3. EVFOLYAM, 40. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1987. OKTÓBER 7.

Ludas Matyi

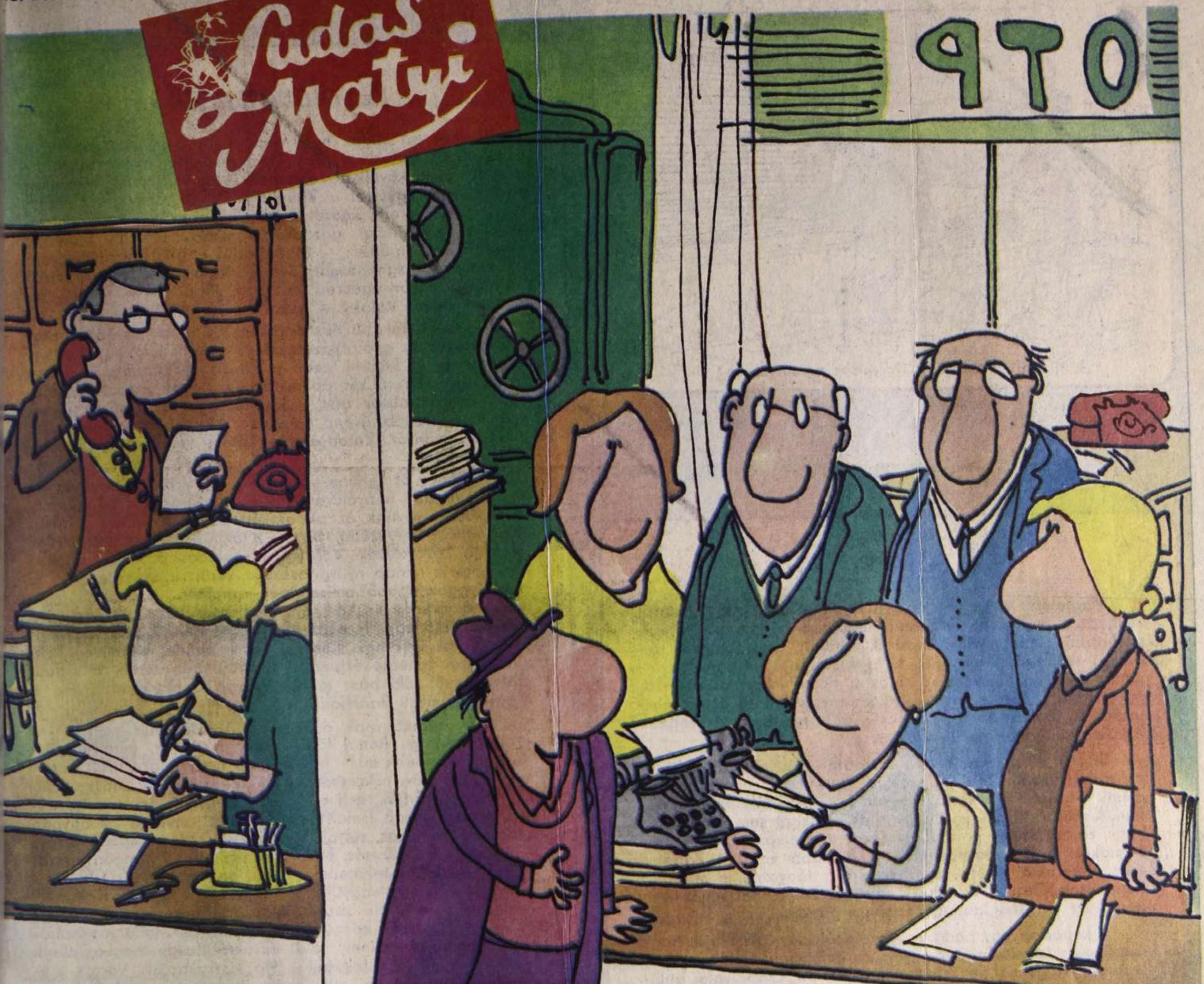

– Vagy átütemezik a személyi kölcsönömet, vagy egy ideig maguknak is nehezebb lesz..!

INDIÁN NYÁR

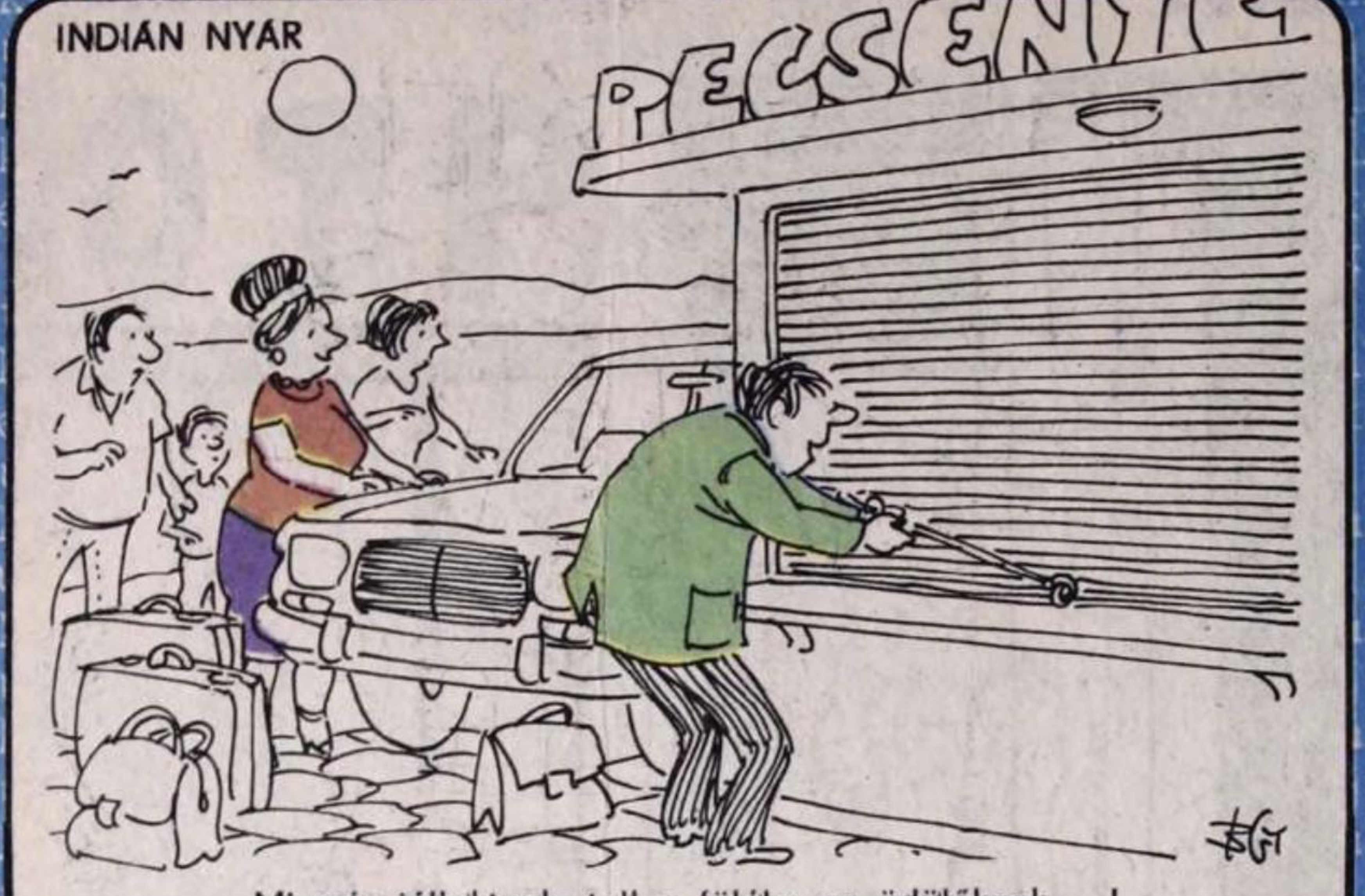

– Mi már jóllaktunk, toll a fülébe az üdülőknek . . .!

Kocsi-kacsa

Megjelent az egyik képeslapunkban egy cikk. Autóról szól, azaz egy bizonyos márka legújabb típusairól. Na, olvashatunk aztán erről a kocsiról mindent, csak jót nem: reped a szélvédője, gyengék az ajtózsanérjai és zárai, gyorsan kopnak a fékbetétjei, zajos a hátsóhídja, rosszul szabályozható a fűtése, vibrál a kormányszerkezete és az első futóműve, porzárványos, szemcsés a fényezése, nyikorognak és deformálódnak az ülései, stb.

Bizony, bosszantó hibák sorozatát produkálták abban az autógyárban. Mi, magyarok, szerencsére nemigen vagyunk érintettek, hála a Merkur gondoskodásának. A nálunk kapható kocsik között ugyanis egyikinél sem fordul elő, hogy zajos lenne, gondoljunk csak a halkan suhanó Trabantokra, a légyzümmögésnél is halkabb korábbi Zaporozsec motorokra. Aztán ez a szemcsés fényezés is micsoda trehányság. Bezzeg a nálunk kapható Daciáknál nincs ilyen gond, ott a festék automatikusan lepattogzik.

A képeslap egy panaszos leveléből idéz, aki leírja, hogy ilyen rossz kocsit, mint amilyen az övé, még életében nem vezetett. Hogy el ne felejtsem, ennek a csapnivaló autónak a neve Mercedes W–124. A gyár most felkészíti a szerelőket a várható hibákra. Nem mondom, száz új kocsiból kilencvenötnél nálunk is előfordulnak olyan aprócska hibák, mint hogy beázik az utastér, lyukas a hűtő vagy az üzemanyagtartály, széttöredezik a sebességváltó- vagy a differenciálmű, elfolyik a fékolaj, nem záródik vagy nem nyílik a csomagtartó, zárlatosak a kábelek – de hát ezek bagatell dolgok. Annyira bagatellek, hogy a nekünk szállító autógyárak egy része még elegendő pótalkatrészt sem szállít a garanciális autókhoz.

Most értettem meg csak, hogy nálunk miért kell a legtöbb kocsira évekig várni: a jóért ugyanis meg kell szenvedni. Ezeket a kocsikat nem elég kifizetni, ezeket ki is kell érdemelni, szemben a már említett csapnivaló Mercedesszel, melynek megvásárlása – ha a tárcában a szükséges pénz – roppant egyszerű: bemegy az ember valamelyik autószalonba, kifizeti, s már mehet is azzal a vacakkal. Abban persze bizonyos vagyok, hogy ha a Mercedes W–124 elérné a hazánkban előjegyezhető típusok színvonalát, erre is évekig kellene várni. Ráadásul a Mercedes központilag irányítható motorikus ablakemelője gyakran elromlik, a nálunk kapható kocsiknál viszont ilyen hiba soha nem fordulhat elő!

Ezer szerencse, hogy ezek a silány Mercedesek nem szerepelnek az OTP-nél leelőlegezhető kocsitípusok listáján . . .

Vezda János

Nyolcvannyolc

Valami azt súgja, hogy nem a mi évünk lesz az 1988-as. Valami? Valaki! Súgja? Dehogy súgja, nyíltan és hangosan szól a következő esztendőről a tervhivatal másodkapitánya, aki egyúttal a Világbank magyarországi kormányzója, az adóreform koordinációs bizottságának vezetőhelyettese és több hazai gazdaságfejlesztési testület vezetője. Kérdi tőle a riporter: – Mondhatjuk-e azt, hogy nyolcvannyolc lesz a legnehezebb évünk? Válasz: – Ha visszafelé tekintünk, akkor egészen biztosan. Riporter: – De mi tekintsünk előre! Válasz: – Akkor is.

Jó. Akkor inkább ne tekintsünk se előre, se hátra, nézzük mereven az adótáblázatokat és az árcédulákat, valahogy majd csak túl leszünk azon a fránya 365 napon. És akkor 1988 szilveszterén, két pohárnyi, pezsgőnek álcázott szódavízzel koccinthatunk arra, hogy túl vagyunk hazánk életének legnehezebb évén, beleértve Muhipusztát, Mohácsot, Világost, Isonzót, Voronyezst és bölcs vezérünk-apánk legjobb éveit is.

Valahogy át kellene ugrani ezt az 1988-at. Mondjuk, be lehetne vonatni a nyolcvannyolcas naptárokat – bármennyire fáj is a szívünk az aktfotókért –, és akárcsak a nyári időszámítást, bevezetni, hogy ez év decembere után 1989 januárja következzék. Van más megoldás is, direkt kapóra jön, hogy a minap nyilvánosságra került a tengerentúlon a világ leggazdagabb embereinek rangsora. A dobogó felső fokán a brunei szultán áll, mellényzsebében 25 milliárd dollárral. Ha egy kis emberség lenne benne, fele vagyonát átutalná az OTP-nek. Kérdés, van-e benne emberség. Ha nincs, szót lehetne érteni a második helyezettel, a szaudi uralkodóval, neki húsz milliárdja van a bankban. (Nem a Magyar Nemzeti Bankban.)

Ilyen adománynak azonban értesüléseink szerint kevés a realitása. Annál több a prognózisnak, amelyet gazdasági hetilapunk ad – nem csak a négy napra nyúlt parlamenti ülésszakra célozgatva –, miszerint hazánk „hosszú diéta" előtt áll. Értjük, kell a diéta, ha egyszer beteg a gazdaság. Ámbár sokan ismerik a történetet, amikoris az ágyban fekvő, elesett, lázas, súlyos beteghez így szól az érkező orvos: – Adja ide a pulzusát. Mire a beteg elhaló hangon visszaszól: – Csak egy feltétellel, doktor, ha visszaadja . . .

Valahogy így vagyunk mi is ezzel a diétás nyolcvannyolccal. Kérem, mi bízunk, áldozatot hozunk, megértéssel és belenyugvással adózunk, felkúszunk az inflációs spirálon, lemondunk némely földi javakról, vagy megkoplalunk értük, de csak egy feltétellel. Ha visszakapjuk. Vagyis szeretnénk megérni a világbanki kormányzó nyilatkozatát: „. . . ez és ez az évünk lesz a legkönnyebb."

Ha már beígérte, hogy a jövő év lesz az a nyolcvannyolc, ami nekünk igazán nem lesz nyolc . . .

Fekete Gábor

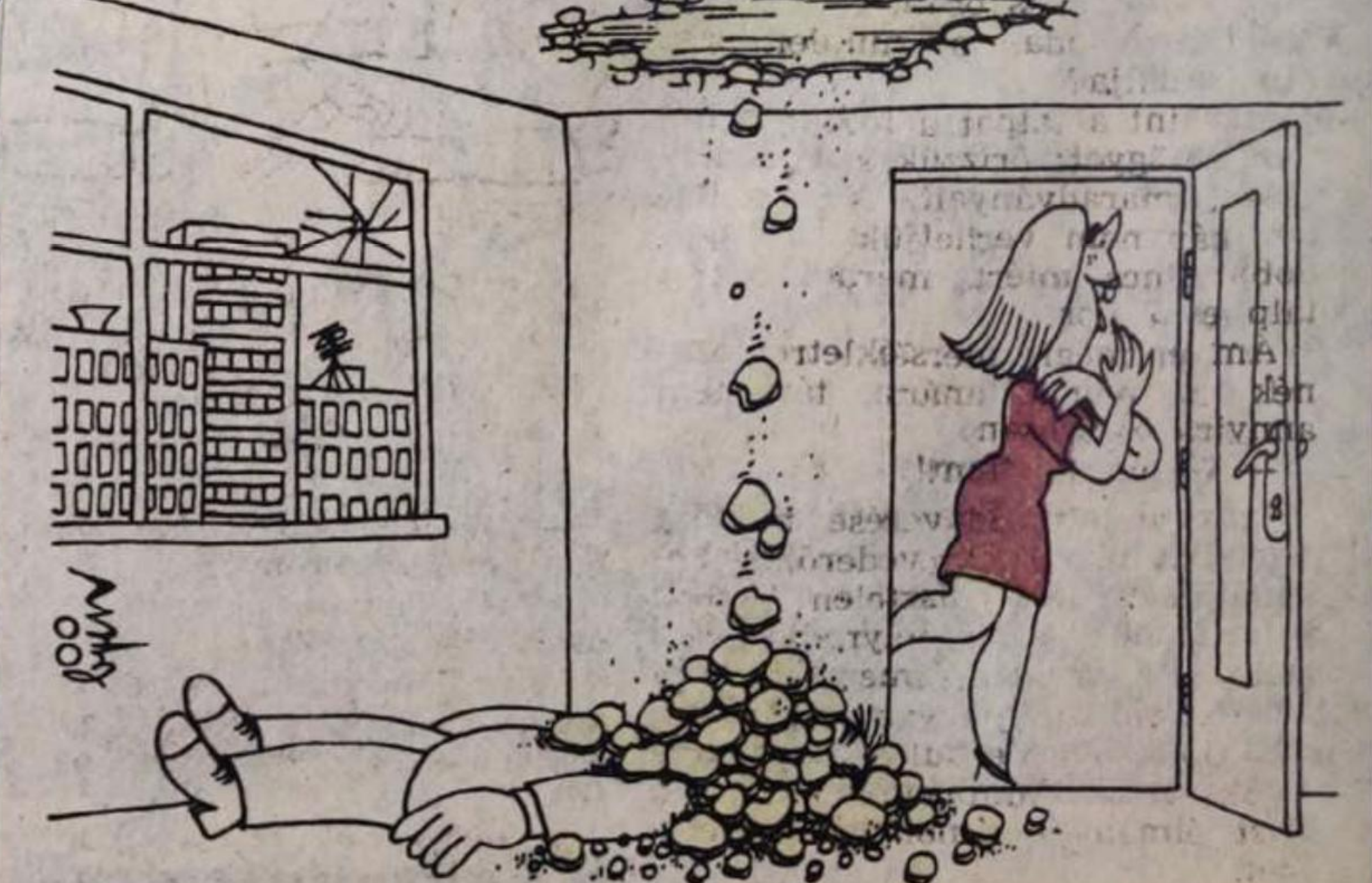

– Hát nem csodálatos, Géza, végre elkészült a lakásunk! . . .

Itt és most...

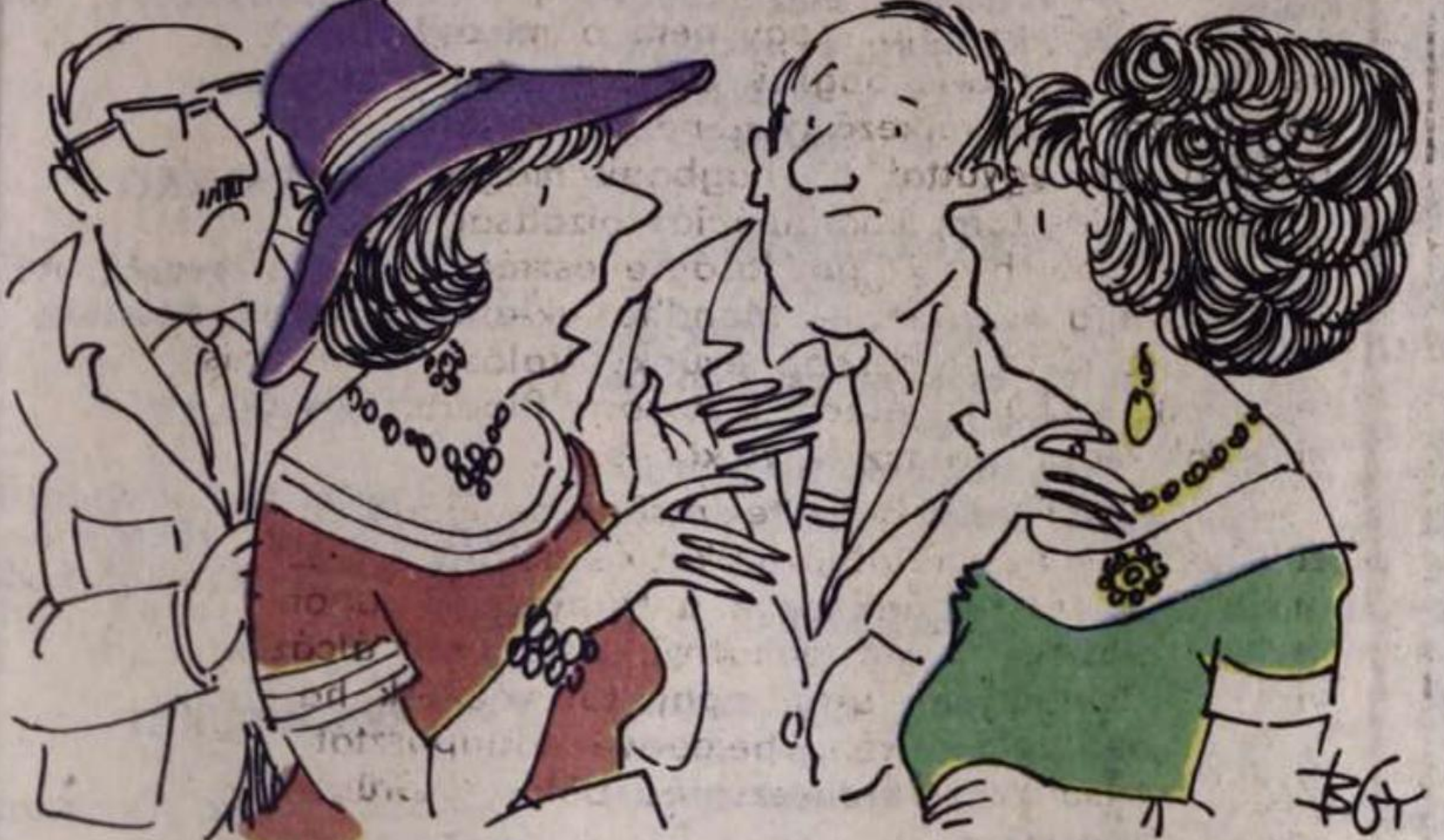

– Rossz belegondolni, mennyibe kerül majd januártól egy egyszerű kis megvesztegetés...

HALÁLOS SÉRTÉS

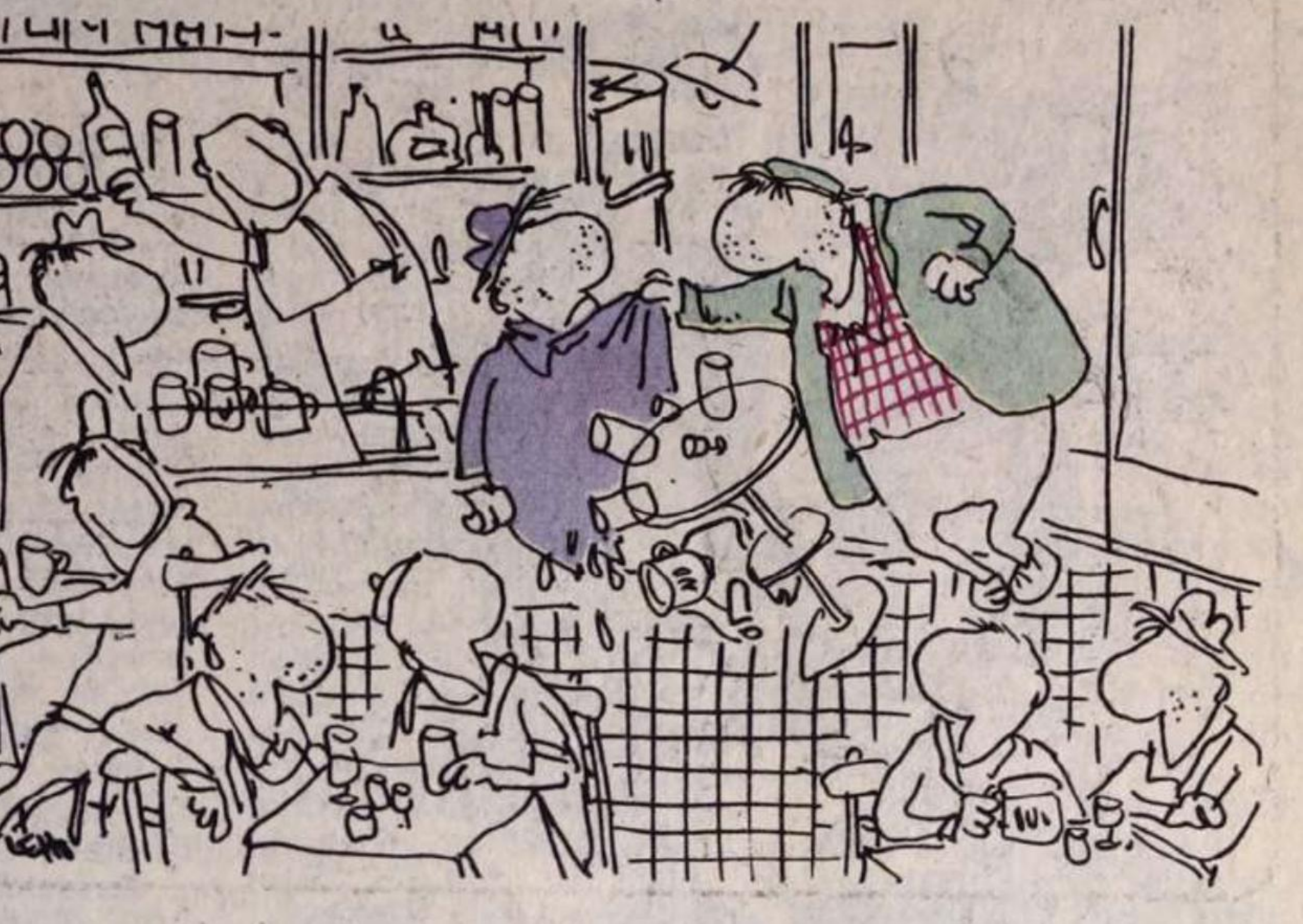

– Azt mondtad az anyámra, hogy bruttósított?!!

ÖTLETVADÁSZAT

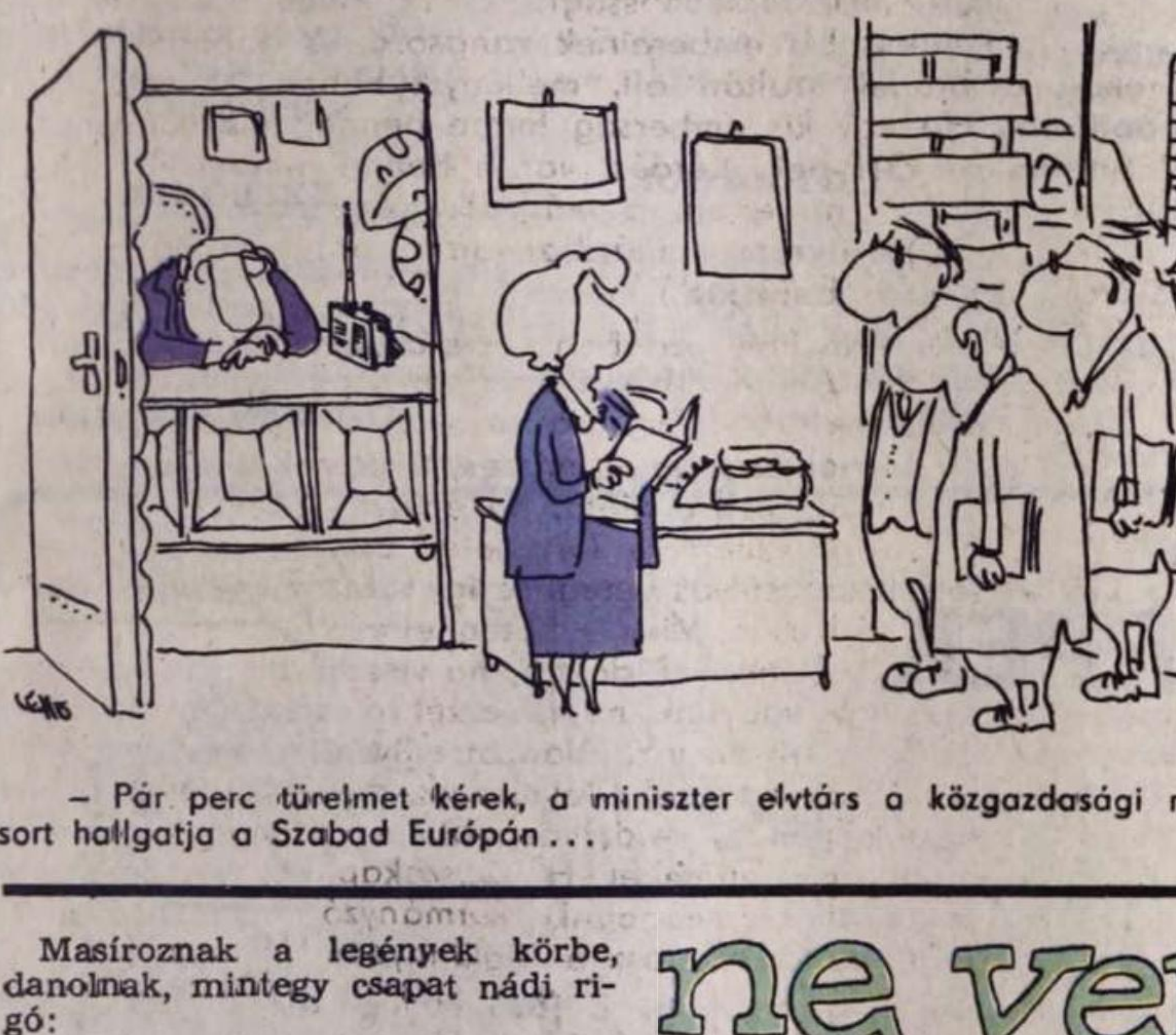

– Pár perc türelmet kérek, a miniszter elvtárs a közgazdasági műsort hallgatja a Szabad Európán...

LAKÁSCÉLÚ MEGTAKARÍTÁS

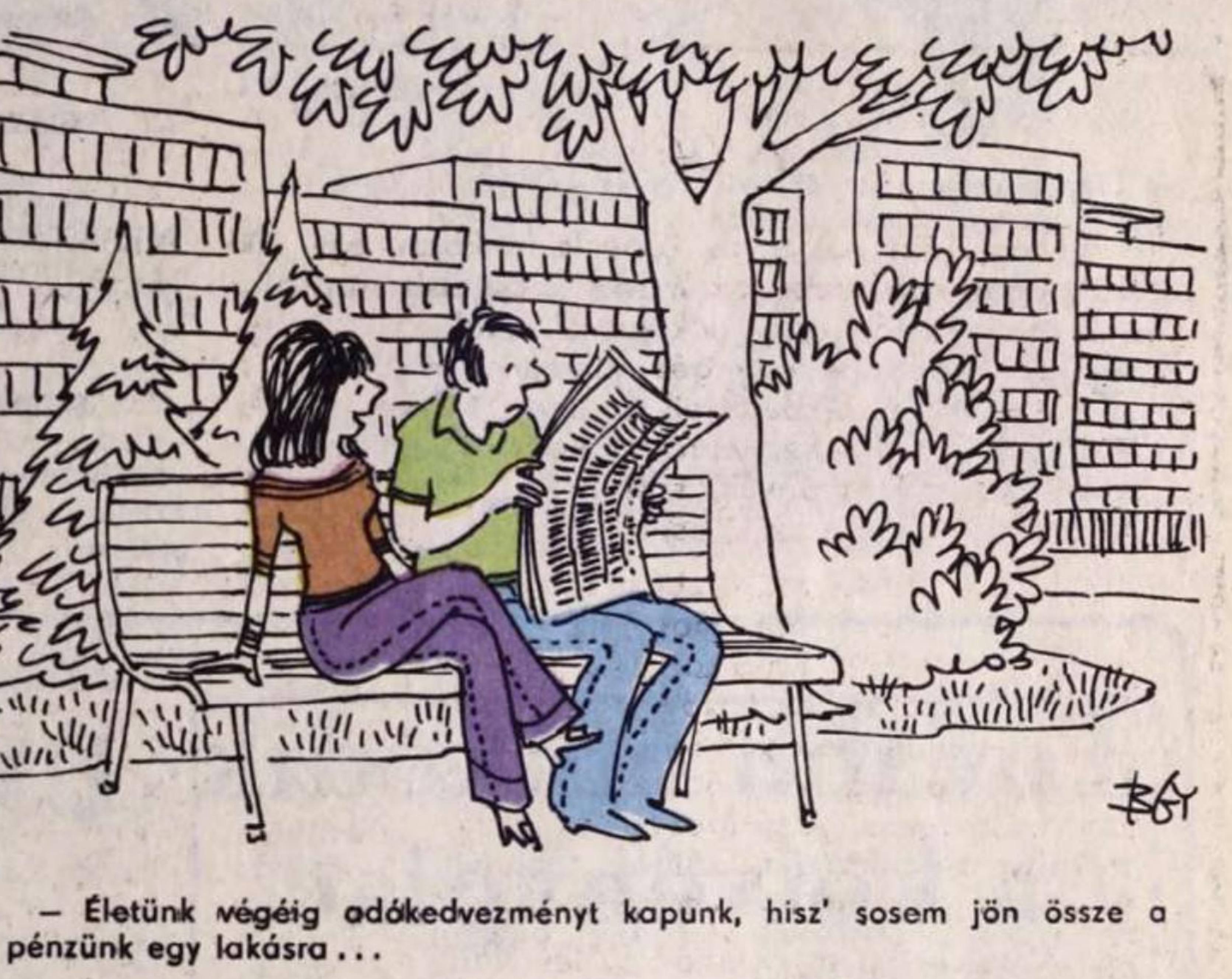

– Életünk végéig adókedvezményt kapunk, hisz' sosem jön össze a a pénzünk egy lakásra...

ne verd, fiam!

Masíroznak a legények körbe, danolnak, mintegy csapat nádi rigó:

Szállj, rakétakarmú sólyom.

Deltaszárnyú csillagos madár...

Senki sem téveszthetné össze őket a Wiener Sängerknaben együttesével A legények harminchat hangon bömbölnek és egyik falsabb, mint a másik. Legalább nyolc évig oktatták őket a világ legmodernebb zenepedagógiai módszerével, s akkor ez van. Furcsa ország vagyunk. Aztán egyszerre intő szózat. Vaskosan.

— Verje oda, a mindenségit. Mit sajnálja?

Mármint a talpat a földhöz. Értem az ügyet: őrizzük szép önérzetünk maradványait. A mellünket már nem verhetjük, a nagydobot sincs miért, marad hát a talp és a por.

Ám én mégis mérsékletre intenék s odakiáltanám, tán nem annyira vaskosan:

— Ne verd, fiam!

Igaz, a talp odaverése mindig lényeges része volt véderőnk arzenáljának. Sok dísztelen lépést próbáltunk már helyredöngetni sok díszlépéssel. Elment teszem azt háromszáz magyar portyázni, visszajött hét. Vérbulcs nem tarthatott velük, lumbágója volt, de most élménybeszámolóra rendelte őket.

— Aztán kardélre hánytátok-e az ellent, fiaim?

— Dehogy hánytuk, főnök, nézd, hírmondó is alig maradt belőlünk. Ami rajtunk kiállt, mind levágta s gebék farkához kötözve zavart haza.

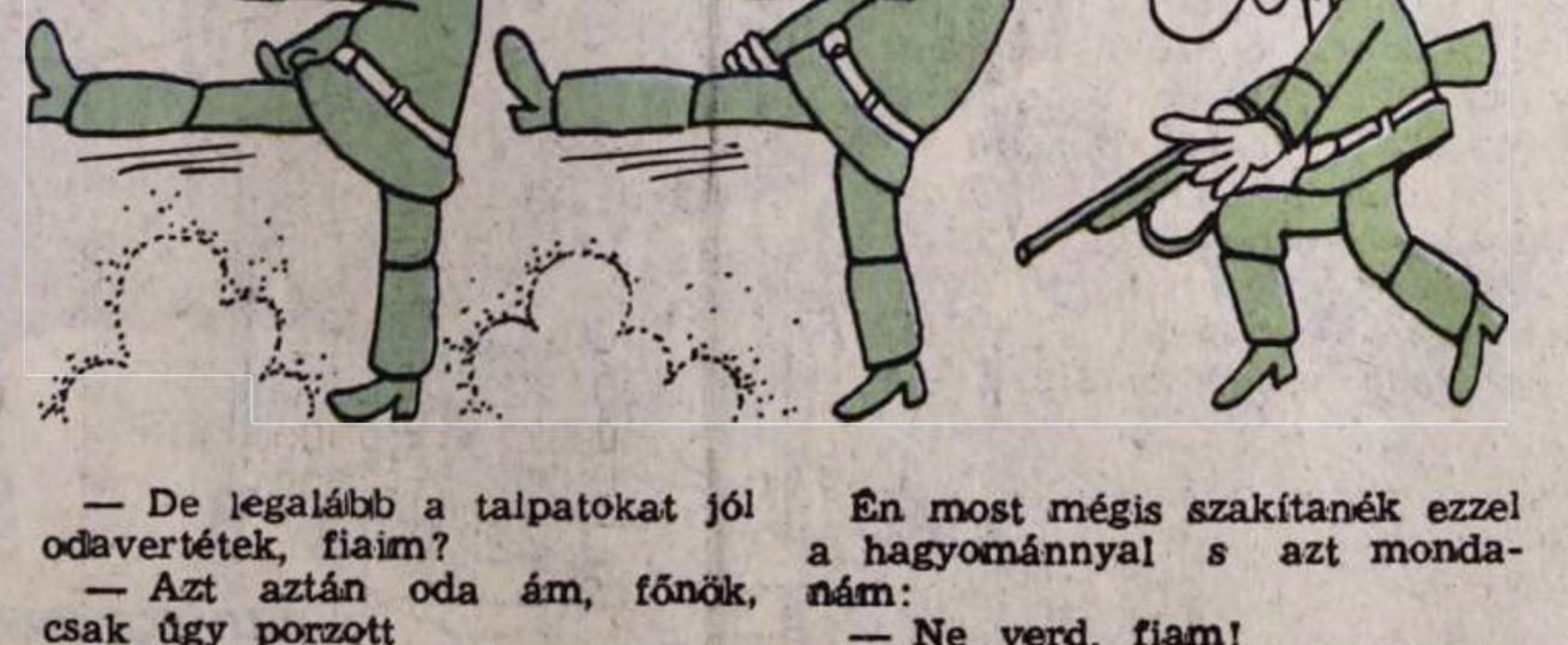

— De legalább a talpatokat jól odavertétek, fiaim?

— Azt aztán oda ám, főnök, csak úgy porzott

Mire Vérbulcs elégedett mosolyra fakadt s legott gyulaságokat, lófőségeket osztogatott köztük

Az embernek az az érzése, hogy nagy csatamezeinken is akadt egy jótorkú tisztes, aki odakiáltotta:

— Ellenség jobbról, csapat díszlépés in-dulj! Kettő-egy, kettő-egy... verje oda, a keservit!

Így fordulhatott, hogy a talpat mindig vertük, az ellenséget már valamivel ritkábban

Én most mégis szakítanék ezzel a hagyománnyal s azt mondanám:

— Ne verd, fiam!

Ugyanis helyzet van s nemrég elhangzott, hogy illő lenne a honvédelmi kiadásokon is spórolni.

A legokosabb lenne, ha nyereségessé tennénk a hadsereget, de ez még odébb van. Persze megoldható. Be kéne vonni a szabadidő célszerű felhasználására indított programokba. Önköltséges alapon. A fiúk délután négyre jönnének be és szerény összege: lefizetve eltöltenének két-három üdítő órát. Akkor az egészet elnevezhetnénk önvédelmi szakkörnek, karate, taek-won-do, páncéltörés...

Az igazság az, hogy nem könnyű a takarékosság. Bizonyos szabályok, szerződések kötnek, enynyi legényt kell kiképeznünk, enynyi acélárut kell smirgliznünk és ráadásul — kerül, amibe kerül — időnként pukkantanunk is kell néhányat. Meg a sólyom is védett madár, akár rakéta a karma, akár nem.

Ennyivel tartozunk a barátainknak.

Ami még csak hagyján. De azoknak, akik esetleg nem anynyira a barátaink, még többel. Az ő esetükben speciel azt is tudjuk, hogy pontosan mennyivel.

Kilencmilliárddal.

És ezt dollárban kell megfizetnünk.

Hát ezért mondom én, kizárólag takarékossági célzattal, hogy:

— Ne verd, fiam!

Legalább néhány lúdtalpat spóroljunk meg.

Persze, ha okosak vagyunk — akár az ellenségeinket is megspórolhatjuk...

Peterdi Pál

LATHATATLAN JÖVEDELEM

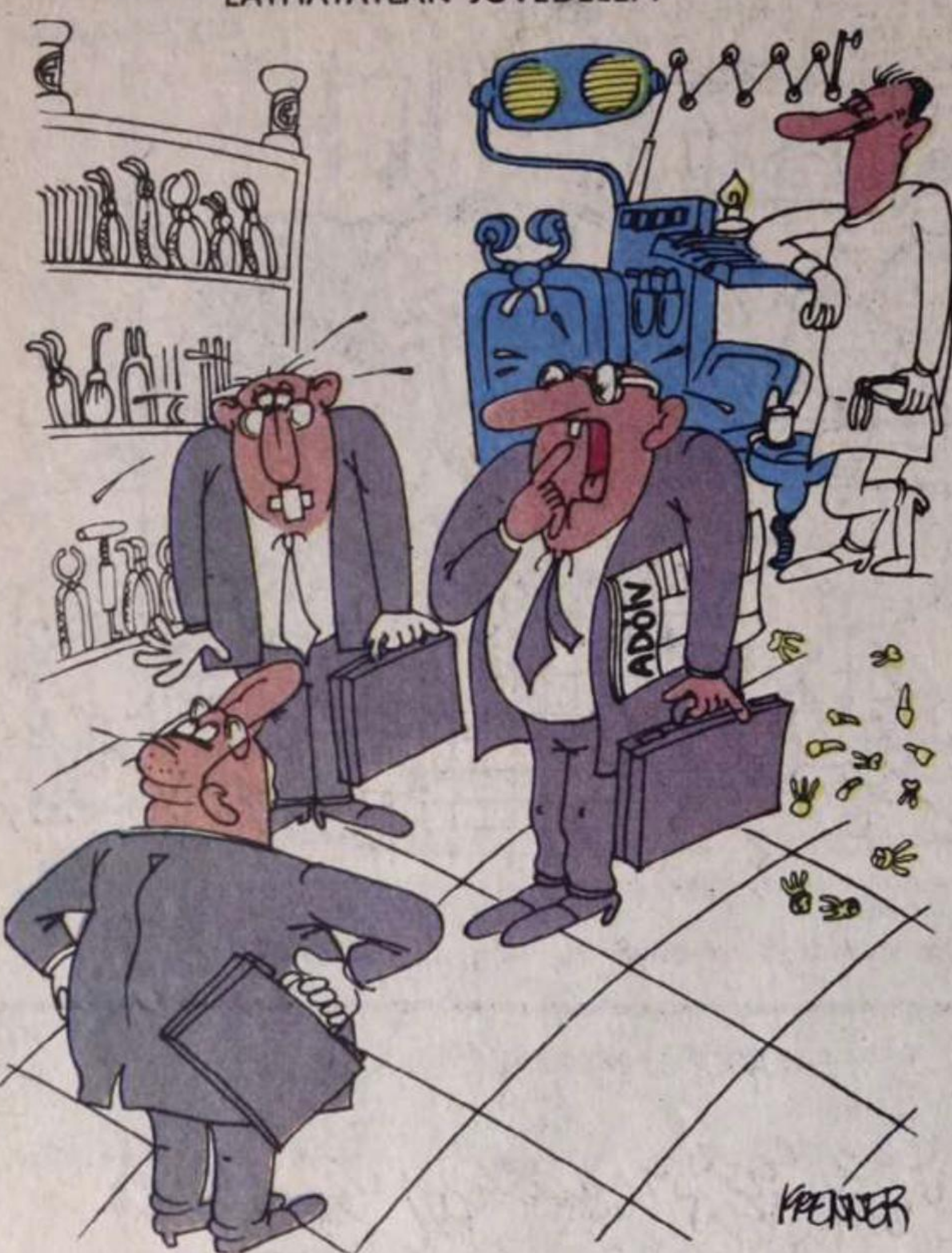

– Már majdnem az összes fogunkat kihúzattuk vele, mégsem tudjuk rábizonyítani . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Apa! Mi a különbség a sportpisztoly és a gyorstüzelő pisztoly között?
— A sportpisztoly olyan kisfiam, mint amikor én beszélek. A gyorstüzelő meg olyan, mint amikor anyád beszél.

SZILÁNKOK

VALLOMÁS

— Még soha senkit nem szerettem olyan féktelen szenvedéllyel, mint önmagam.

REKLÁM

ÜZLETÜNKBEN HÉTFŐNKÉNT NEM GOROMBÁSKODUNK!

ÉBERSÉG

— Reggel négykor arra ébredtem, hogy nem cseng az ébresztőórám.

SZEMTELENSÉG

— *Hölgyem, ön festi magát, vagy natúrban ilyen csúnya?*

IGAZI SIKER

A színházi premieren harmincötször hajolt meg a közönség a színészek előtt.

BEMUTATÁS

— *Bemutatom a helyettesemet. Ő dolgozik helyettem.*

ÖRÖK VITÁZÓ

— Semmiképpen sem értek egyet az utánam felszólalóval!

FELEDÉKENYSÉG

— *Képzelje, már csomót kell kötnöm a zsebkendőmre, hogy el ne feledjem felemelni az árakat.*

PÉNZTÁRNÁL

— Tessék, adok húsz forintot, csak ne csapjon be a számolásnál.
— Sajnálom, nincs módom önnel kivételezni.

MAGÁNY

— *Tegnap egy zsebtolvaj ellopta a pénztárcámat. Végre valami emberi kapcsolat.*

ÓRÁSNÁL

— Egyszer késett az órám, máskor sietett, amit már megszoktam. Most pontosan jár, ez zavar engem. Kérem, javítsa meg.

FÉRFIDOLGOK

— *Mindketten ugyanazt a nőt szeretjük hetven éve. Most már lassan el kell döntenünk, hogy melyikünké lesz.*

EGY FÉRJNEK

— Ön a feleségének nyolc napon túl gyógyuló lelki sérülést okozott.

CSACSI

— *Szomszédasszony, mit tett el télire?*
— *Készpénzt.*

JÓKÍVÁNSÁG

— A derűs öregség után jöjjön a nehéz fiatalság.

JAVASLAT

— *Igyuk meg a pertut, mert tegezve könnyebben tudok veled gorombáskodni.*

SZENVEDÉLY

— Mit kérsz, kisfiam, ebédre?
— Egy tányér rágógumit.

KÉRÉS

— *Maga a múltkor ajánlott egy szerelőt. Most ajánljon valakit, aki a hibáit helyrehozza.*

KEZDŐ ÍRÓ

— Nekem még nincs kötetem, ezért Jókai Mór könyveit dedikálom.

Galambos Szilveszter

Tovább működik a kötvénypiac

z Állami Fejlesztési Budapest mellett Miskol- értékpapír kerüljön
nk értékpapírpiaca 1987. con, Szegeden, Tatabá- piacra, ami megzavarná

FÜLÖP GYÖRGY:

ÚJ TIPPEK

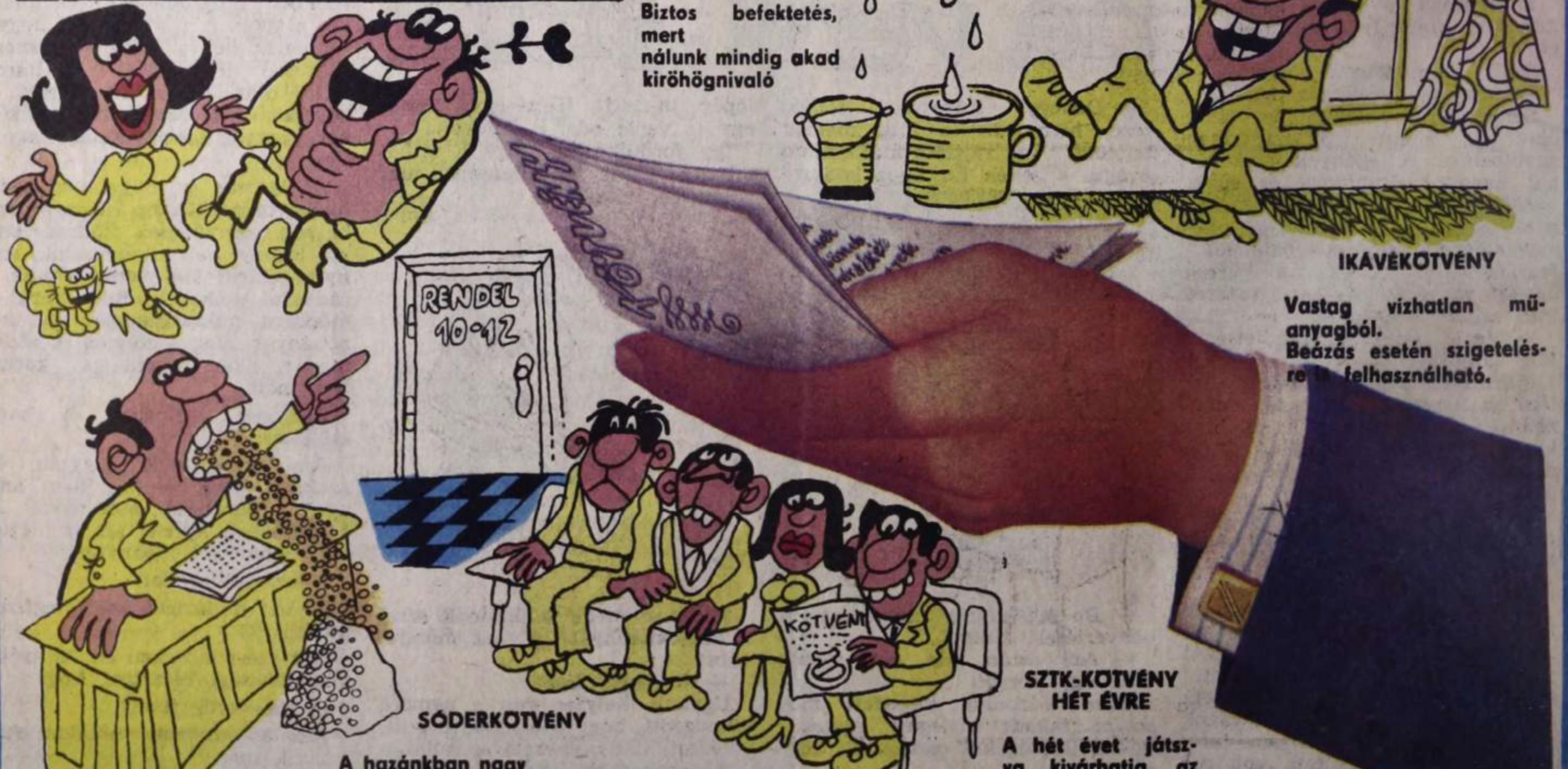

HUMORKÖTVÉNY

Biztos befektetés, mert nálunk mindig akad kiröhögnivaló

IKAVÉKÖTVÉNY

Vastag vízhatlan műanyagból. Beázás esetén szigetelésre is felhasználható.

SÓDERKÖTVÉNY

A hazánkban nagy mennyiségben összehordott sóder hasznosítására

SZTK-KÖTVÉNY HÉT ÉVRE

A hét évet játszva kivárhatja az SZTK-rendelőben.

REFLEKTORFÉNYBEN

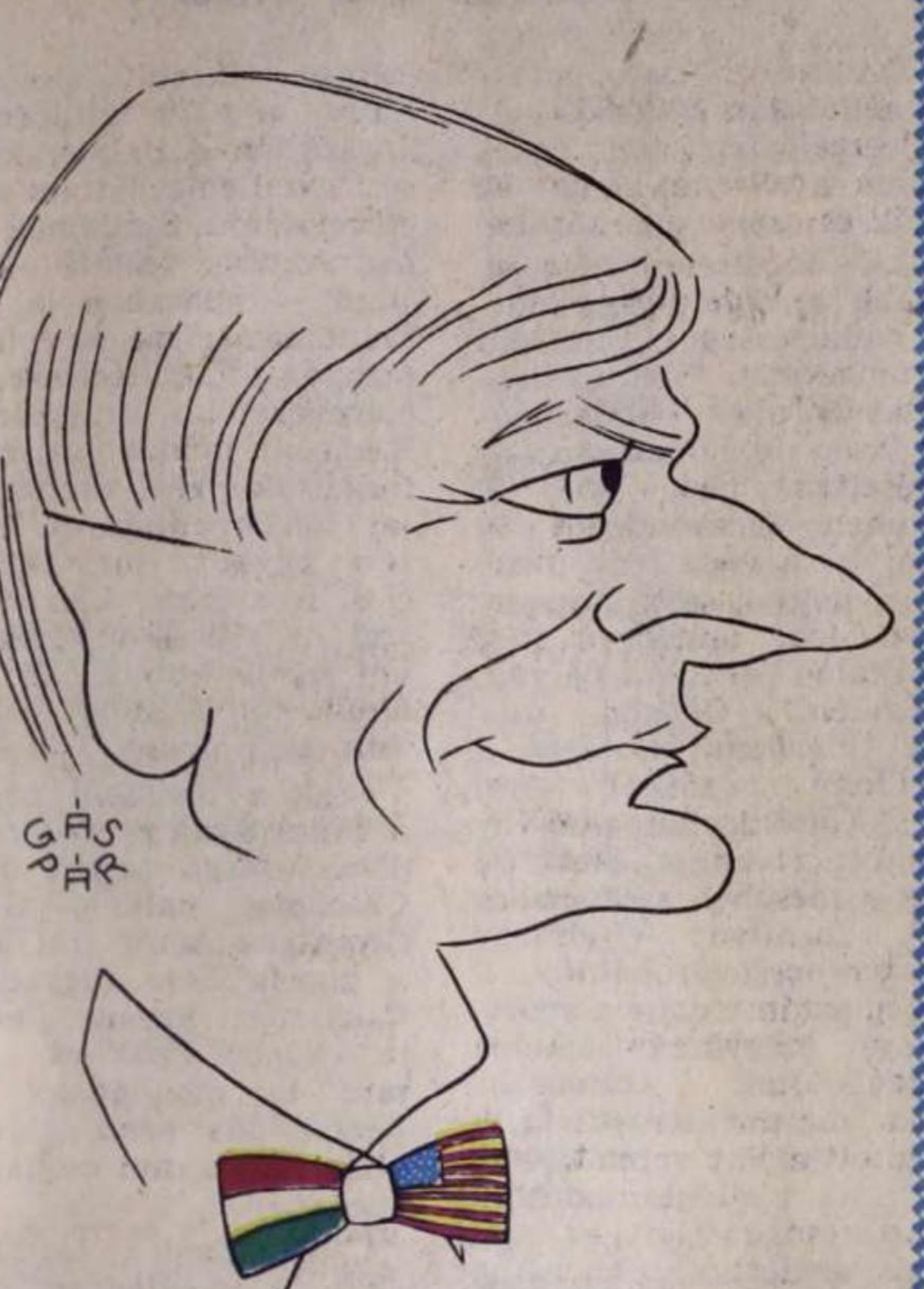

BENKÓ SÁNDOR,

a washingtoni Fehér Ház levelező tagja, a róla elnevezett együttes vezetője, akinek klarinétja minden nyelven beszél és harminc éve bizonyítja: van mód arra, hogy az emberek világnézetére, a bőr színére, fajra, nemre való tekintet nélkül találkozzanak, megértsék egymást. Dixielandban, négynegyedben.

HOGYAN VÁSÁROLTAM MAJDNEM VALAMIT

Várhatóan a karácsonyi könyvvásár egyik slágere lesz Dr. Vas Trezor: Hogyan vásároltam majdnem valamit? című könyve. Nem kevés, ám kitartó munkával sikerült megszereznünk a mű kéziratát, így olvasóinkat azon melegében tájékoztathatjuk Dr. Vas Trezor nem mindennapi visszaemlékezéseiről. A szerzőről egyébként csak annyit: tanult szakmáját tekintve nagybevásárló, de családjában szép számmal akadnak sorbanállók, csúszópénzesek, valamint, egy távoli rokon révén, pult alattiak is.

„Mindig is vásárló szerettem volna lenni — kezdi Dr. Vas a memoárját — ám ez sokáig nem sikerült. Ott álltam, 18 évesen, mások ekkor kezdik az életet, kezükben az érettségivel, nekem azonban csupán néhány gyűrött papírpénzem volt és úgy éreztem, bezárult előttem a világ! Talán már vevő sem lehetek!

Igaz, voltam próbavásárló, de még a legszebb pillanatokban is úgy éreztem, nem ez az igazi. Ilyen körülmények között ért 1987 utolsó negyedéve. Először nem is vettem észre, hogy eljött az én időm, de azután sikerült elérnem azt, amiről egészen kicsiny gyermekként is álmodoztam: majdnem vásároltam valamit.

Hogy azok is megértsék amit mondok, akik itt élnek, megkísérlem időrendben adagolni a borzalmakat. Egy nap, éppen semmit sem sikerült vennem, búsan mendegéltem szerény hajlékom felé, amikor az egyik áruház előtt hatalmas sorra lettem figyelmes. Azonnal csatlakoztam az ottani emberekhez, de négy és félórás ácsorgás után csalódottan vettem tudomásul, hogy turisták közé keveredtem, akik magukat nézik a kirakatüvegben!

Így jöttem rá, hogy 1987 végén mindenki vásárol! Ettől kezdve életem egyetlen nagy hajsza volt, csakhogy vehessek valamit! Távoli városokba, kicsiny falvakba jártam sorbaállni, de sehol semmi. Egyízben még az SZTK-ban is sikerült viszonylag jó helyet szereznem, de ott sem kaptam mást, mint néhány szemcseppet, melyekkel ideig-óráig boldog voltam, de mindez nem homályosíthatta el a tisztánlátásomat.

Amikor a szemcseppektől már szinte alig láttam valamit, elméleti kérdésekkel, valamint jövőbelátással kezdtem foglalkozni. Vajon miért vásárolnak az emberek mostanában nyakra-főre, tettem fel magamnak a kérdést! A házunkban lakó Pikkelyes bácsi szerint azért, mert december 31-én ismét itt lesz a világvége, hallotta a rádióban, sőt, az újságok is megírták.

Teknősbika néni, aki inkább a sorok között szeret olvasni — különlegesen kiképzett, másfeles kémlelőnyílású szemüvege van! —, ezzel szemben úgy tudja, hogy az idén még nem lesz világvége: az illetékesek ugyan bejelentették, de egyelőre nincs rá pénz. A nem rubelelszámolású világvégéket jelenleg nem tudjuk megfizetni, a baráti országok világvégéi pedig minőségileg nem kifogástalanok: állítólag sosincs végük.

Amikor elméletileg és ideológiailag így kipallérozódtam, újult erővel vetettem magam a fogyasztási javak után. Elvégeztem egy négyhetes bentlakásos csúszópénz-tanfolyamot, de ekkor már késő volt: áruhoz már csúszópénzért sem lehetett hozzájutni! Néhány apró műanyag mütyürkét ugyan még vehettem volna, de én igazi nagy halra vártam!

Közben országszerte egymás után alakultak a bevásárló szövetkezetek. Ez némileg felcsillantotta a reményt, de azután rájöttem, hogy ez sem az igazi: ezek a szövetkezetek úgy működnek, hogy mindenki vesz valamit, beteszi a közösbe és akkor a sok áru ismét együtt van, csakúgy, mint korábban, amikor még nem volt szövetkezet!

Az én igazi nagy halamat egy áttetszően ködös őszi napon vettem észre. Ott állt egy kirakatban. Szép volt és kecses, ráadásul viszonylag elérhető áron: mintegy harminc százalékkal került kevesebbe, mint 1988-ban.

— Van? — kérdeztem az eladót.

— Nincs! — válaszolta.

Hát így adódott, hogy egyszer majdnem vettem valamit" — fejezte be tanulságos visszaemlékezését Dr. Vas Trezor. Itt hívnánk fel olvasóink figyelmét arra, hogy bár Dr. Vas Trezor könyve slágergyanús, lehetőleg ne keressék a könyvesboltokban: a kereskedelem úgy döntött, hogy árusítását csak jövőre kezdik meg, a könyv hátlapján feltüntetett árnál harminc százalékkal drágábban.

Föld S. Péter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A feleség nagynehezen elcipeli a férjét az orvoshoz. A vizsgálat után az orvos behívja, és gondterhelten így szól hozzá:

— Asszonyom, megmondom őszintén, nekem nem tetszik a maga férje.

— Nekem sem. De olyan jó a gyerekekhez . . .

KIÚT

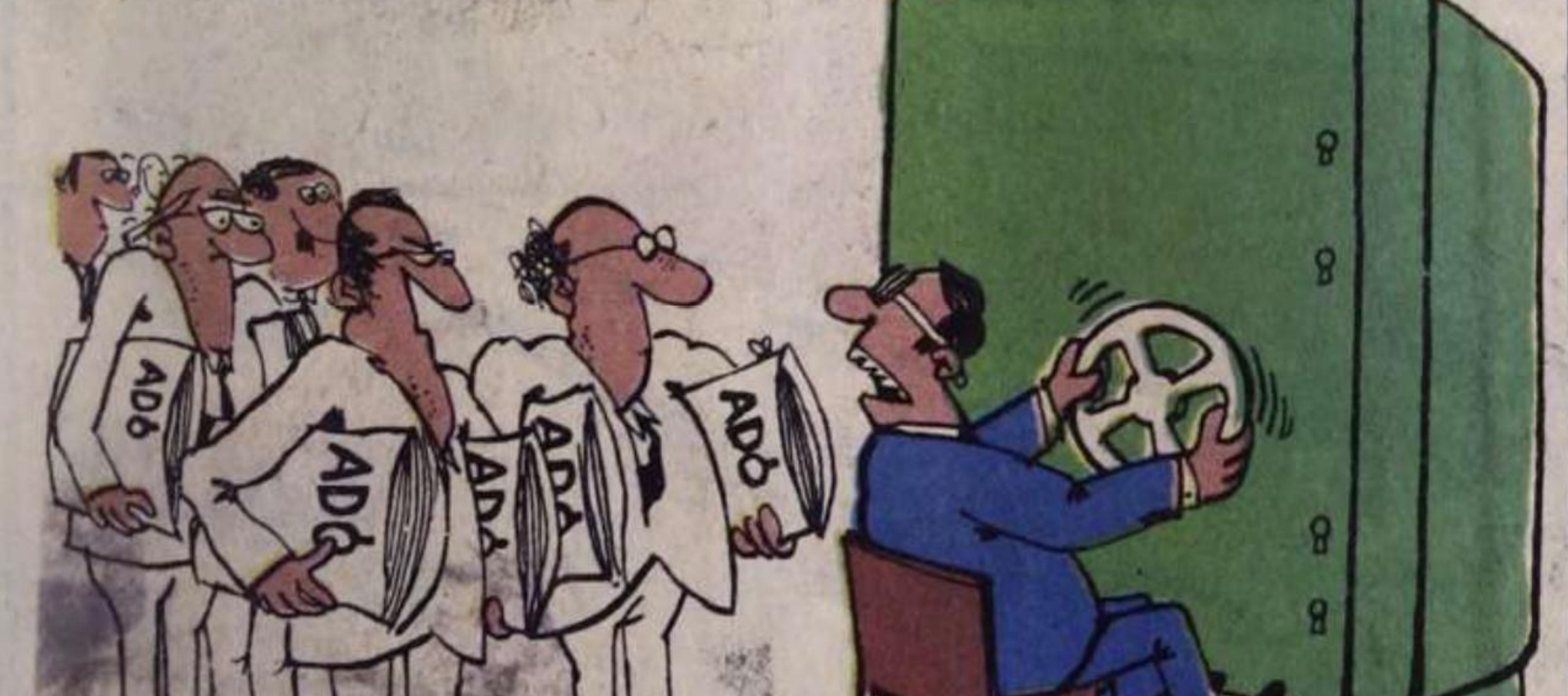

— Indulhatunk?

ÁRBEJELENTÉS – STILSZERŰEN

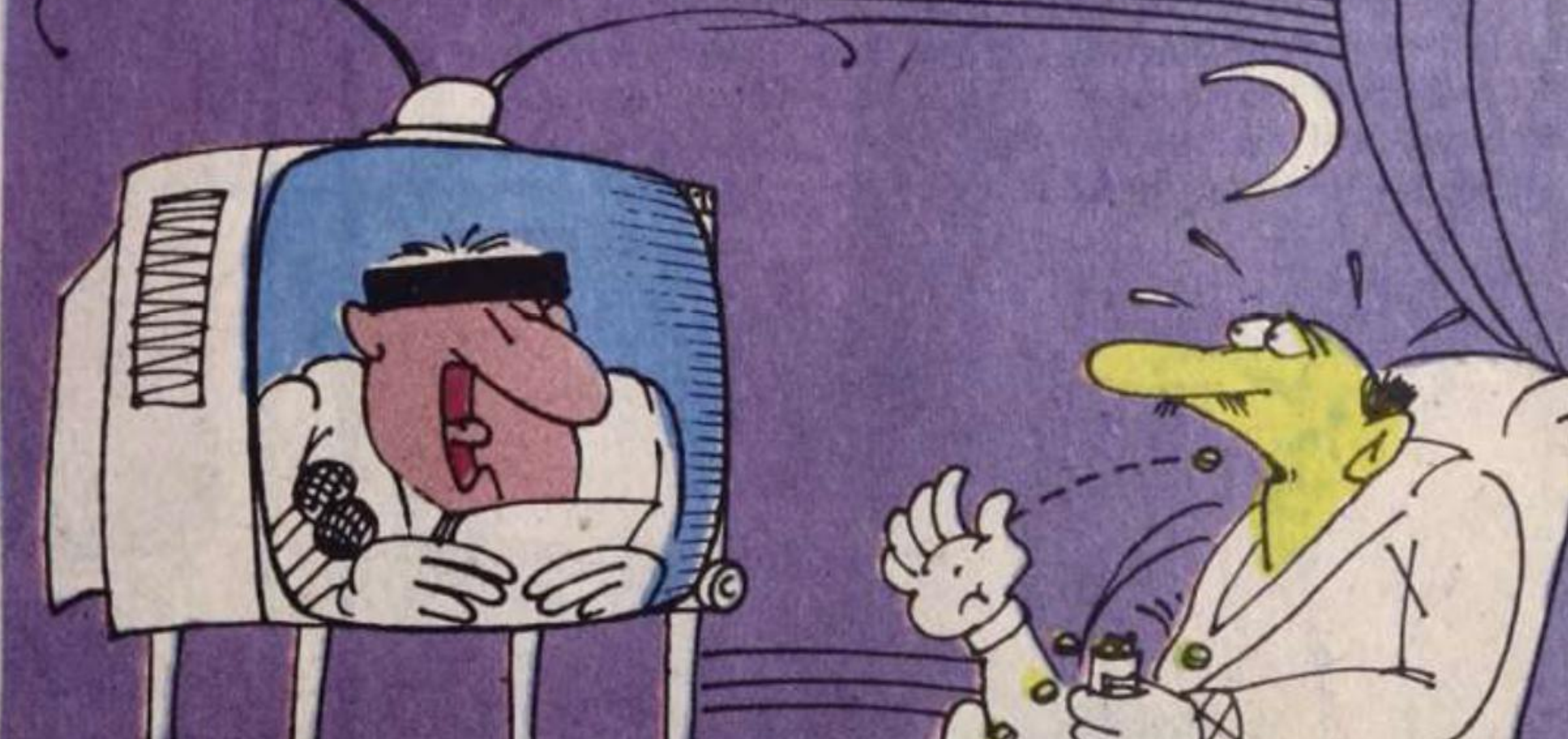

Korszerűsítik a sport állami támogatását

ALAPOZÓ IDŐSZAK HELYETT — KALAPOZÓ IDŐSZAK

Fricskák

BÁNYÁSZ

Eltöpreng egy ifjú titán, –
lévén már iskola után:
– Mondják ám, hogy legyek bányász,
mert az hasznos dolgot művel...
Most már csupán egy a bibi:
nem döntöttem még, hogy kicsi
avagy nagy kezdőbetűvel... ?! –

BÉTÉKÁ

Az új büntetőtörvénykönyv
híre nekem kissé gyanús:
nem lesz benne néhány görbe
túl-hajlékony paragrafus?
Attól tartok, hogy egyesek
addig fogják hajlítgatni,
míg olyan lesz, akárcsak egy
kiskaput nyitó – sperhakni...

Bedő István

HÁTHA
VALAKI
NEM
ISMERI

A gyárból kisegítő munkabrigád érkezik a szövetkezetbe. Az egyik brigádtag azt a feladatot kapja, hogy krumplit válogasson a szövetkezet pincéjében.

— Pofonegyszerű — mutatják neki. — A jókat balra, a rosszakat jobbra...

Két óra múlva megnézik, hogyan halad.

— De hiszen maga jóformán semmit sem csinált! Pedig ez nagyon könnyű munka!

— A munka könnyű, csak a döntés nehéz...

FOTÓSAROK

MADÁRVILÁG

Jövőre a madárvilágban is több újdonság várható. Ha hinni lehet az előrejelzéseknek, 1988-tól már nem csak hároméventként lehet repülni. E szerint minden madár akkor repül, amikor akar és oda, ahova tud.

Ezzel egyidejűleg várhatóan megélénkül a belföldi madárturizmus is. Egyes szárnyasok a munkával kevésbé jól ellátott területekről a munkalehetőségekben gazdagabb tájak felé tartanak: van, aki önként, van, akit a gazdasági szükség irányít melegebb éghajlatra.

Minden jel arra utal, hogy nagy madármozgás ígérkezik, már csak azért is, mert tovább csökken a fészkek ártámogatása. Ezért nem elképzelhetetlen, hogy akadnak majd madarak, amelyek megfelelő fészek hiányában állandóan úton lesznek.

Nem kell madárjósnak lenni ahhoz, megjövendöljük: jövőre madárvilág lesz.

efespé

(*MTI Fotó — Oláh Tibor felvétele*)

FORDÍTVA

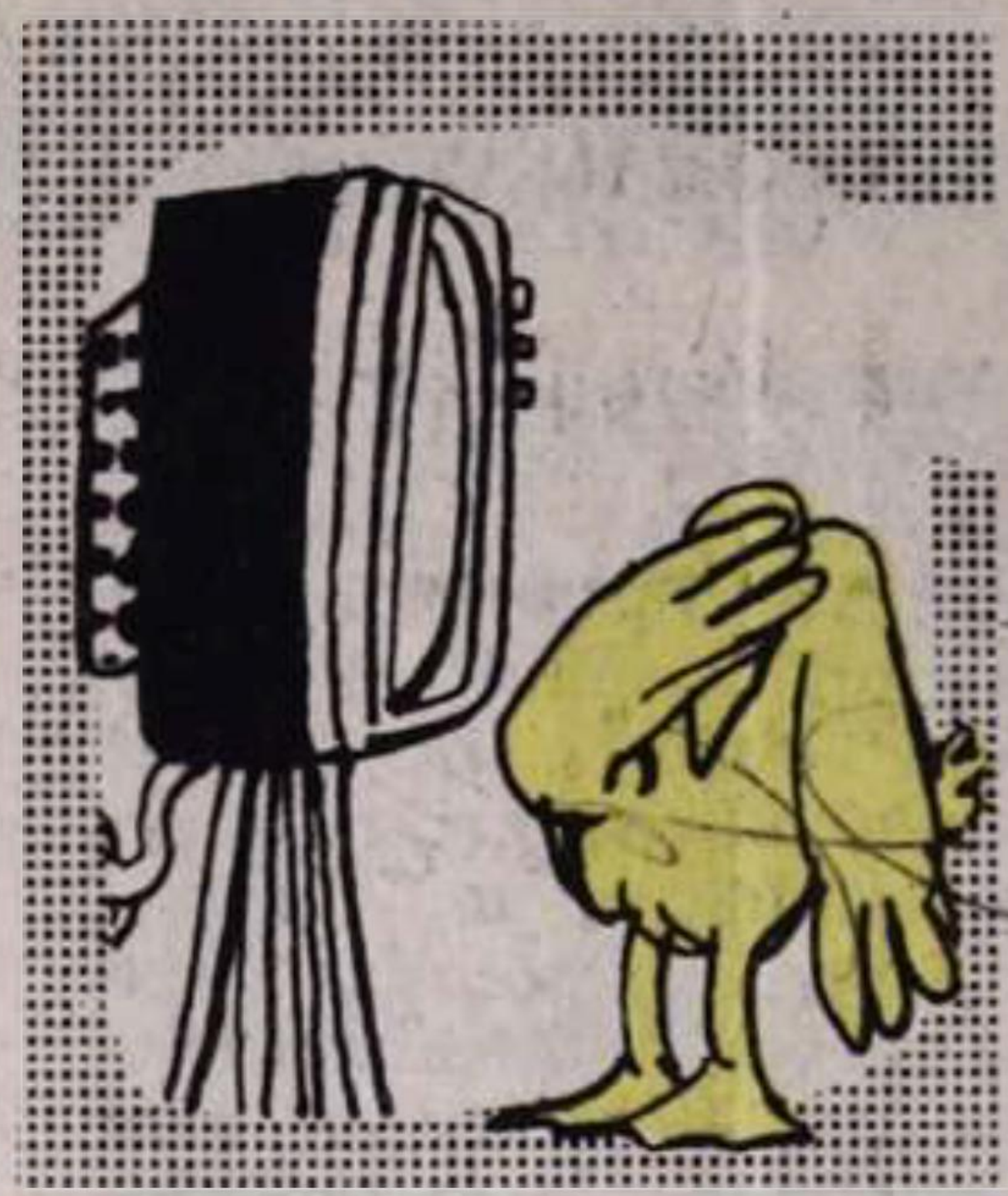

Karinthy visszafelé pergő filmje jut az eszembe: az öngyilkos férfiú lábbal fölfelé kiugrik a Dunából a hídra, hazahátrál, kikanalazza szájából tányérjába a levest, stb. Mintha ezzel a derék Belmondóval is ilyesmi történnék: először egy 1965-ben forgatott filmjét láthattuk a neki szentelt tévésorozatban, majd egy 1964-ben forgatottat, most meg (*Riói kaland*) egy 1963-ban készültet. A művész úr filmről filmre fiatalabb, én pedig már alig várom, mikor jelenik meg rugdalózó csecsemőként, egyik kezében revolver, a másikban csörgő, szájában cucli. Az eddigi Belmondo-filmek gyermekded színvonalától (tengeri hajsza minden mennyiségben) ez a produkció sem ütne nagyon el, sőt.

Különben is sok minden fordítva történik mostanában. Lám, az idő kerekét is visszaforgattuk a minap egy órácskával; mi több, egynémely megcsontosodott ideológiai-politikai babonát is sikerült végre visszamenőleg hatálytalanítanunk, noha megállapítható, hogy szemben Belmondóval, mi nem lettünk fiatalabbak a gyermekdeden naiv kalandok számos évtizede után.

A labdarúgásban is sikerült egyenletesen visszafejlődnünk az elmúlt 30 évben. Most már az is népünnepélyszámba megy, ha válogatottunk csak egyetlen góllal kap ki (lásd: lengyel—magyar), ami föltehetően attól van, hogy az edzők és szövetségi kapitányok is fordítva járnak el, inkább a védelmeket okítva gólképességre, mintsem a támadókat. Gondos irányításuk alatt labdarúgóink szép folyamatosan elfelejtettek lőni, sőt — szemben Belmondóval — futni is; a végé még megérjük, hogy a sajtó hozsannázni fog, amiért a fiúk egyáltalán *járnak* a pályán. (Figyelem! Garaba már most kiérdemli e téren a felsőfokú jelzőket!) Ami pedig külföldre látogató válogatott 11-ünket illeti, rá meg a mesebeli szófordulat illik fordítva: el-elmegy *balszerencsét próbálni*...

Meg aztán valaha a sportnyelv magyarrá tételén buzgólkodtak számosan; most mintha ennek is a fordítottja jött volna divatba: az ellentámadásból kontratámadás lett, az adogatásfogadásból ritörn, a döntőből pedig finálé. Vitár Róberttől például ezt hallhattuk (ritmikus sportgimnasztikai világbajnokság, Bulgária): „Várjuk a *végső finálét.*” Ami, ugye, épp olyan, mintha a *kezdeti rajtot* várnók. (Oppardon: startot.) S ez nemcsak a sport világában van így, hisz az üzletből is „shop” lett újabban, a haszonbérletből „lízing”, a bűvészládából, illetve varázsdobozból pedig — láthattuk egy BNV-riportban — „Magic Show”. (Amit Vajek Jutka ráadásul *megik*-nek ejt *médzsik* helyett, úgyhogy a szó immár mindennemű honosságát elveszítette, az angolt csakúgy, mint a magyart.)

Aztán itt van, ugye, a Nemzeti Színház, amelynek eddigi munkálatait szintén sikerült visszacsinálni, alig 70 millióért. S úgyszintén a Belmondo-sorozat szellemét láttam megelevenedni a Stúdiónak Kepes András vezette — kitűnő — adásában is, ahol bemutatták, mi is volna a színház fölépítésének legcélravezetőbb megoldása: Karinthy-módra visszafelé forgatták a régi színházépület fölrobbantásáról készített egykori híradófilmet. Nos, a színház Ben Johnson új 100-as világcsúcsával szinte azonos idő alatt épült föl, s ahogy elnéztem, elég olcsón.

Csak a tévébeli *fordítások* nincsenek rendesen fordítva. Mert vajon mitől Dzsenova nálunk Génua (*Verdi*), s mitől „*túl késő*” a puszta *késő* (ugyanott)? Csak mert másutt „too late”-et, „zu spät”-et, „trop tard”-t mondanak? No persze, kis pénz, kis fordítás, nincs min csodálkoznunk.

Csodálkozni legföljebb azon a meglepően gyors kormányintézkedésen lehet, mely — éppen e rovat cikke nyomán — rövid úton eltörölte, magyarán visszacsinálta az Egészségügyi Minisztérium képtelen intézkedését, mármint azt, amely kispénzű öregeket 150 forintos klubtagsági díjra kötelezett, s ezzel gyakorlatilag (fő az egészség!) kirekesztett a nyugdíjasklubokból és az ottani olcsó étkezés lehetőségéből. Lám, időkint a kormány kerekén is lehet gyorsan fordítani, ami különösen fontos az olyan háborgó tengeren, melyen még sok a zátony.

Meg a pénz utáni, a Belmondo-filmeket is elhalványító mindennapos hajsza.

Tímár György

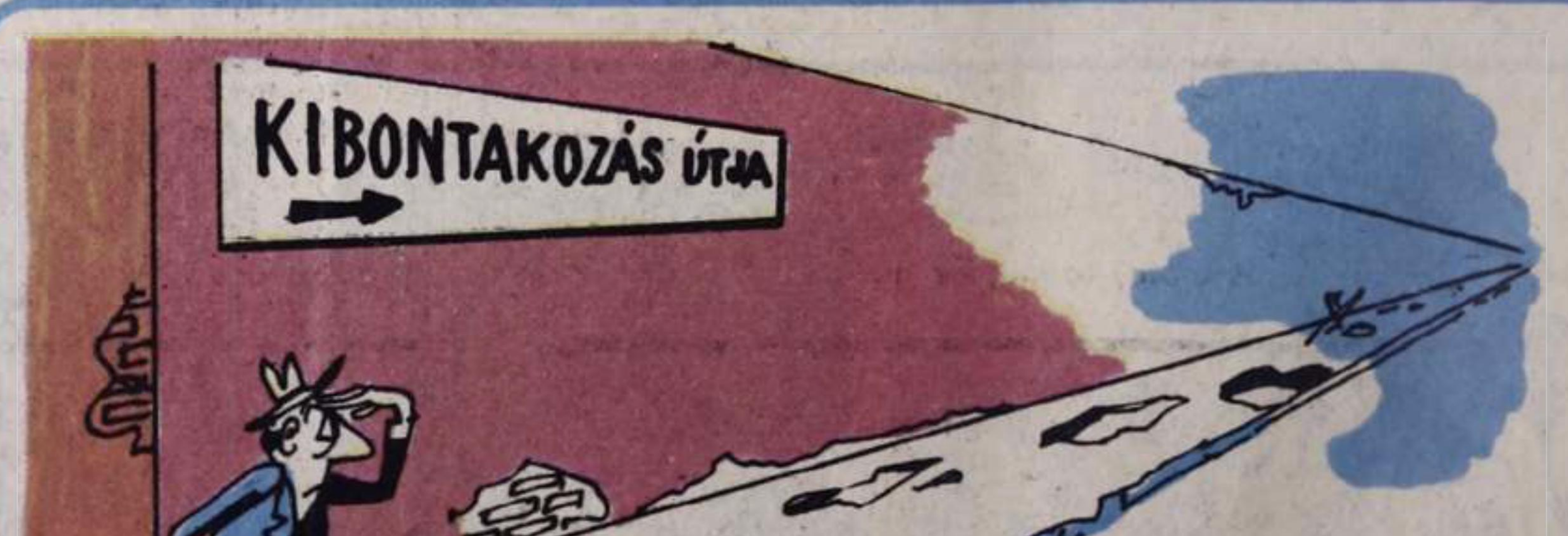

Személycserék a szomszédnál

70. PERC: PITURCA HELYETT BÁLINT

Művészek óhaja: legyen nagyobb az állami mecenatura

ÉS KISEBB AZ ÁLLAMI MACERATURA...

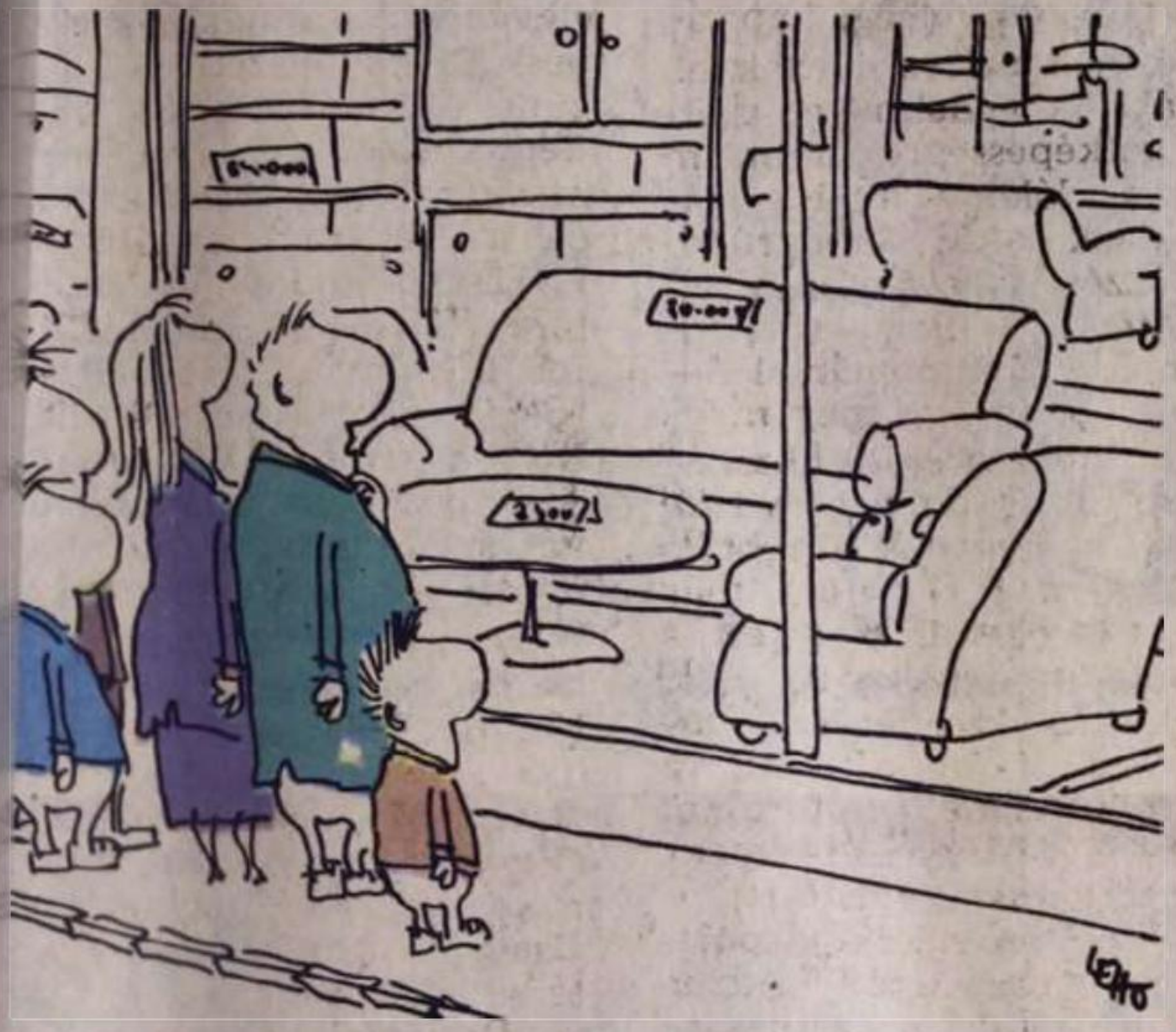

– Honnan lehetne egy szponzort szereznünk?

HÁTHA
VALAKI
NEM ISMERI.....

A szomszédasszony eltűnik egy időre és kisbabával tér haza.

— Milyen szép a szeme! — mondja a szomszédja. — Biztosan az apjáé!

— Igen, a szeme is az apjáé, a szája is, a homloka is, a füle is. Csak a neve nem...

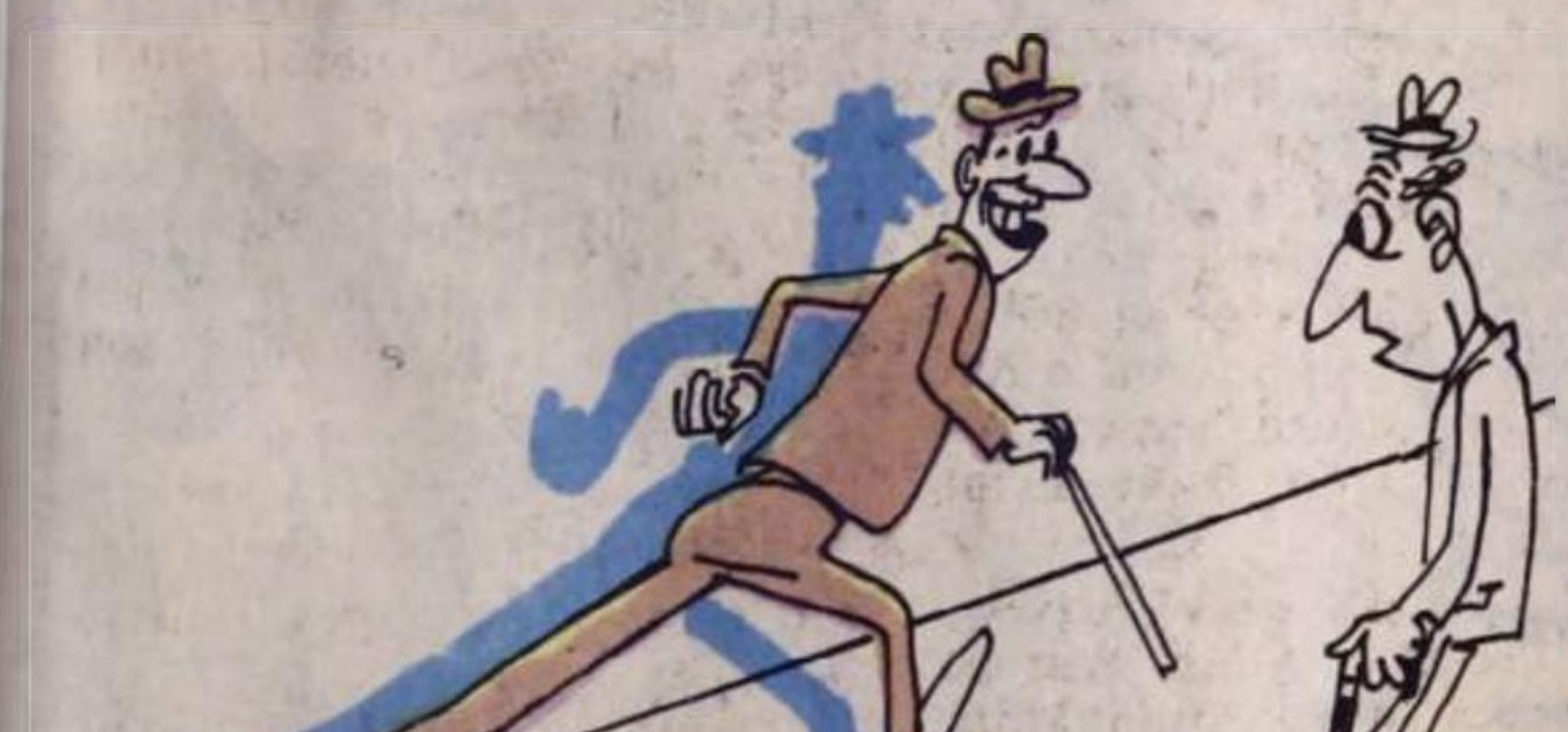

– Egy lépés előre, tizenöt év hátra!

Halló, FEKETE GYÖNGYSZEM!

— Pelé úr, remélem, nem zavarjuk!

— Zavarnak, de mit csináljak? A sajtó — nagyhatalom.

— Már megbocsásson, ez közhely...

— Mi nem az?... De gondolom, nem ezért hívtak.

— Nem, dehogy. Pelé úr, kifejtené részletesen, miért akar indulni a legközelebbi brazíliai elnökválasztáson?

— Csak.

— Értem...

— Reméltem, hogy így lesz.

— És alkalmasnak érzi magát arra, hogy betöltsön egy ilyen magas állami méltóságot?

— Tökéletesen. Mindig is helyén volt a szivem, a fejem, a jobblábam meg a ballábam. Pályafutásom során ezernél is több gólt szereztem. Öngólt egyet sem.

— Ez valóban tiszteletet parancsol... És miként képzeli megoldani a feszítő belpolitikai problémákat? Infláció, szociális gondok, foglalkoztatottság, hadd ne soroljam...

— Milyen tájékozott ön...

— Képezem magam. Képeznek...

— Nos, úgy képzelem, hogy minden vitás ügyben futballpályán születne meg a döntés. Bérvita esetén például a vállalat vezetése mérkőzne meg a munkásokkal. Szabványos kapuk, szabályos pályák, bíró, partjelzők, publikum, kétszer negyvenöt perc.

— A futballpályán?

— Hol máshol? Az egyik térfélen az egyik cég, a másikon a másik. Győzzön a jobbik!

— És a vesztes?

— Föloszlatja a csapatot. Nem muszáj mindenkinek focizni!

— Milyen meccsekre gondol még?

— Időről-időre megrendezném a Parlament—Kormány találkozót.

— A kispadon a szakszervezetekkel?

— Ezt meg honnan veszi?

— Nem is tudom... Pelé úr, az Ön tervei egészen nagyvonalúak! De úgy látszik, nem hallott még a bundákról.

— Mire gondol?

— Mi lesz, ha a gyengébb cég lefizeti az erőset?

— Úgy értesültem, Önöknél gyenge cégeket támogat az állam...

— Így igaz. Gyenge állami vállalatokat. Ezt is megszüntetném, összeereszteném őket.

— Miből, ember?!

— Hát az állami támogatásból. Amit a másiktól elvontak.

— Ez a megközelítés teljesen elvont. Képzelgés! Abszurdum! Különben is, a meccseken ellenőrök lesznek, s őket is ellenőrök ellenőrzik. Ezzel egyszerre vigyázunk majd a futball meg a közélet tisztaságára.

— És mit tervez Ön későbbre, ha beválik ez a szisztéma?

— Javasolni fogom, hogy a vitás nemzetközi kérdéseket 11-es rúgásokkal döntsék el.

— Óriási! Sok sikert, és köszönjük a telefoninterjút, Pelé úr. Már csak egy utolsó kérdés: úgy tudjuk, gyengélkedik a brazil futball. Azt is föl fogja virágoztatni?

— Nem tudom, mit képzel rólam, uram?! Isten én sem vagyok, csak félisten...

Münz András

HULLÁMVASÚT

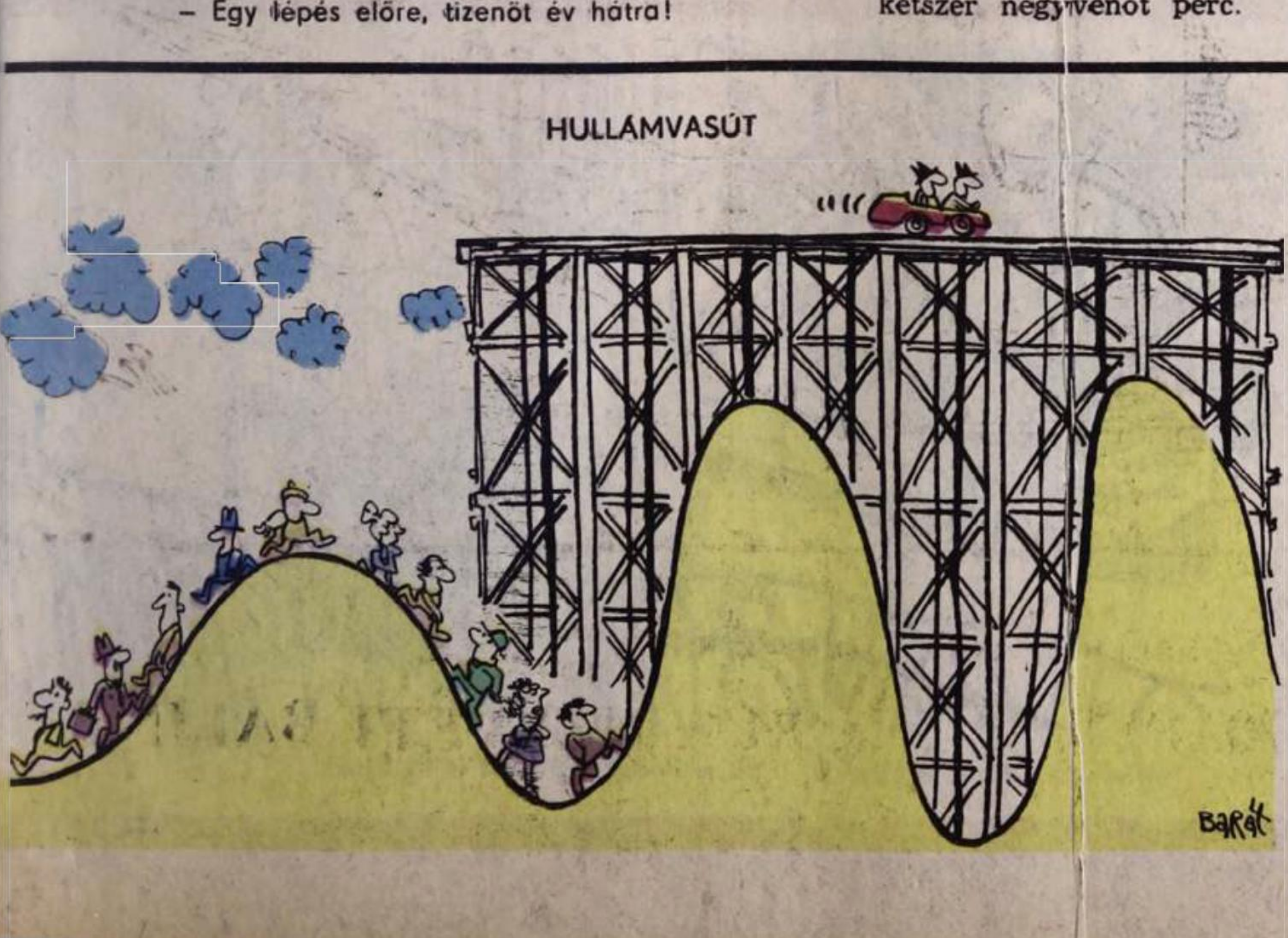

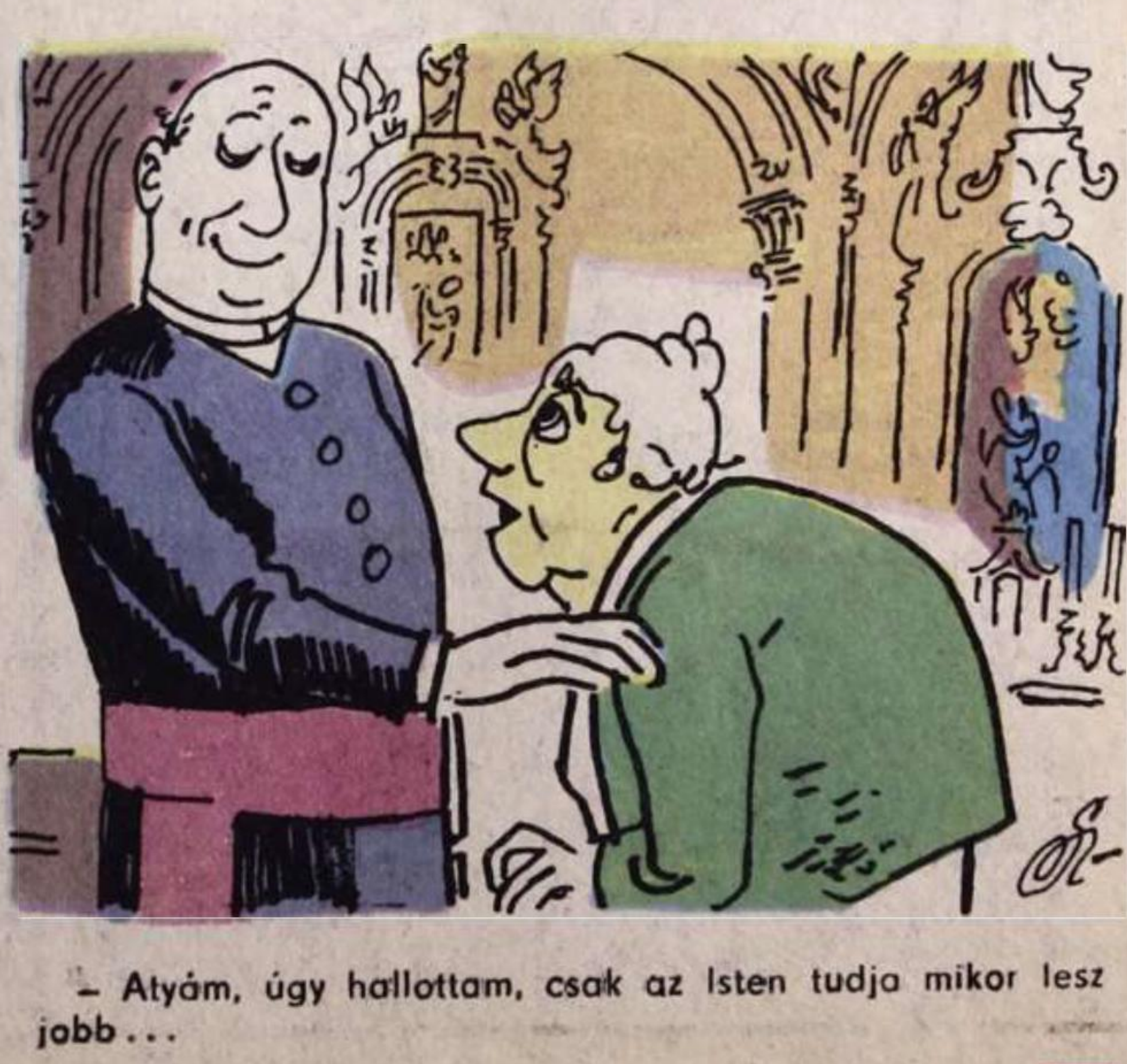

– Atyám, úgy hallottam, csak az Isten tudja mikor lesz jobb...

Mindenért fizetni kell...

KEMÉNY EDZÉSBEN

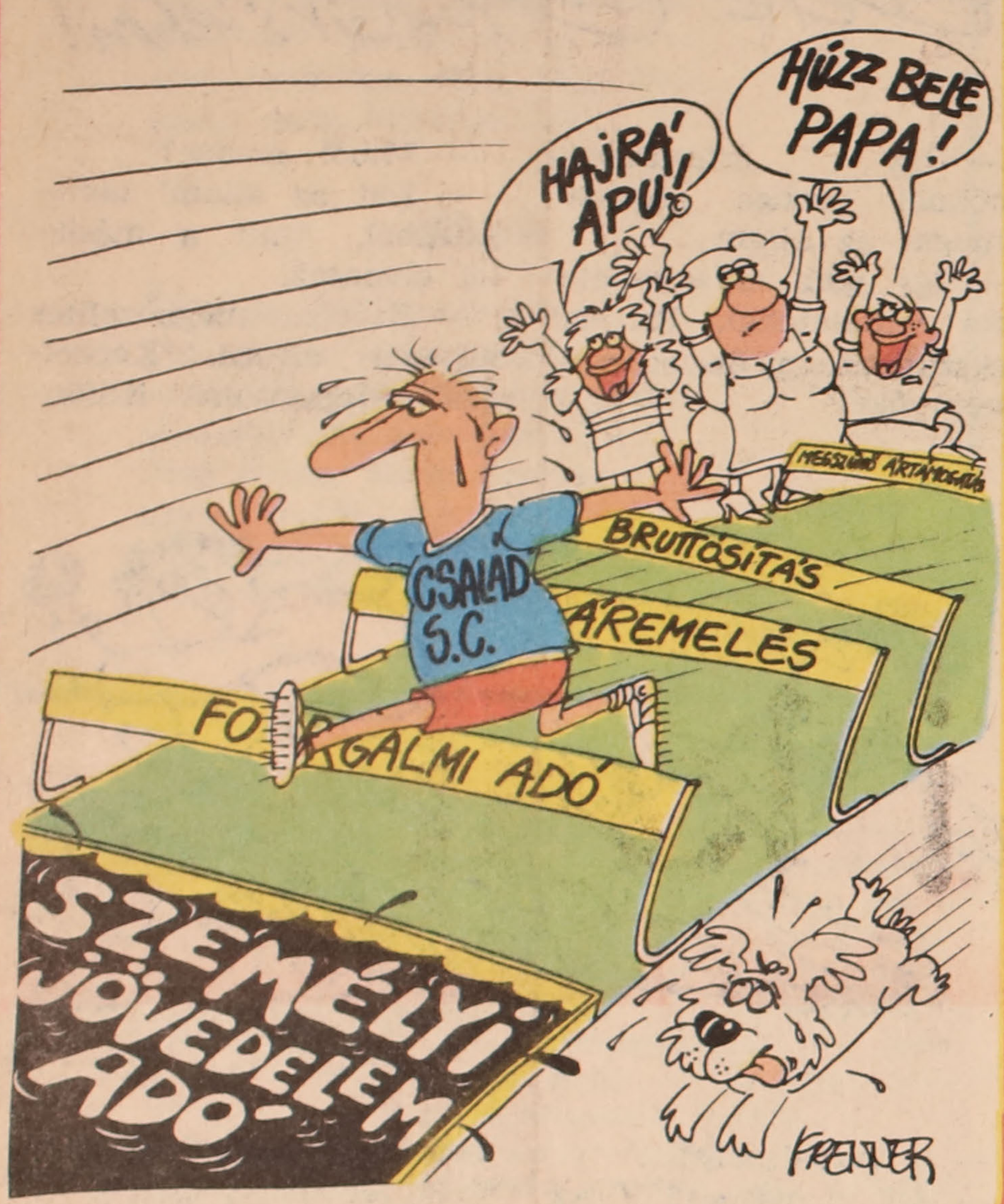
HAJRÁ APU!
HÚZZ BELE PAPA!
MEGSZŰNŐ ÁRTÁMOGATÁS
BRUTTÓSÍTÁS
CSALÁD S.C.
ÁREMELÉS
FORGALMI ADÓ
SZEMÉLYI JÖVEDELEM ADÓ
FRENNER

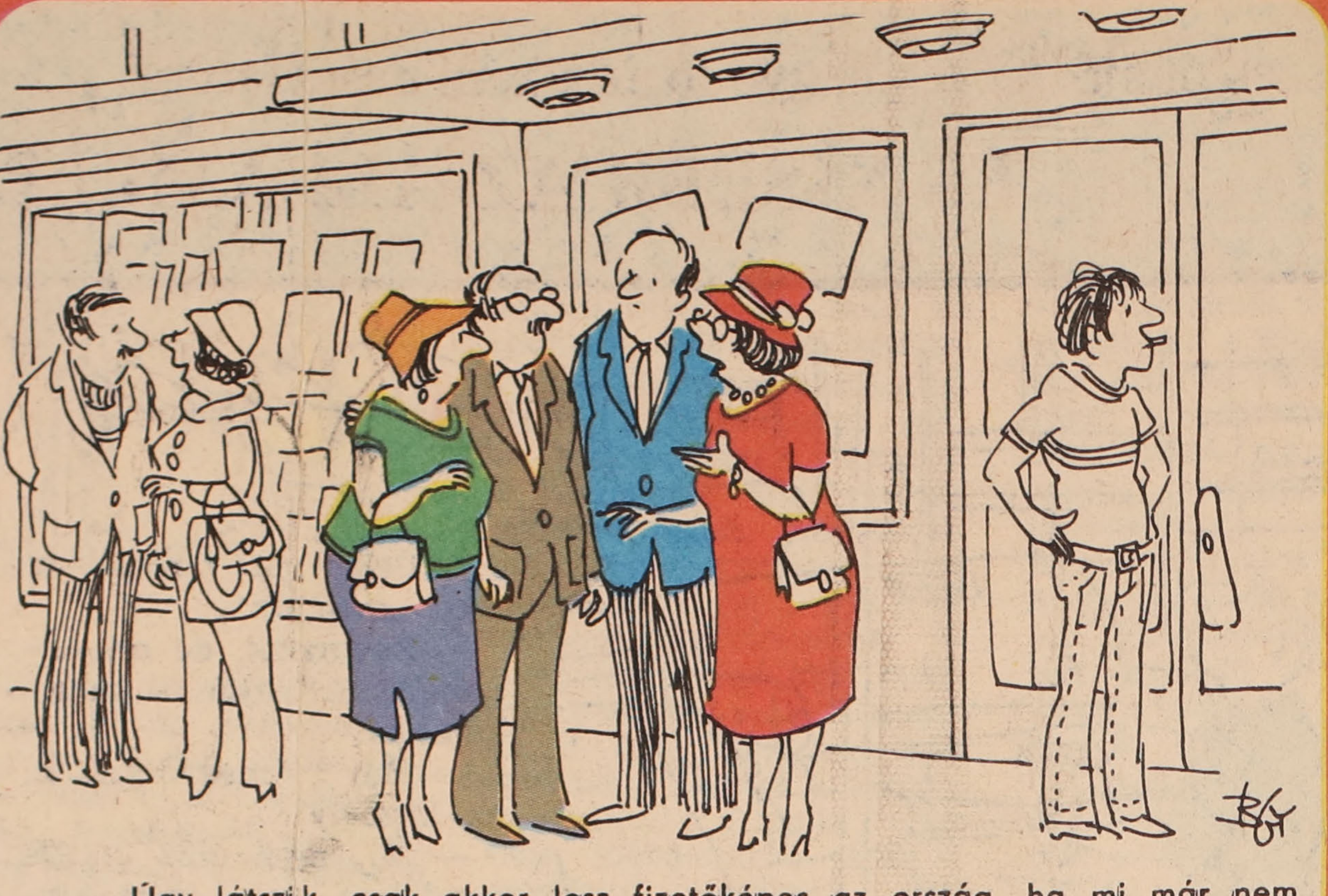

– Úgy látszik, csak akkor lesz fizetőképes az ország, ha mi már nem leszünk fizetőképesek . . .

CÉGÜNK REKLÁMJA

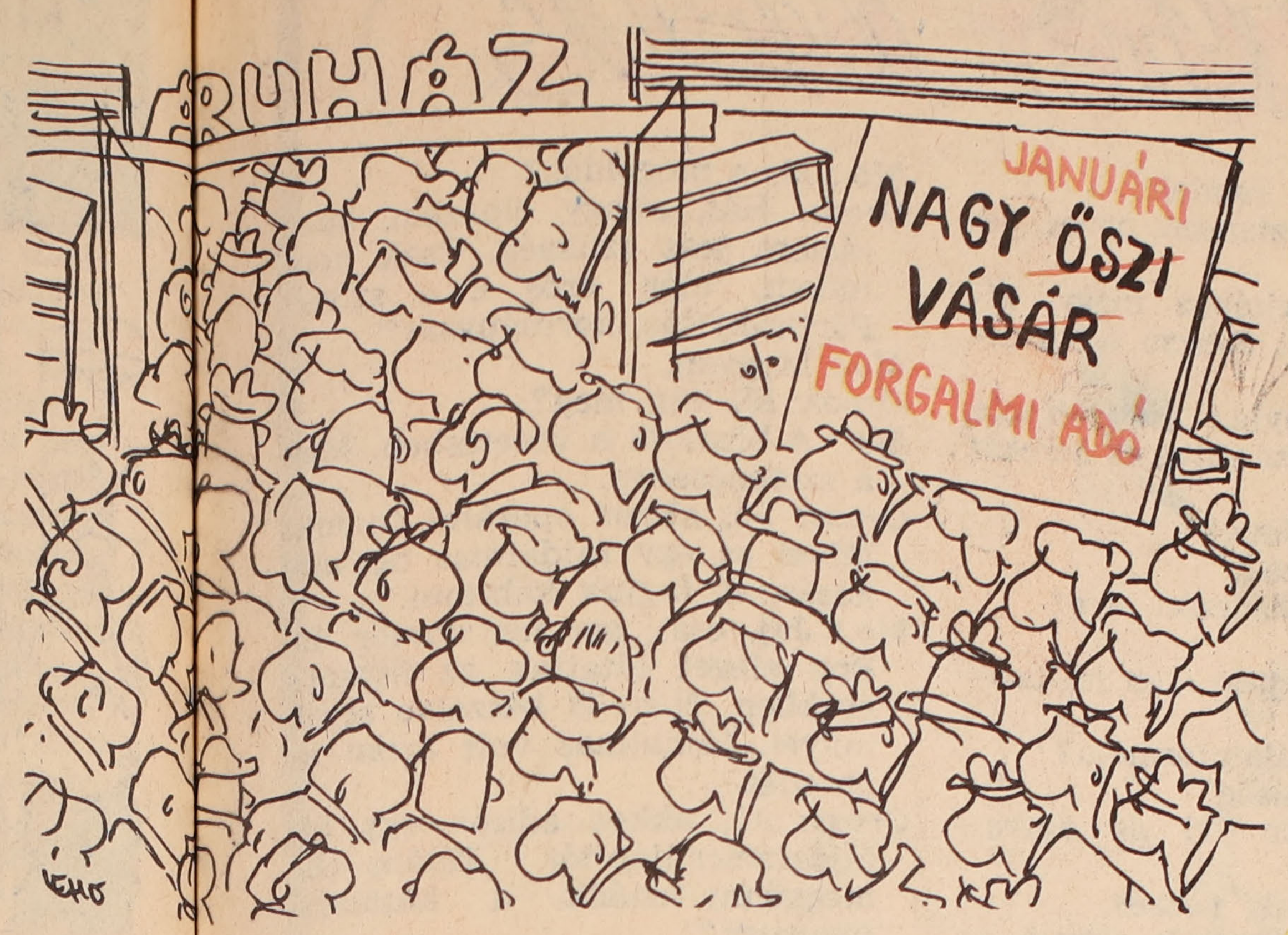
RUHÁZ
JANUÁRI
NAGY ŐSZI VÁSÁR
FORGALMI ADÓ
VEHO

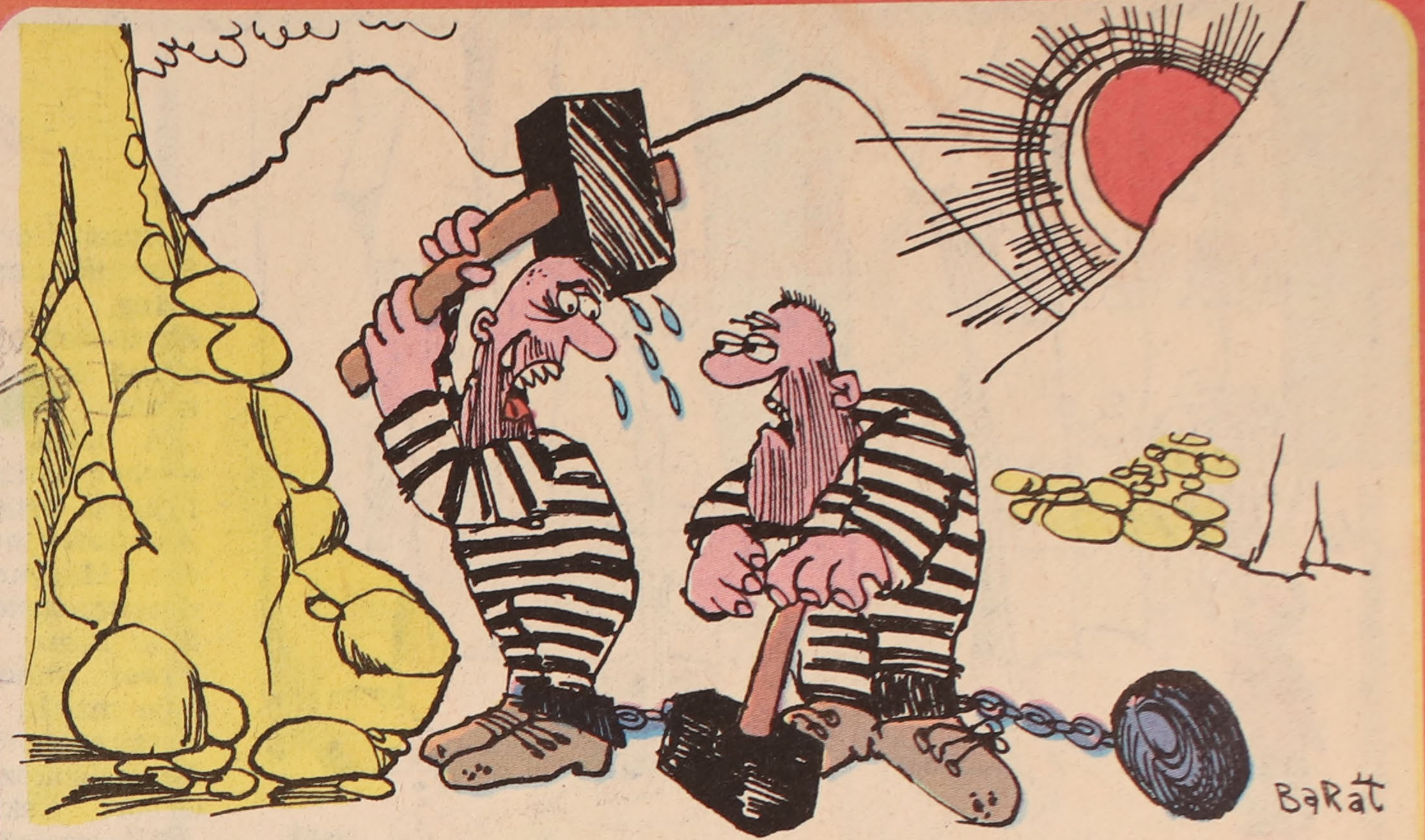

– Az igazgatóm engedélye nélkül nyilatkoztam a sajtónak.

MAGYAR ATLASZ

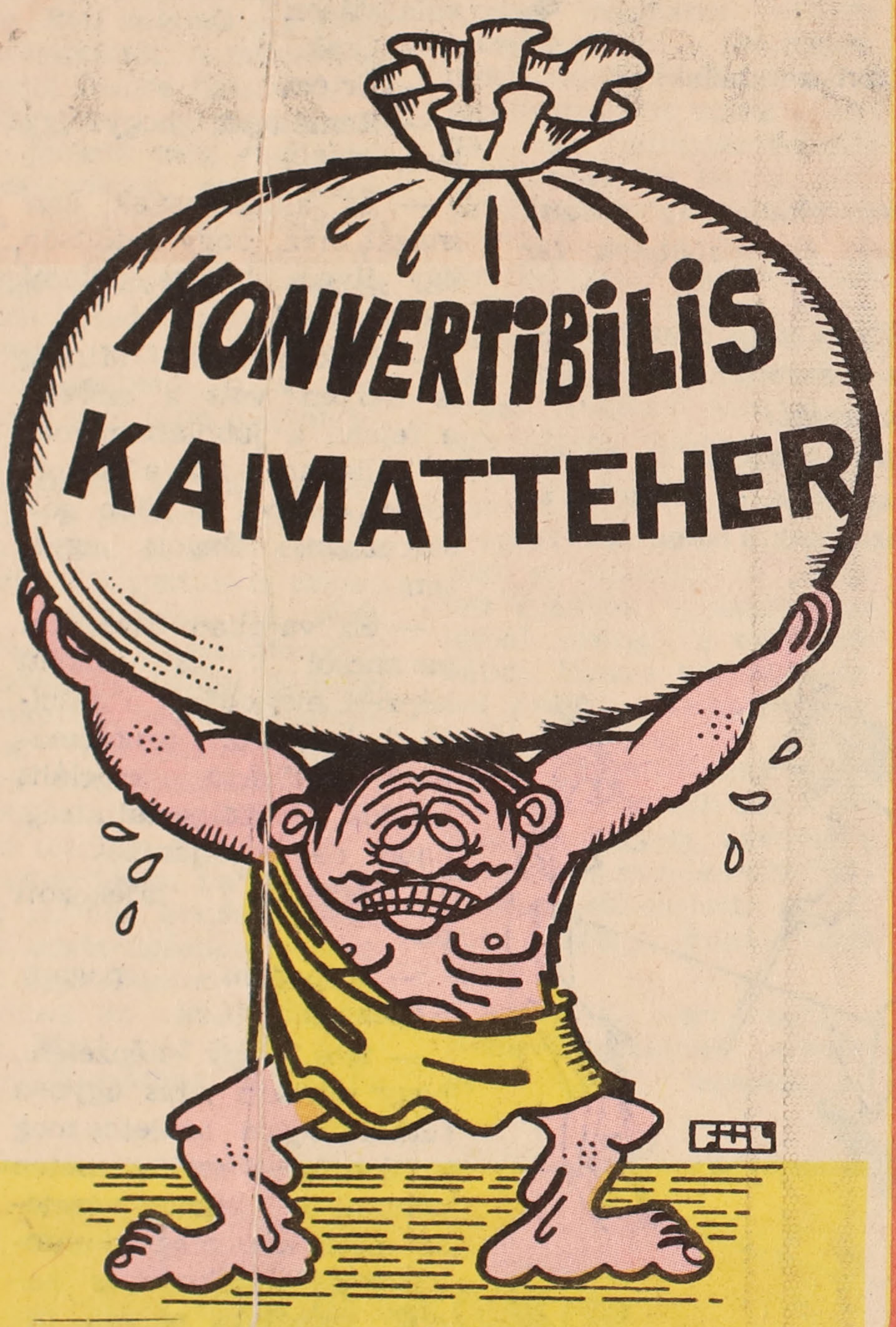
KONVERTIBILIS
KAMATTEHER
FÜL

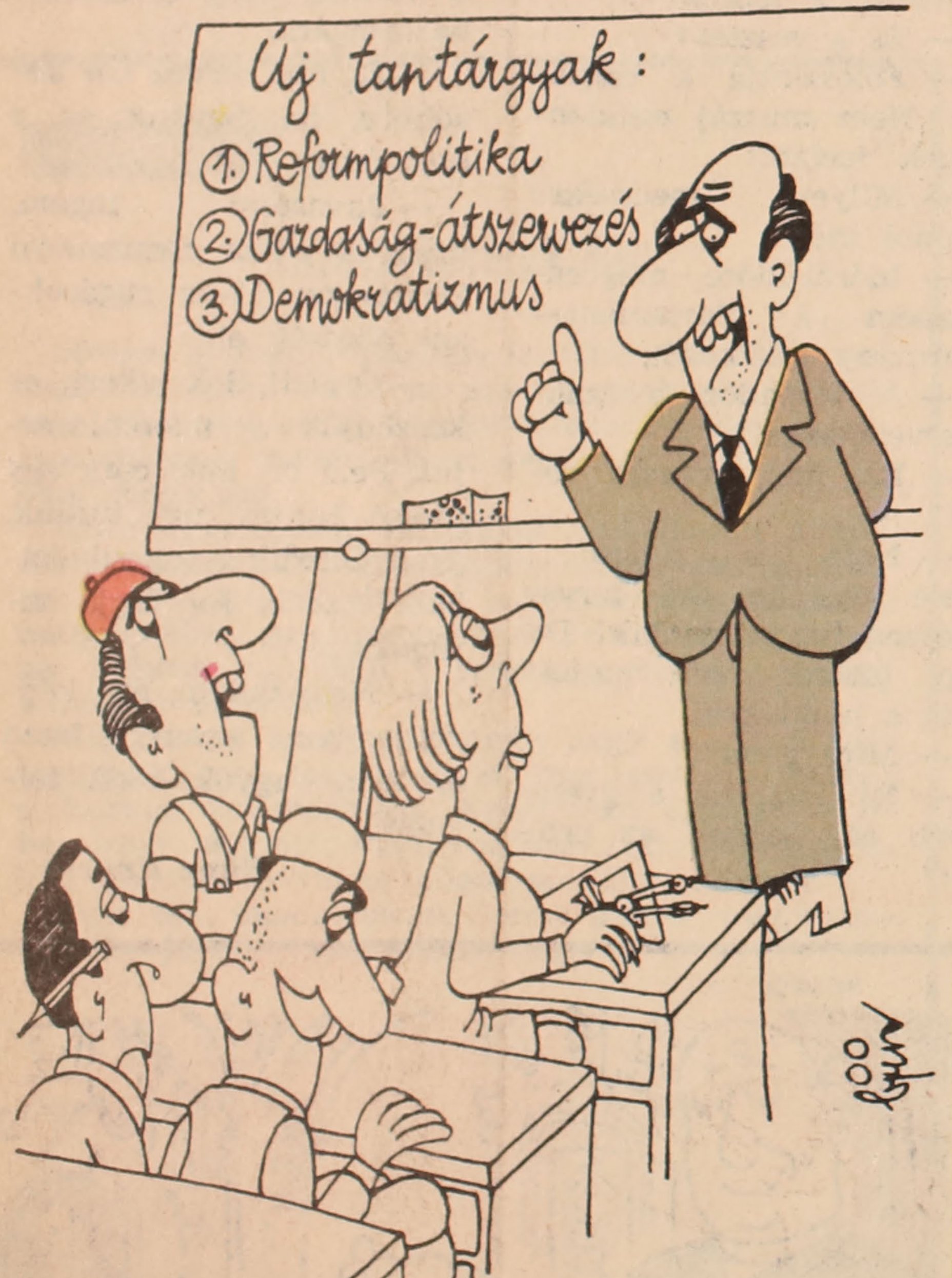
Új tantárgyak:
①Reformpolitika
②Gazdaság-átszervezés
③Demokratizmus

– Gyerekek, mindenki megfizette a tandíjat?
– Már többször is!

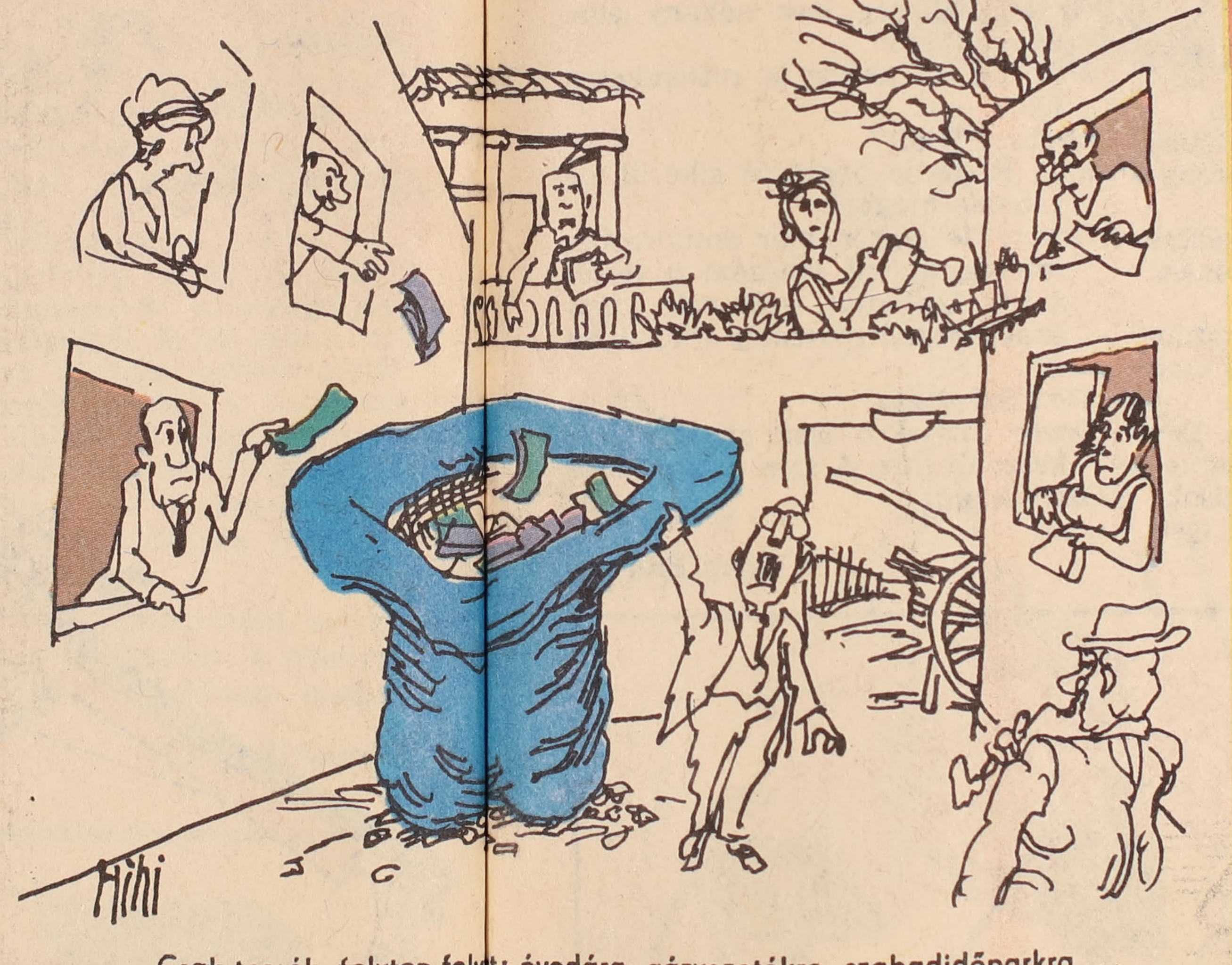

– Csak tessék, folyton-folyt: óvodára, gázvezetékre, szabadidőparkra . . .

SPÓRKASSZA

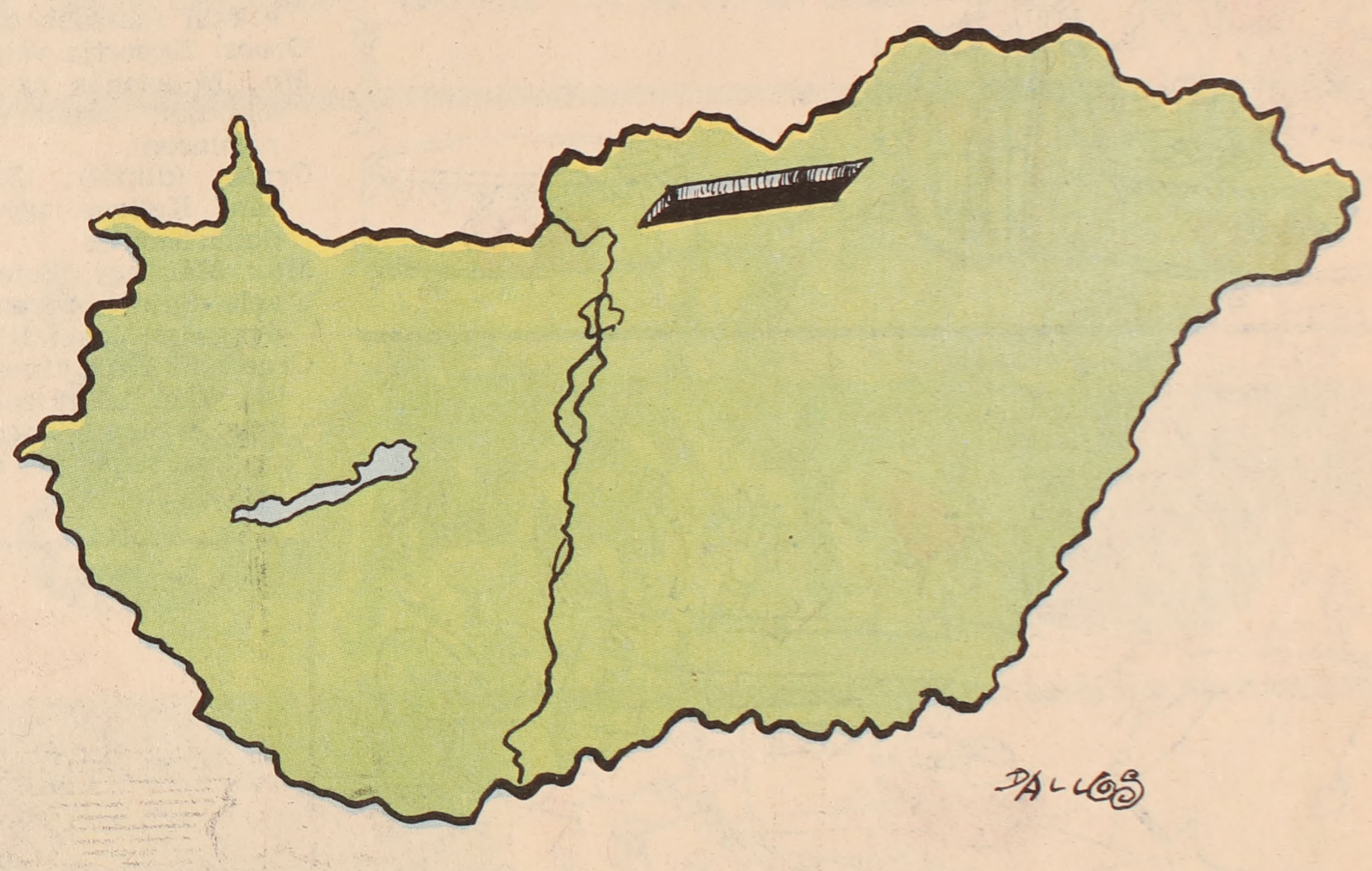

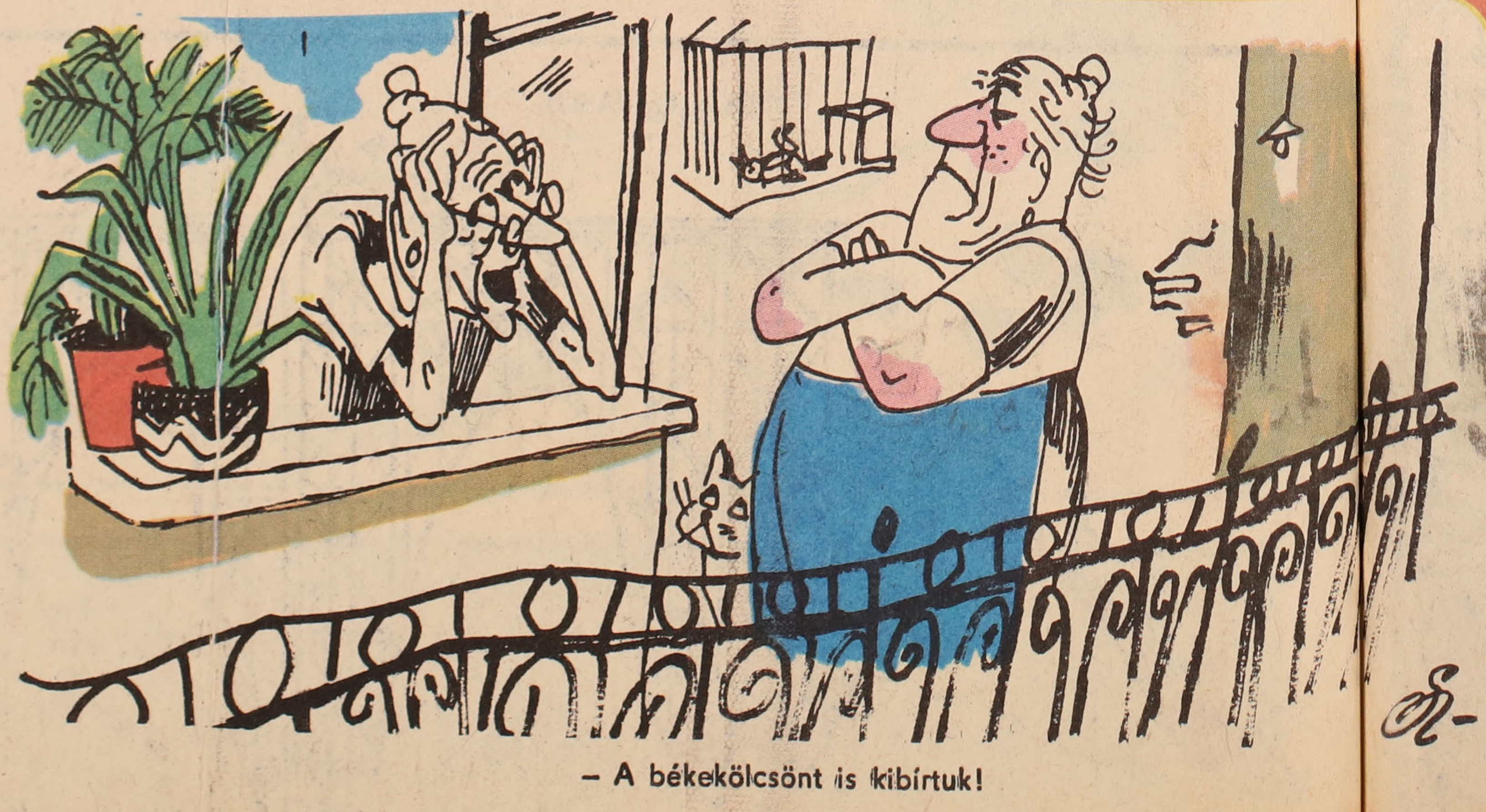

– A békekölcsönt is kibírtuk!

KÖZGAZDASÁGI TORNA

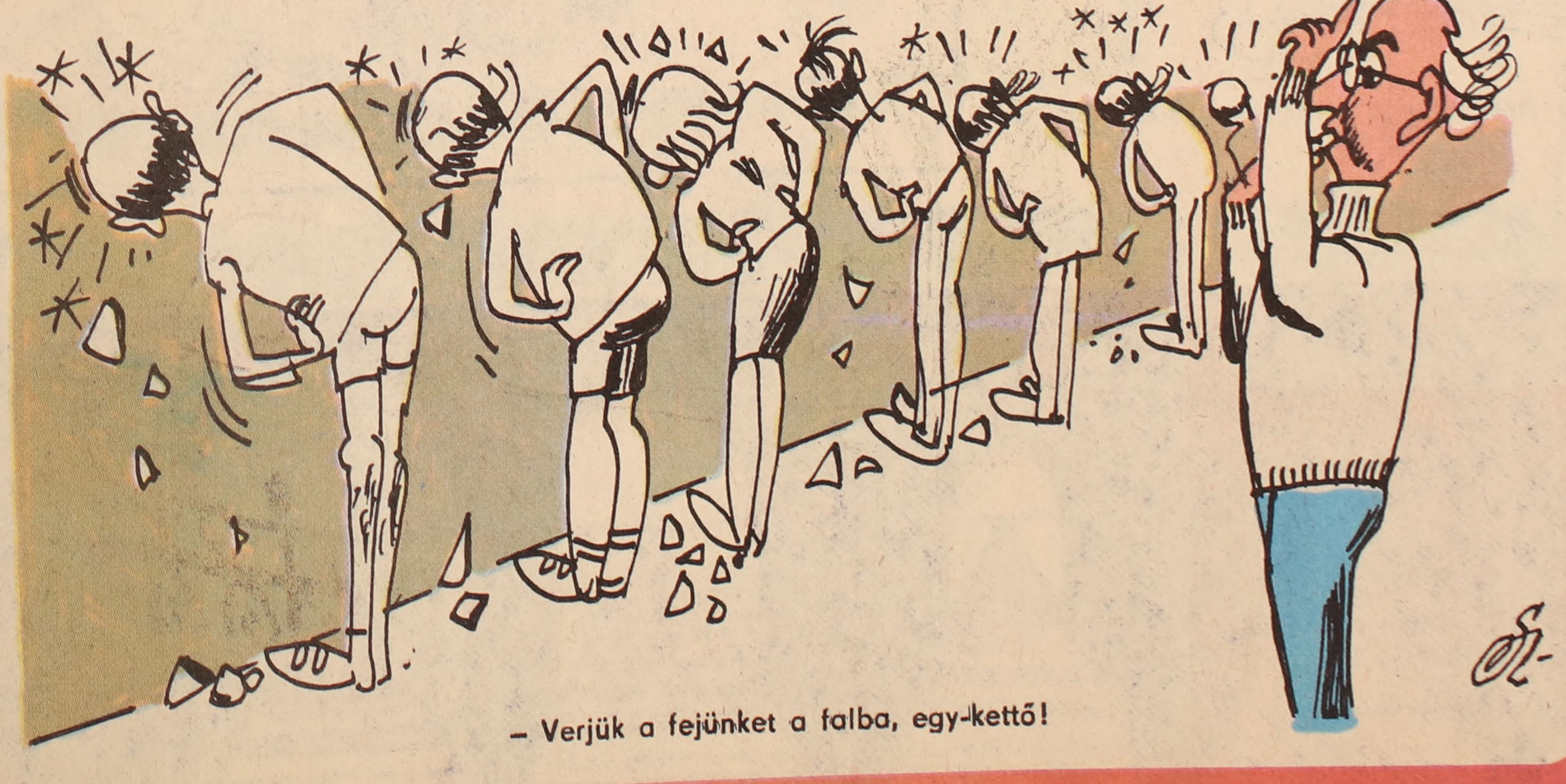

– Verjük a fejünket a falba, egy-kettő!

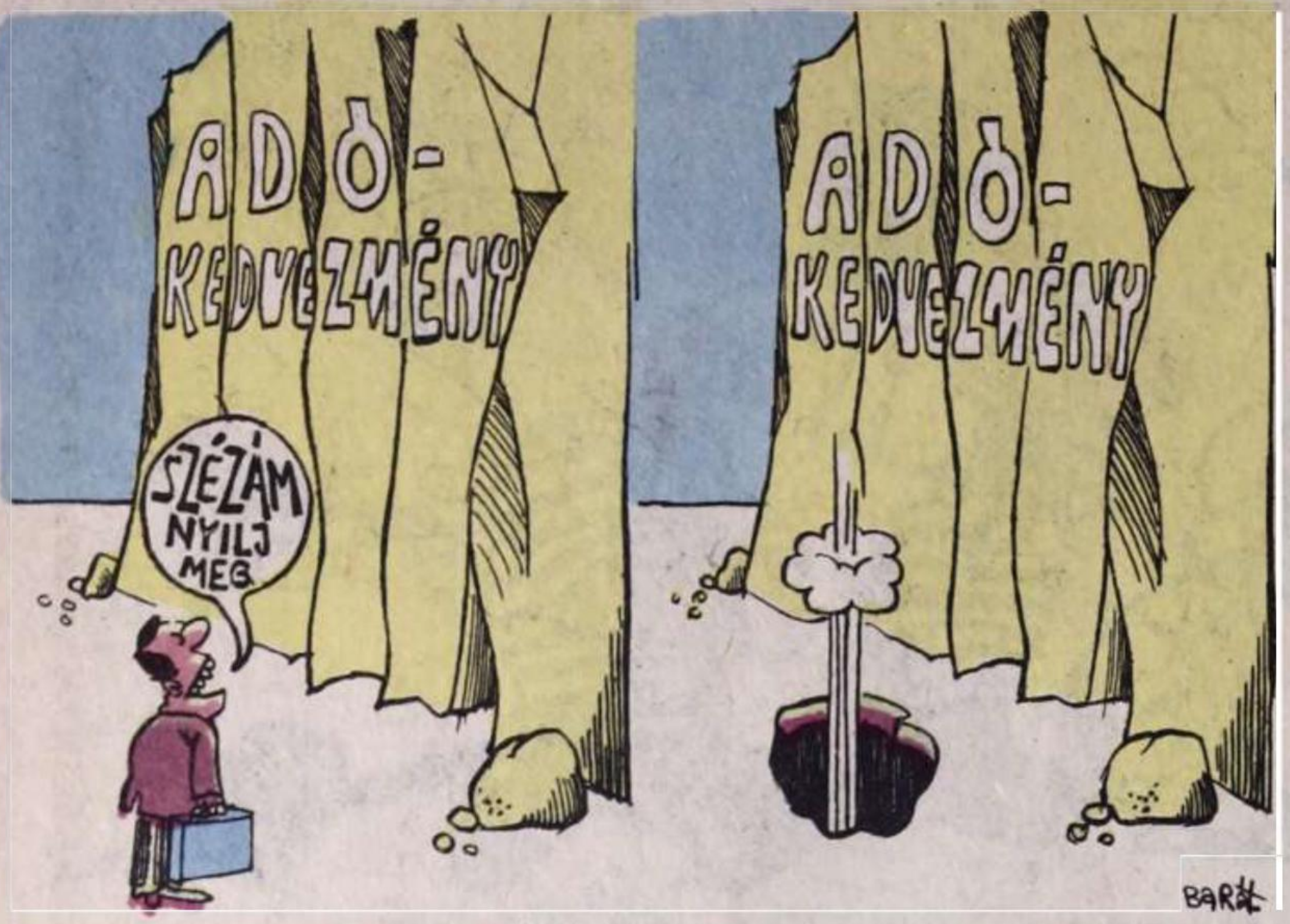

ATTRAKCIÓ

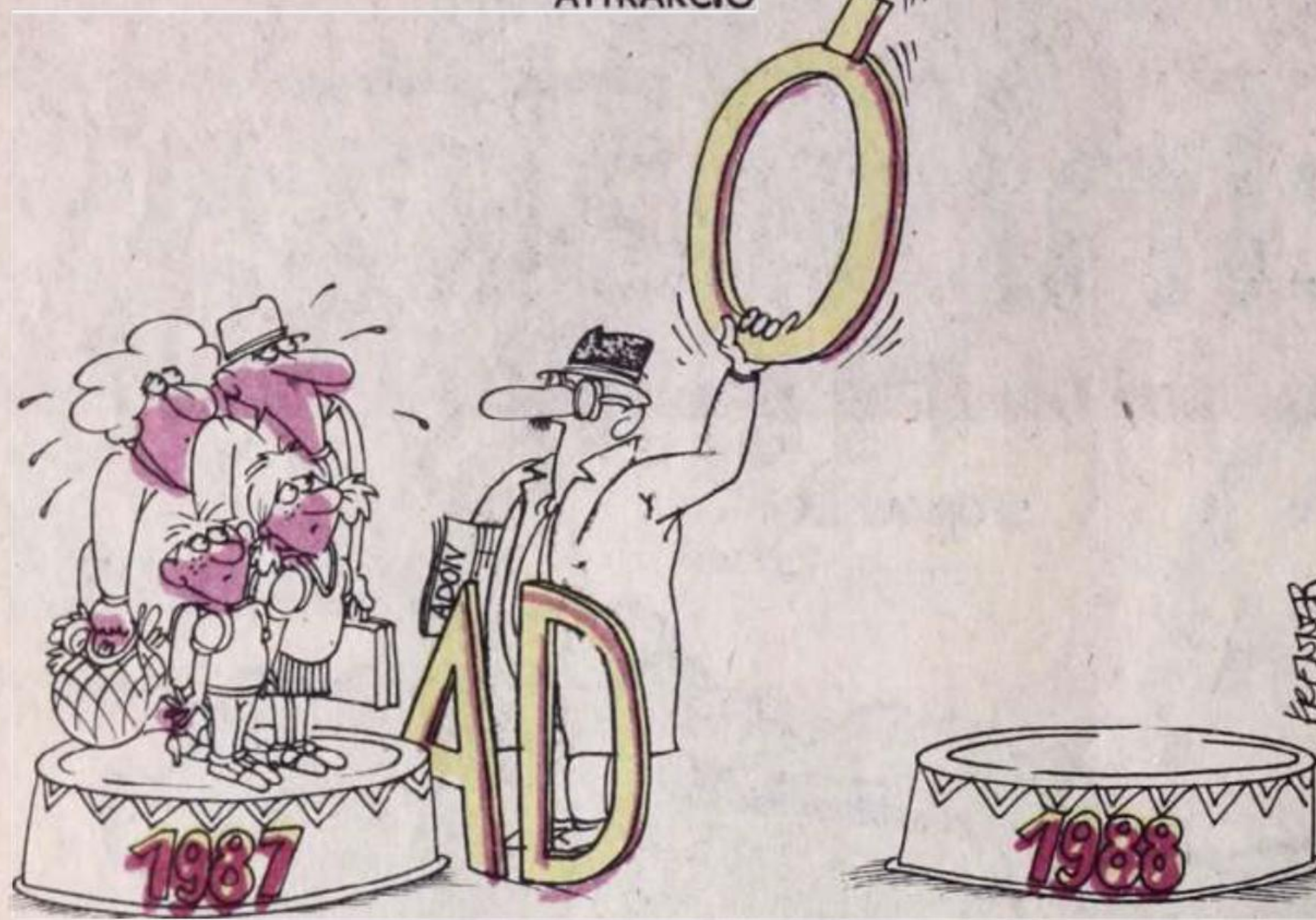

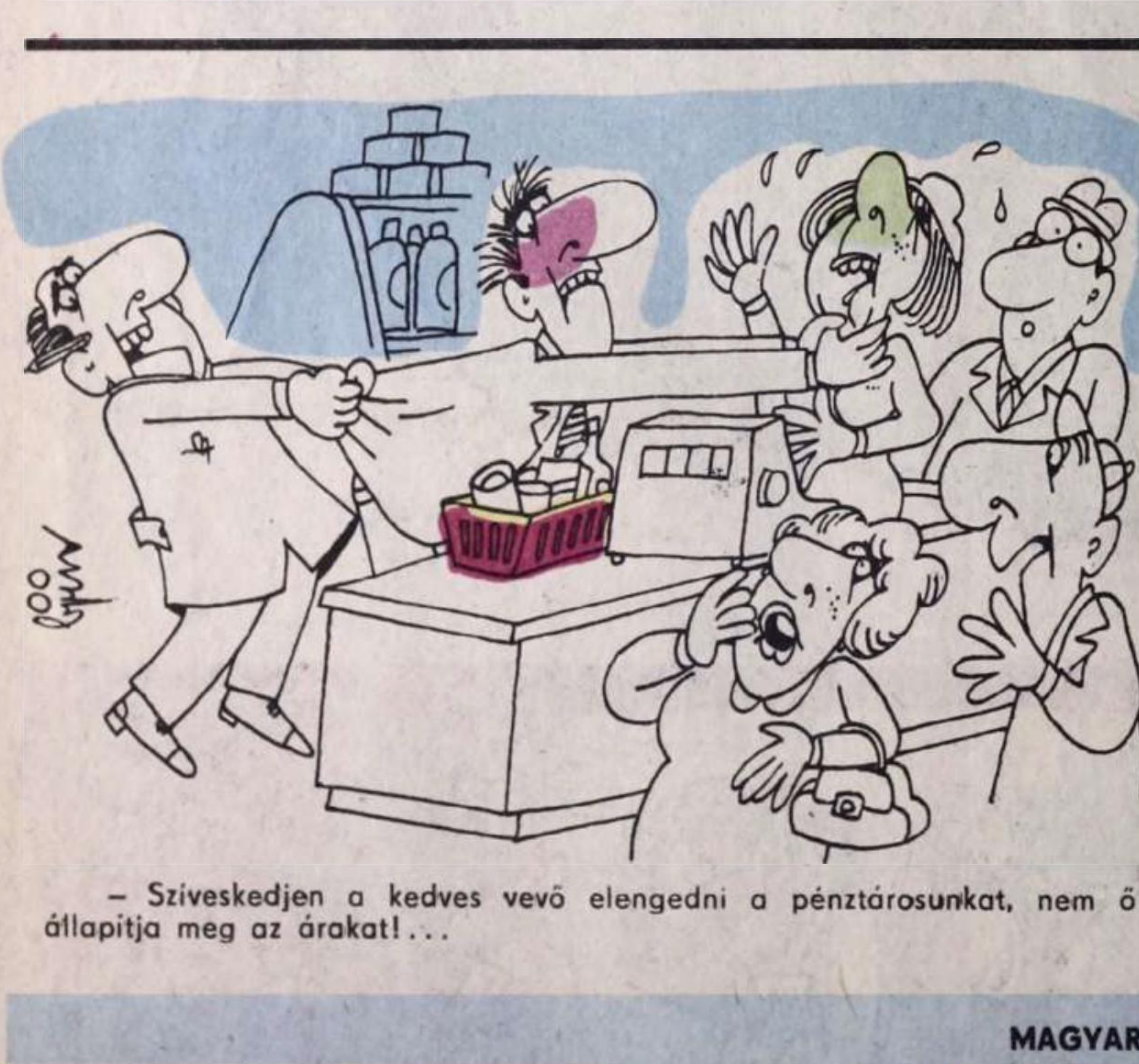

– Sziveskedjen a kedves vevő elengedni a pénztárosunkat, nem ő állapitja meg az árakat!...

MŰTÉT INDUL

Helyszín: orvosi rendelő.

Szereplők: asszisztensnő, orvos, beteg.

Asszisztensnő (ajtóhoz megy, kinyitja és kiszól): Kérem a következőt!

A beteg, aránylag jól öltözött, enyhén elhízott, sántítva és derekát fájlalva betipeg.

Asszisztensnő: Neve?

Mo.: Magyarország.

Asszisztensnő: Születési éve?

Mo.: Ezer.

Orvos: Ahhoz képest igen jól tartja magát.

Asszisztensnő: Államformája?

Mo.: Népköztársaság.

Orvos: Feküdjön fel az ágyra! Közérzete?

Mo.: Mit mondjak, pocsék.

Orvos: Nem fogyasztott többet a kelleténél az utóbbi időben? Na, mutassa a mezőgazdaságát! Igen, igen, erre is ráférne egy kis vérátömlesztés, meg egy kis vitamin, de azért még elboldogul vele egy ideig. Most nézzük az iparát! Várjon, nem tudom kitapintani az iparát! Magának alig van ipara!! (az asszisztensnőnek diktál). Írja, legyen szíves! Igen gyenge nehézipar, közepes könnyűipar, beteg a feldolgozóipara is. Nincs magának heveny inflációja?

Mo.: E tekintetben voltam már sokkal rosszabb állapotban is.

Orvos: Exportja van rendesen?

Mo.: Mitagadás, az utóbbi időben alaposan betett a cserearány-romlásom.

Orvos (diktál): Export-rekedése van. Kellene egy kis beöntés, dollárbeöntés.

Mo.: Már egy ideje próbálkozom vele. Sajnos méregdrága és csak nyugatról lehet beszerezni.

Orvos: És csak tüneti kezelés. Egy idő után hozzászokik a szervezete és egyre nagyobb dózisokra lesz szüksége, ez pedig igen káros lehet.

Mo.: Mi a megoldás?

Orvos: Hát, ahogy elnézem, operációra lesz szükség. Csak nem tudom, elég erős e a szíve? Pártirányítás, kormányzat?

Mo.: Megvan.

Orvos: Mi van meg?

Mo.: A bizalom a vezetésben. Meg a szerencsében.

Orvos: Jó, akkor operálni fogjuk. Mivel ez egy fájdalmas beavatkozás, el fogjuk kábítani.

Mo.: Jaj, csak azt ne, doktor úr. Épp eleget altattak az ötvenes években. Nem is beszélve arról, milyen fájdalmas volt aztán az ébredés...

Orvos: Jó, akkor adunk egy kis fájdalomcsillapítót. Talán, ha megkönnyítenénk a kiutazást nyugatra?

Mo.: Remélem, ez valamelyest enyhít a görcseimen.

Orvos: Háromirányú behatolást terveztünk a gazdasági rendszerébe. Az eddiginél jóval nagyobb áremelés, bérstop és személyi jövedelemadó.

Mo.: Ajajaj, ujjuj, jajaj!!!

Orvos: Mit ordít, még el sem kezdtem az operációt!

Mo.: Csak elképzeltem, hogy mennyire fog fájni. És biztosan sikerülni fog?

Orvos: Szükség lesz néhány évre és rendbejön.

Mo.: De én akkor is rettenetesen félek.

Orvos: Mitől?

Mo.: Hogy az operáció sikerül, de a beteg meghal.

Orvos: Ne legyen már annyira berezelve, ahogy elnézem a történelmi kórlapját, volt már maga ennél sokkal rosszabb állapotban is.

Mo.: Szentigaz.

Orvos (maszkot tesz az arca elé, kesztyűt húz. A szín elsötétedik.)

Mo.: Auuú!

Barcs Endre

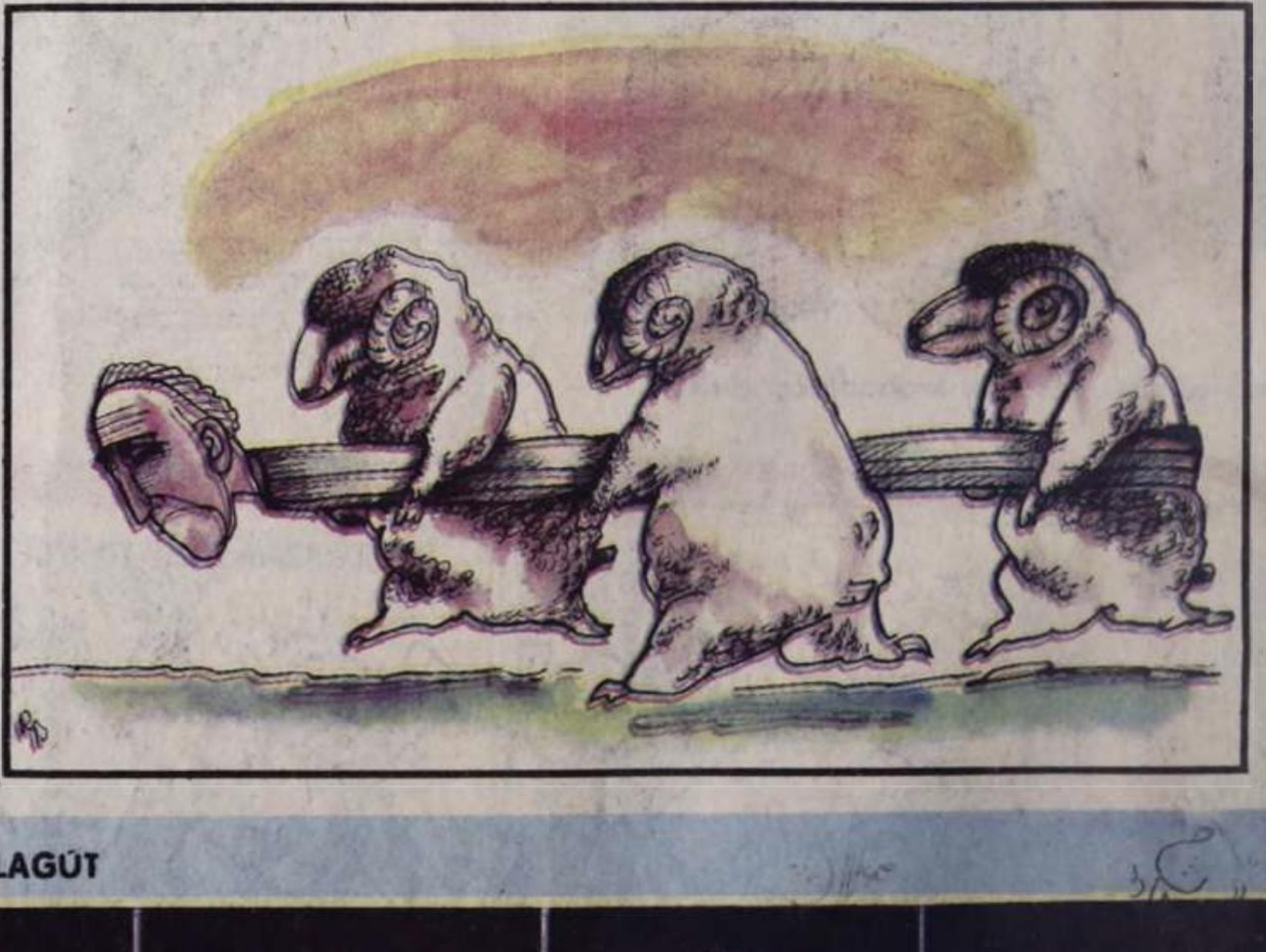

MAGYAR ALAGÚT

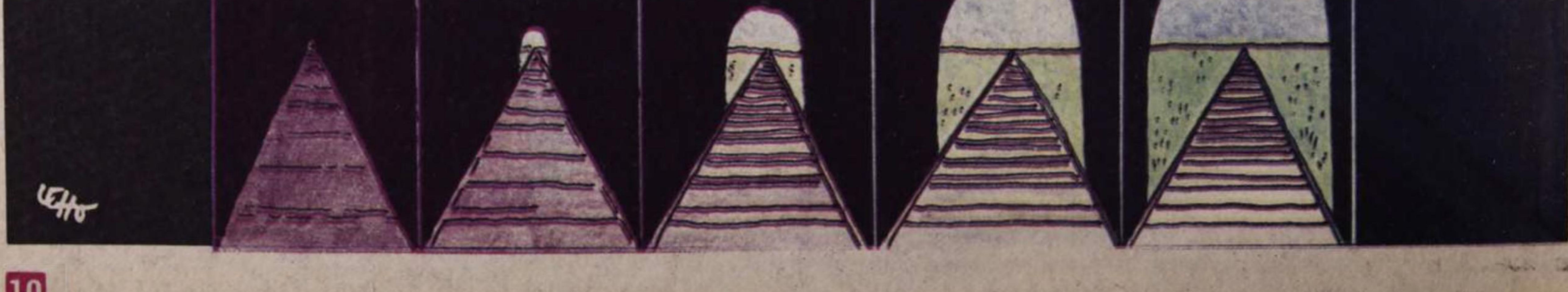

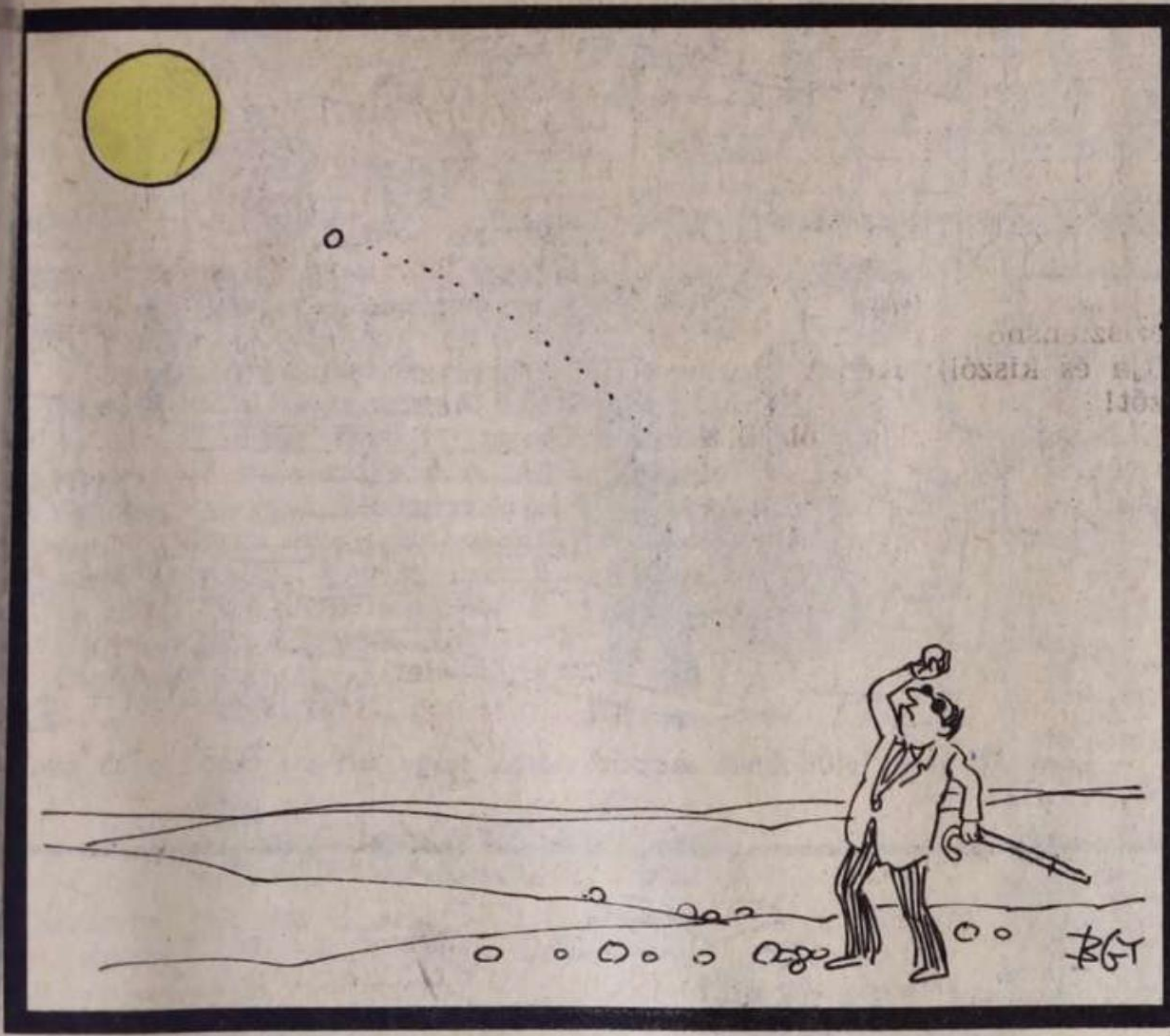

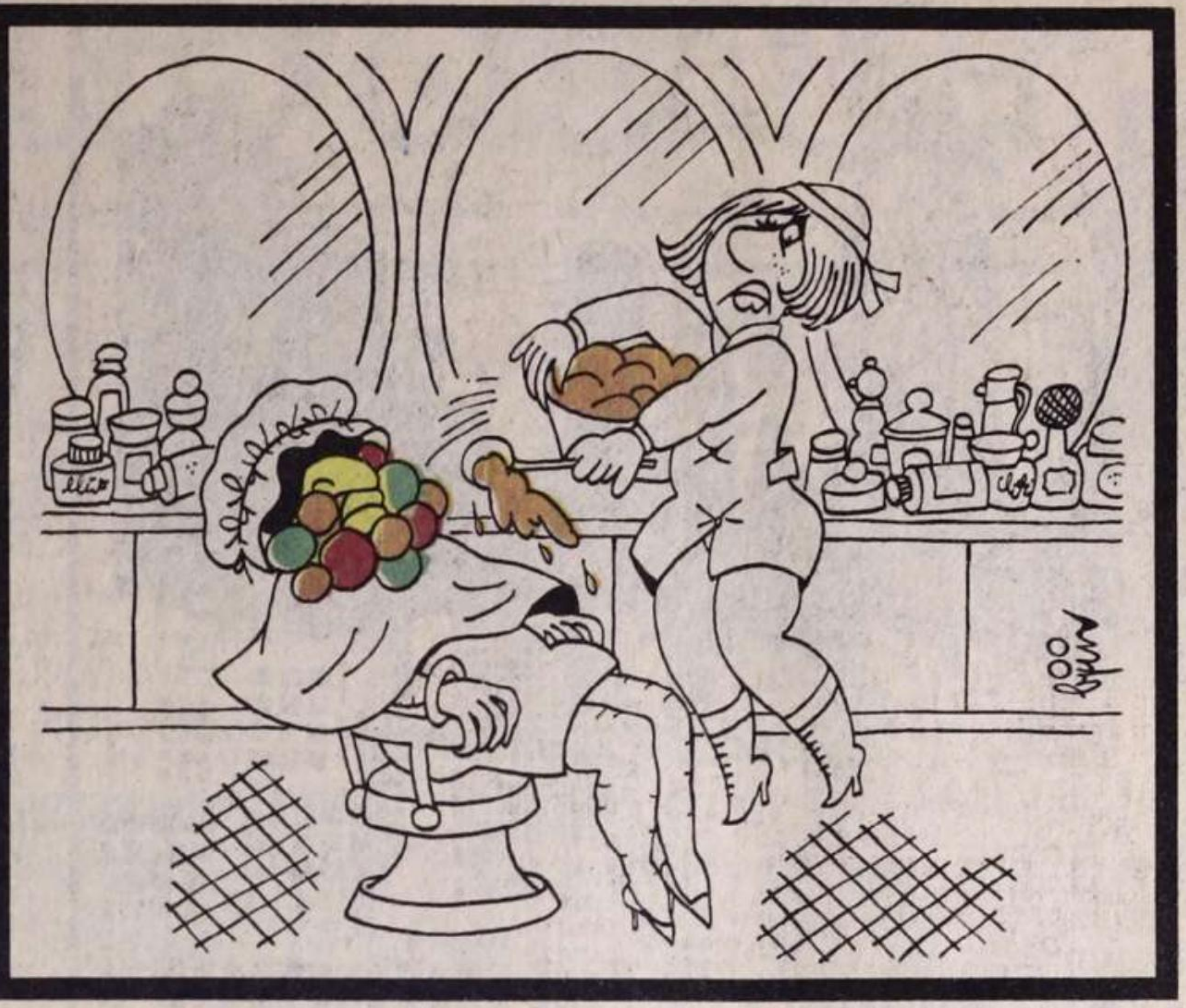

SZÉLMALOMHARC

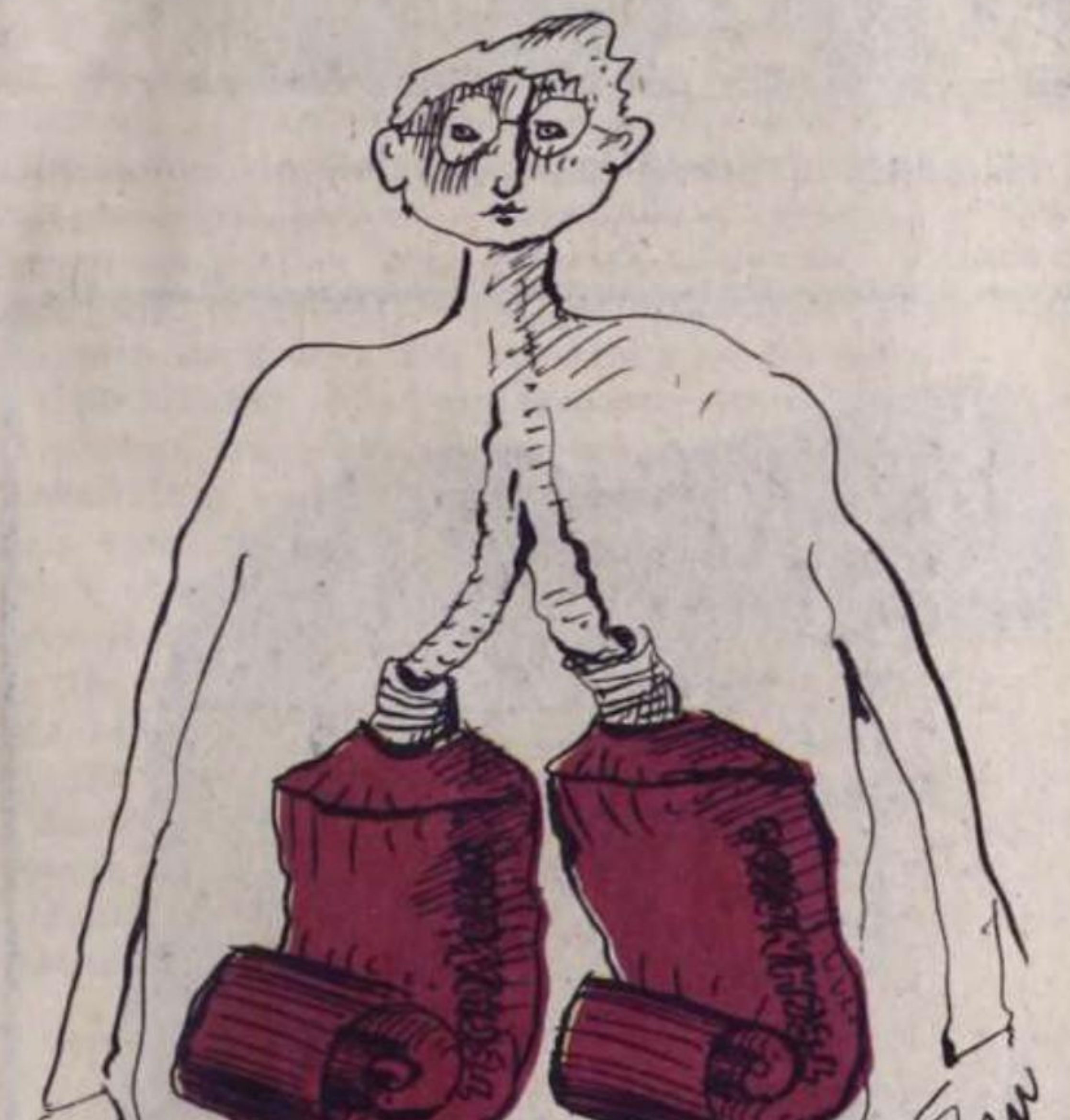

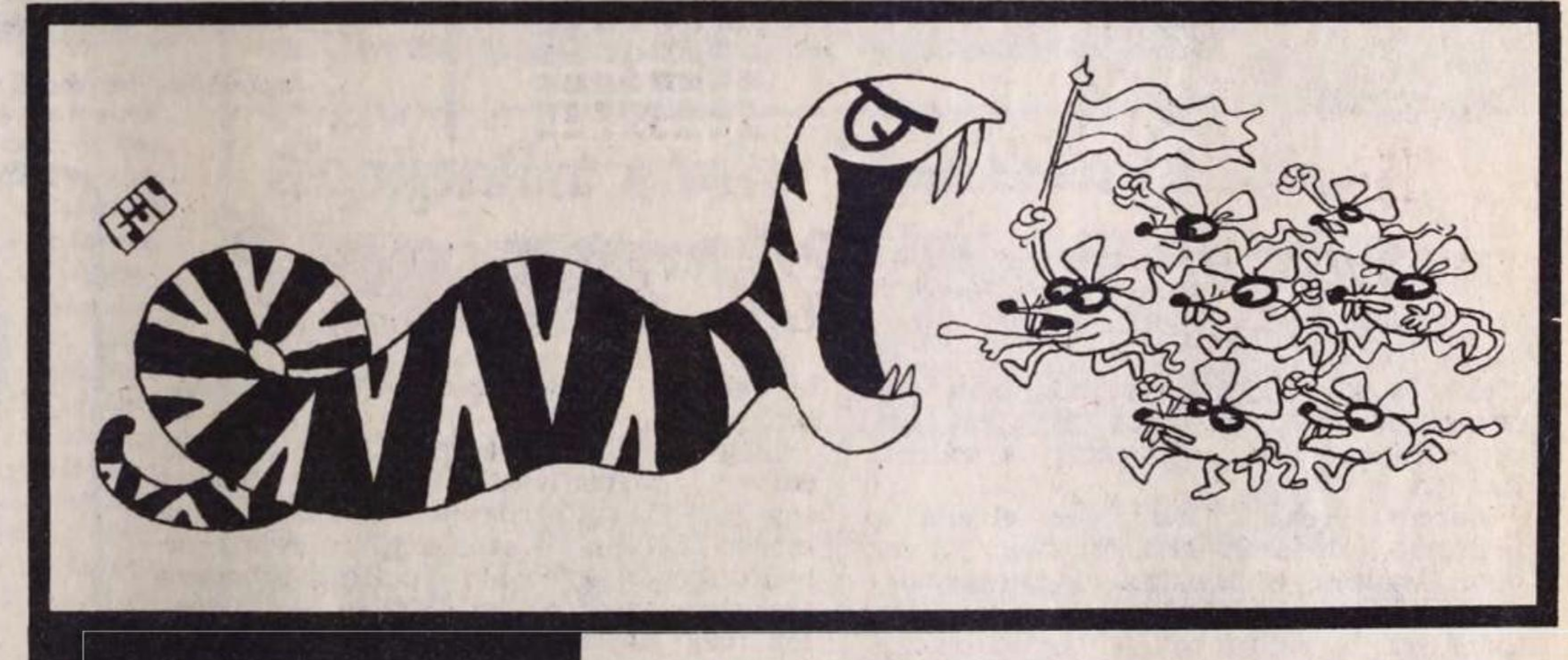

BRENNER, BALÁZS-PIRI,
DUNAI, DALLOS, FÜLÖP,
LEHOCZKI, VÁRNAI

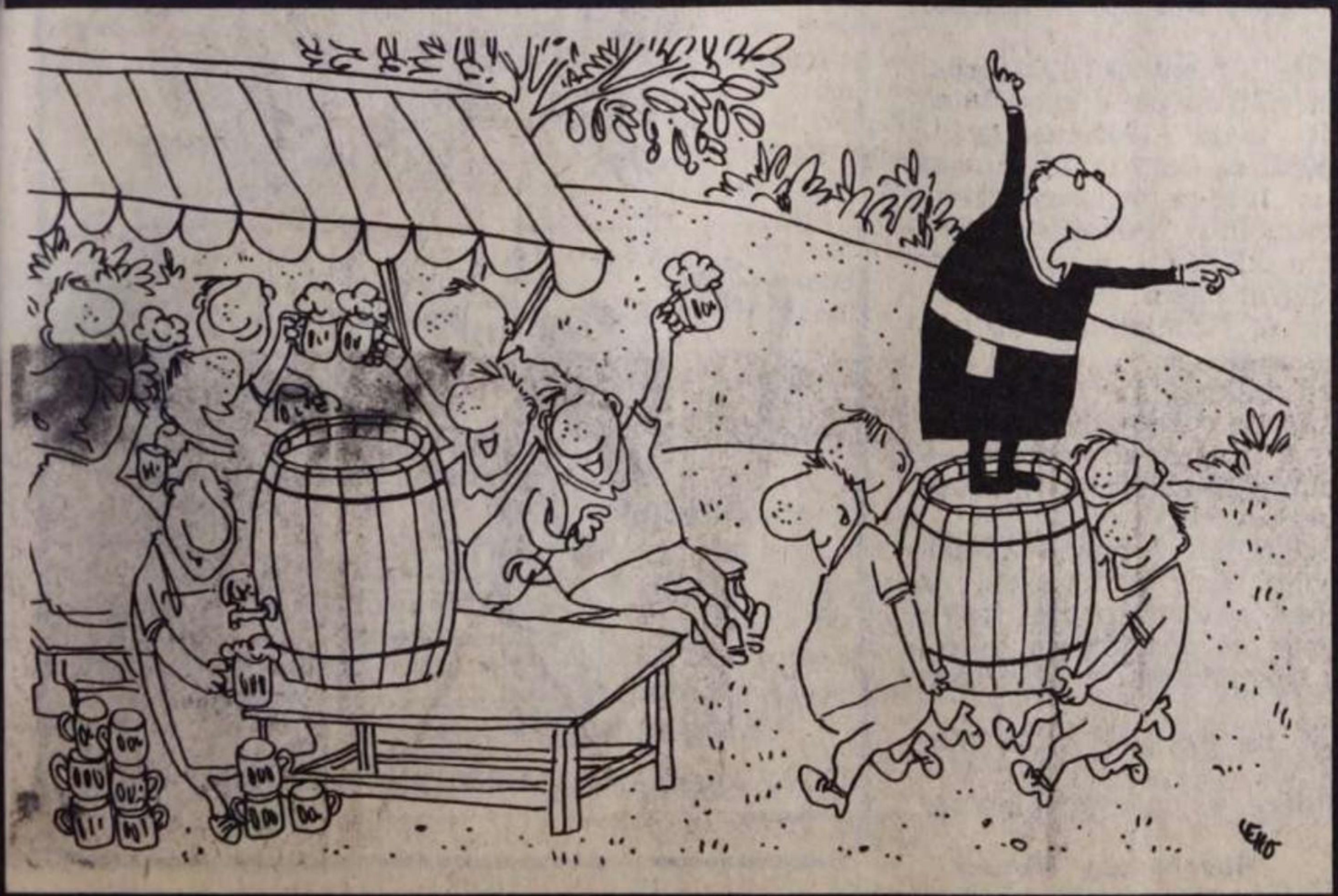

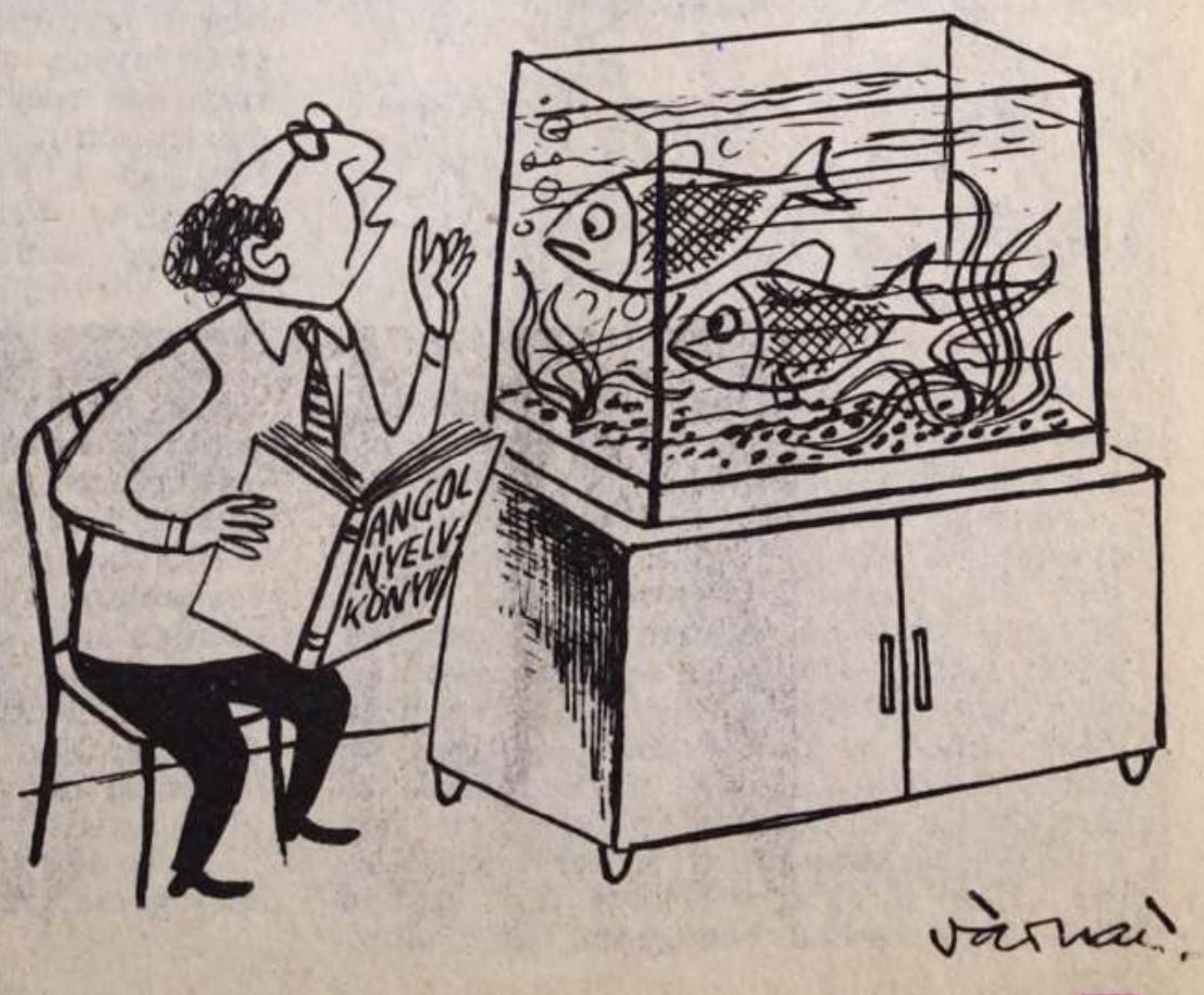
ANGOL
NYELV-
KÖNYV
várnai

ÁRTALOM

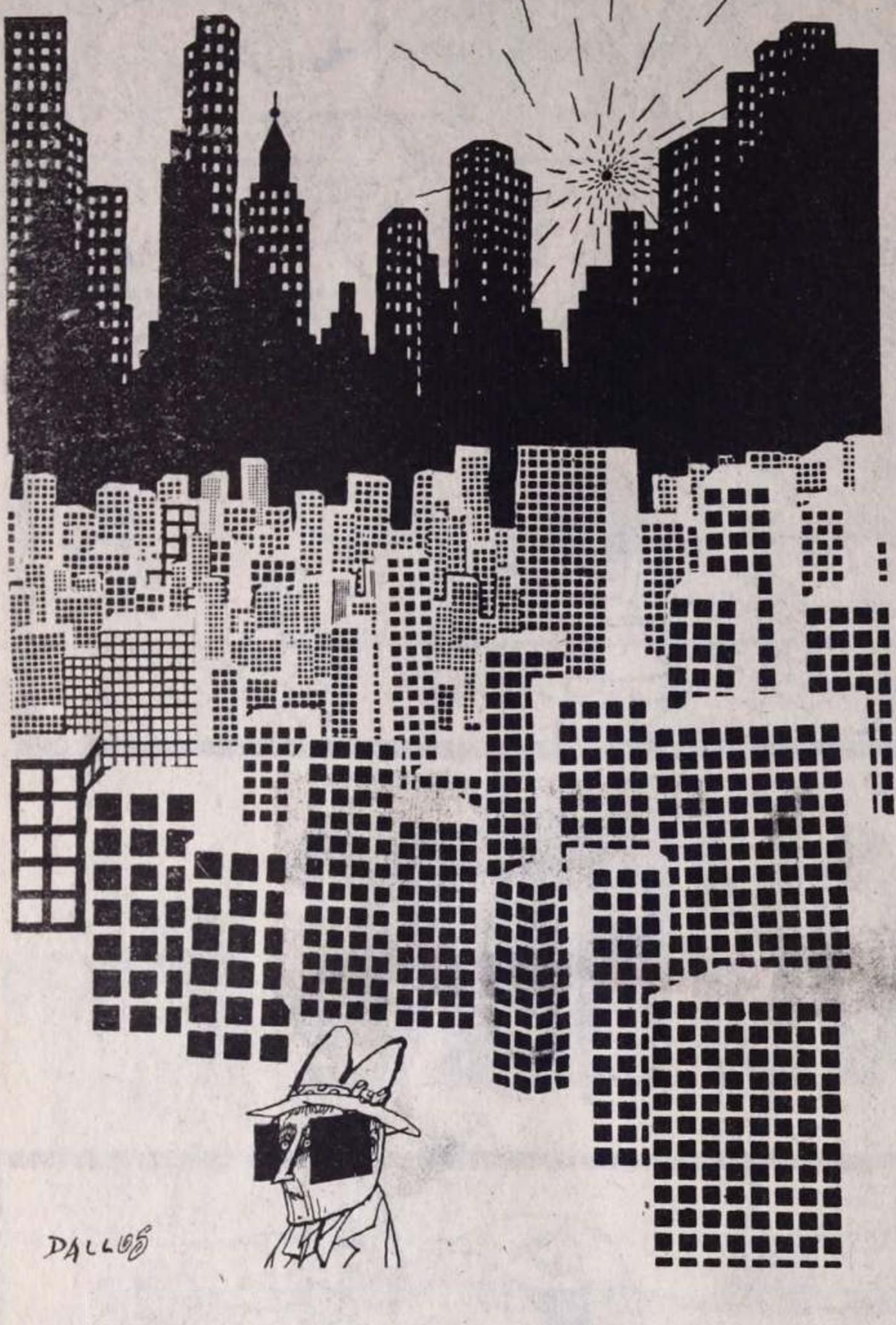

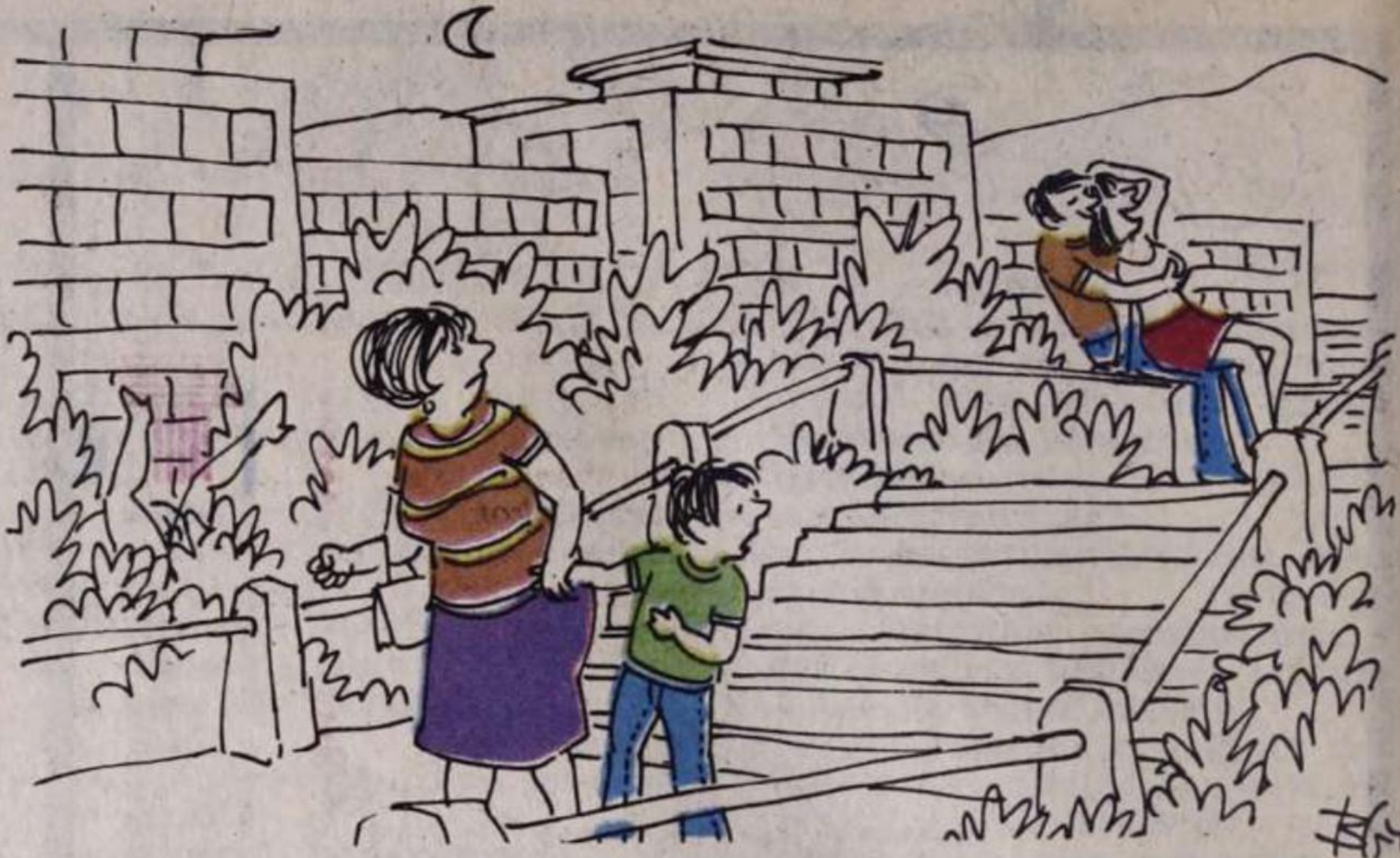

– Csak 18 éven felülieknek szabad nézni, hogy mit csinálnak a 18 éven aluliak ...!?

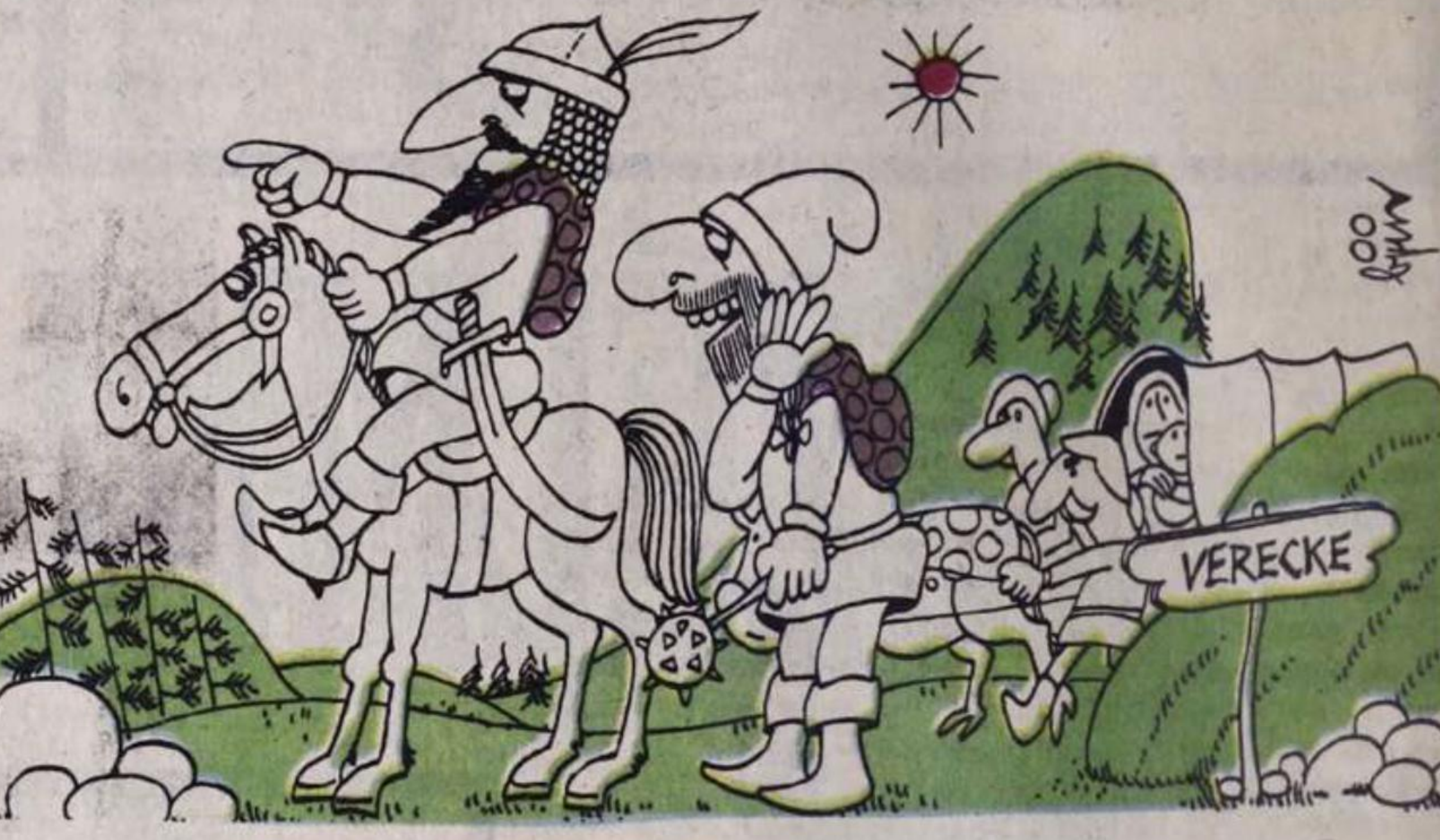

– Árpádkám, ha majd elkezditek a parcellázást, gondolj az érdemeimre ...

HOL LEHET EZT KAPNI?

Mire e sorok napvilágot látnak, a Budapesti Nemzetközi Vásár már rég bezárta kapuit. Kár. Szeretem a vásárt! Imádom a vásárt!

Nekem a vásártól nem lehet elvenni a kedvemet. Mondom ezt azért, mert jól tudom: a rádió-, a televízió- és újságriporterek mindig akadékoskodnak a vásáron. Csinálják a riportokat a pavilonigazgatókkal és ahelyett, hogy agyba-főbe dicsérnék a kiállított gyönyörűségeket, rákérdeznek a kiállítókra: És tessék mondani, hol lehet ezt kapni? Ezek a riporterek nem férnek a bőrükbe. Minden vásáron ugyanezt kérdezik: De tessék mondani, hol lehet ezt kapni? Hol lehet ezt kapni? Hol lehet ezt kapni? Mint a papagájok.

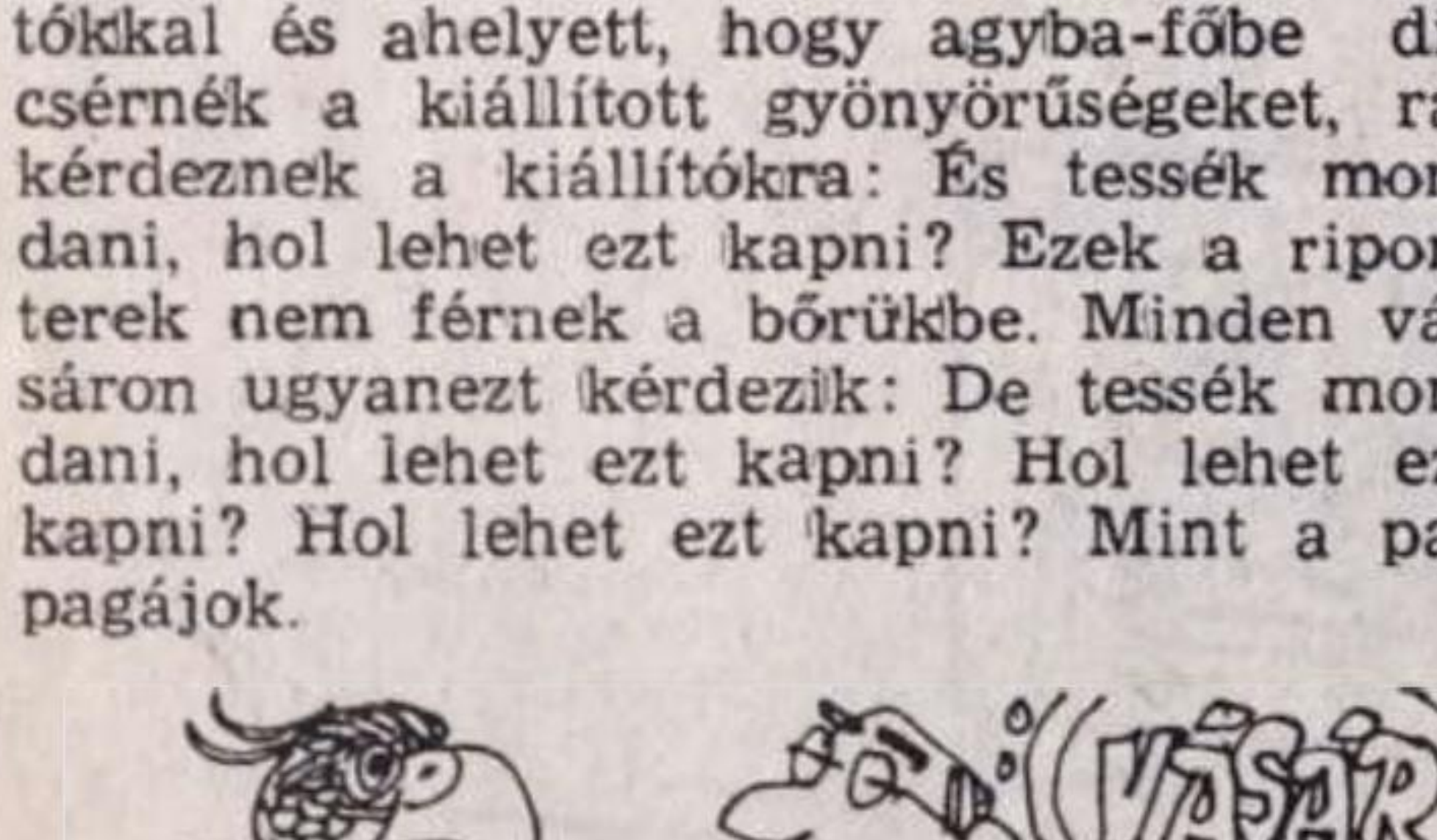

Micsoda ostoba kérdés?! Hát még mindig nem tudják, hogy a korszerű vásár nem arra való, hogy kapni lehessen rajta valamit?! A mai vásár — mint a neve is mutatja — nem vásár. Hanem lesz-vásár. Majd-lesz-vásár. Nem azt kell ott kiállítani ami van, hanem, ami lesz. Aki ezt nem tudja felfogni, az nem méltó arra, hogy korszerű vásárba betegye a lábát. Sajnos az utca embere is ilyen tudatlan. Nézgelődik a pavilonokban és folyton azt kérdezgeti, hol lehet ezt kapni? Szerintem az utca emberét ki kellene tiltani a vásárból! Vagy csak olyanokat lenne szabad beengedni, akik előzőleg vizsgát tettek korszerű vásárismeretből.

Elég szomorú ez kérem. Hogy az utca embere nálunk vásáranalfabéta. Meglát egy pár jó autót, ügyes szerszámot — a tavaszi BNV-n — szép cipőt, újszerű ruhaanyagot, lemosható tapétát, modern szekrénysort — az őszi BNV-n —, és rögtön meg szeretné venni. Pedig nem az a fontos, hogy azt az autót, vagy kelmét lehet-e kapni, vagy nem lehet kapni. Ez teljesen mellékes. Az a fontos, hogy milyenek annak az autónak, vagy kelmének a paraméterei. Így kell nézni a vásárt! Én imádok vásárba járni, gyönyörködni a paraméterekben, a mintadarabokban, a prototípusokban, az irányárakban, a „Gyártás előkészítés alatt" feliratú táblákban.

Most legutóbb is kimentem a vásárba, hogy megtudjam, milyen az a csodálatos szekrénysor, amit majd 1990-ben gyártunk, ha megérjük. És legyen alkalmam összehasonlítani az 1990-re tervezett szekrénysort a Vajnamöinen Pökallisto finn bútorgyár mellette kiállított hasonló termékével, amit ugyan nem lehet kapni, csak Norvégiában és Grönlandon, de nagyon szépek a paraméterei.

Mert én kérem tudom, mi a korszerű vásár. A lesz-vásár. A paraméter-vásár. A prototípus-vásár. A „ha-lesz-rá-rendelés — és-kapunk-nyersanyagot-akkor — jövőre-esetleg-kapni-lehet" vásár.

Aki pedig legközelebb mégis kézzelfoghatóan vásárolni akar a vásáron, az menjen oda szépen a virsliárusító pavilonhoz, ahol igenis ott gőzölög a bőrös, vagy bőrnélküli húsrudacska a fazékban és vásároljon.

Persze nem árt, ha előzőleg megkérdezi az árust:

— Tessék mondani, ez már ehető, vagy még prototípus?

Novobáczky Sándor

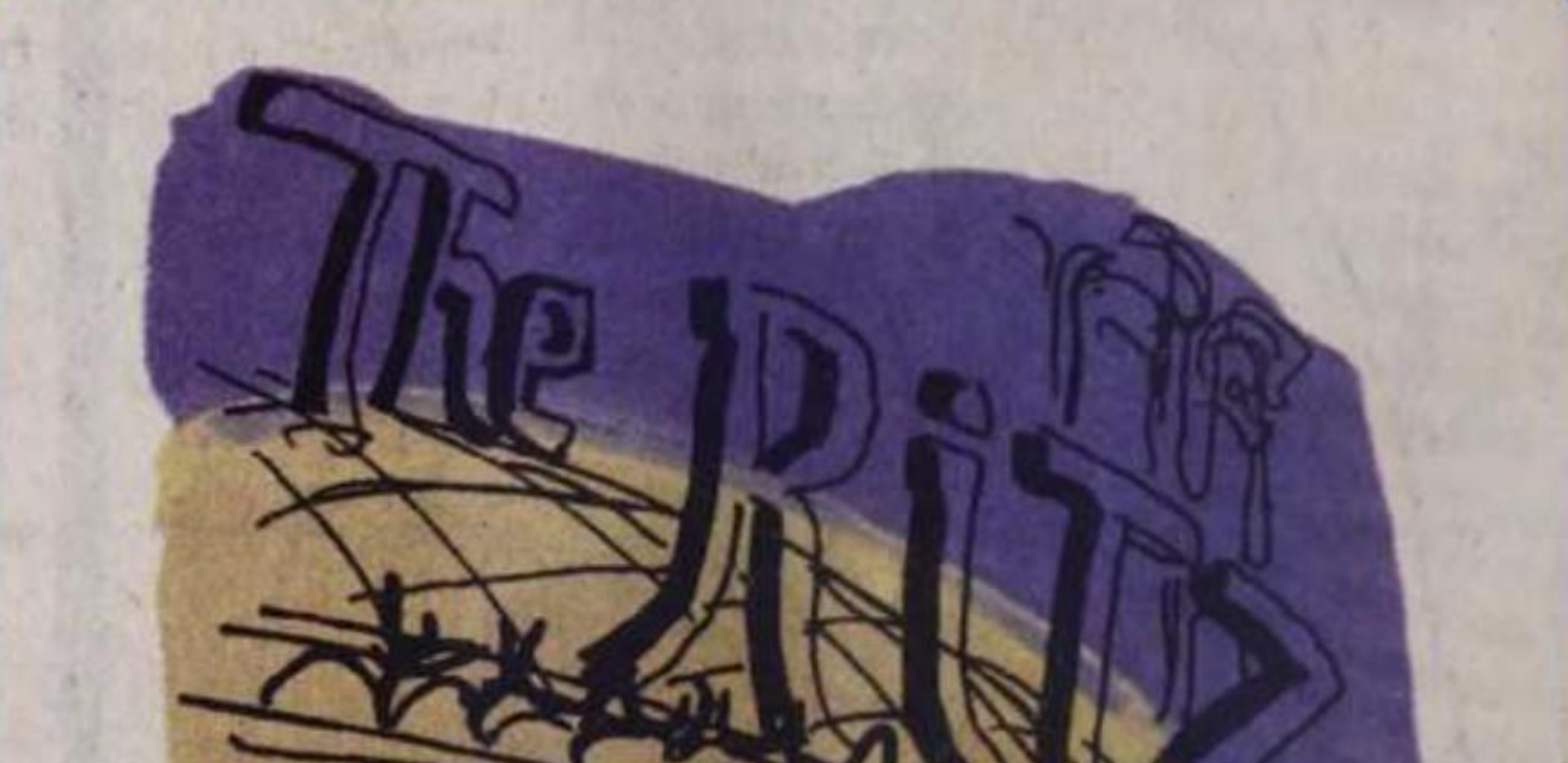

– Kerül, amibe kerül, egy pár virslire jók vagyunk ...

AZ OLVASÓ OLDALA

ÉVKÖNYVÜNK OLVASÓIHOZ

A Ludas Matyi 1988. évi Évkönyve — amely Panaszkönyv címmel jelent meg a napokban — sajnálatos módon számos olvasónak adott okot panaszra. A Zrínyi Nyomda kötészetének hibájából egyes példányok hiányosan vagy hibás oldalszámmal jelentek meg, amiért a nyomda nevében elnézést kérünk. A hibás példányokat a postahivatalokban, a hírlapárusoknál és a Hírlapkiadó Vállalat olvasószolgálatánál (Bp. VIII., József krt. 7.) kicserélik.

BOLHAPIAC

KERESNEK: Az IPM számait; — 6 éves kisfiúnak való ruhákat, cipőket; — Az Ország Világ 1963-ban, 1979-ben, 1980-ban és 1981-ben megjelent évfolyamait; — A Természet és Társadalom 1973—1975 között megjelent számait; — Tallo: A zöld bolygó c. könyvét; — A Diákévek sci-fi magazin számait; — Használt ruhaneműket 5 éves kisfiúnak és kislánynak; — 28—29-es gyermekcipőket; — 42-es női cipőket; — Írógépet; — 50-es férfi és női ruhákat; — 7 éves fiúra való ruhákat; — Hintalovat; Rachmaninov: Polka Italiana c. négykezes zongoradarabjának kottáját 1893-as kiadás) másolásra is; — Jó állapotban levő, kifogástalanul működő medicinrollert.

KÍNÁLNAK: Nagy ingaórát; — Cserepes szobanövényeket; — Dézsás leándereket; — Kalocsai hímzésű terítőket, párnákat, futókat; — Agatha Christie: Hercule Poirot téved? és a Titkos ellenfél című könyveit; — Márai: Béke Ithakában c. művét; — A Képzeletbeli utazások című tudományos-fantasztikus antológiát; — Könyveket, angolul tanulóknak; — Angolul tudóknak levelezőpartnerek címeit; — Képesapokat a világ minden részéről; — Filatéliai anyagokat; — Kokszkályhát; — Perpetuum kályhát; — NDK-ban készült barkácsgépet; — Féfi és női kerékpárokat; — Szovjet, gombos tangóharmonikát; — Új kétszemélyes gumicsónakot; — Royal táskaírógépet; — Négyszemélyes kempingsátrat; — Régi gótbetűs könyveket gyűjtőknek; — Romet poni kismotort; — 85 cm széles, fent ívelt vitrint; — Lemezjátszószekrényt sok lemezzel; — Hintalovat.

CSERÉLNEK: Az Universumban és az Élet és Tudományban megjelent sci-fi novellákat, tudományos-fantasztikus könyveket, hasonlókra; — Cserepes szobanövényeket és dézsás leándereket, ruhaneműkre; — Farácsas gyerekágyat és járókát, Piko HO-s terepasztalra vagy Lego-játékokra; — Hanglemezeket, Lego-játékokra; — Félkabátokat, dzsekiket, 38-as zárt cipőkre és 164 cm magas alakra való kismamaruhákra; — A Labdarúgás című folyóirat 1981—1986 között megjelent évfolyamait a Magyar Horgász 1980, 1984, 1985 és ennél régebbi évfolyamaira.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

AMIKOR A DELFINNEL JÁTSZANAK

Ez évi 35. számunkban jelent meg Bábel Zoltánné panaszos levele, melyben arról ír, hogy az általa bérelt lakásra óvadékként elhelyezett (egyhavi bérnek megfelelő) 4000,— Ft-ot nem kapta vissza.

A Delfin Gmk-tól (a bérbeadótól) az alábbi választ kaptuk:

A levélben leírtak nem felelnek meg a valóságnak. A bérlő a lakást nem önként hagyta el június 5-én, hanem a tulajdonos irodánkon keresztül — rendeltetésellenes használatra való hivatkozással — felmondott, s mi ezt közvetítettük. A bérlőnek minden esetben — ilyen esetben különösen — hoznia kell egy igazolást a lakástulajdonostól, vagy a lakást takarító alvállalkozótól, hogy a bérleményt „kármentesen" hagyta el. Mivel a bérlő ilyen igazolást felmutatni nem tudott, minden telefonsürgetéskor — nem udvariatlanul, de határozottan — dolgozónk felszólította őt, hogy a vezetői fogadóórán jelenjen meg az ügy tisztázása érdekében. Erre ő nem volt hajlandó, sőt, hangoskodásával azt a gyanút erősítette, miszerint sürgetése azt a célt szolgálja, hogy az óvadékot még az előtt kapja vissza, mielőtt az esetleges kár kiderül.

Ezzel párhuzamosan helyszínelőt küldtünk a lakáshoz, aki a szállásadóval olyan megegyezésre jutott, hogy a fizetővendég-biztosításon túlmenően nem kíván más kárt érvényesíteni. Így az óvadékösszeget a bérlőnek augusztus 23.-án (tehát jóval a panasz megjelenése előtt) postáztuk.

Fellner Tibor
munkaközösségvezető

TÜCSÖK és BOGÁR

HIROHITO KÓRHÁZBA VONUL

(MTI) — Hirohito japán császár hétfőn délután hozzájárult ahhoz, hogy kedden megoperálják. feltételezett részleges bérelzáródásra visszavezethető emésztési zava-

Már Japánban is? Már császároknál is?
(Az Észak-Magyarország c. lapból ollózta Póta Sándor, taktaharkányi olvasónk)

A megfejtések nyilt levelezőlapon

a következő címre küldendők:

NÉPSZAVA PROPAGANDAOSZTÁLYA
BUDAPEST, VII.
RÁKÓCZI ÚT 52. SZ.
1074

Beküldési határidő: 1787. SZEPTEMBER 25.

A nyertesek névsorát a

Jó, majd sietünk!

(A Kánikula magazinból ollózta Francsics Zoltán)

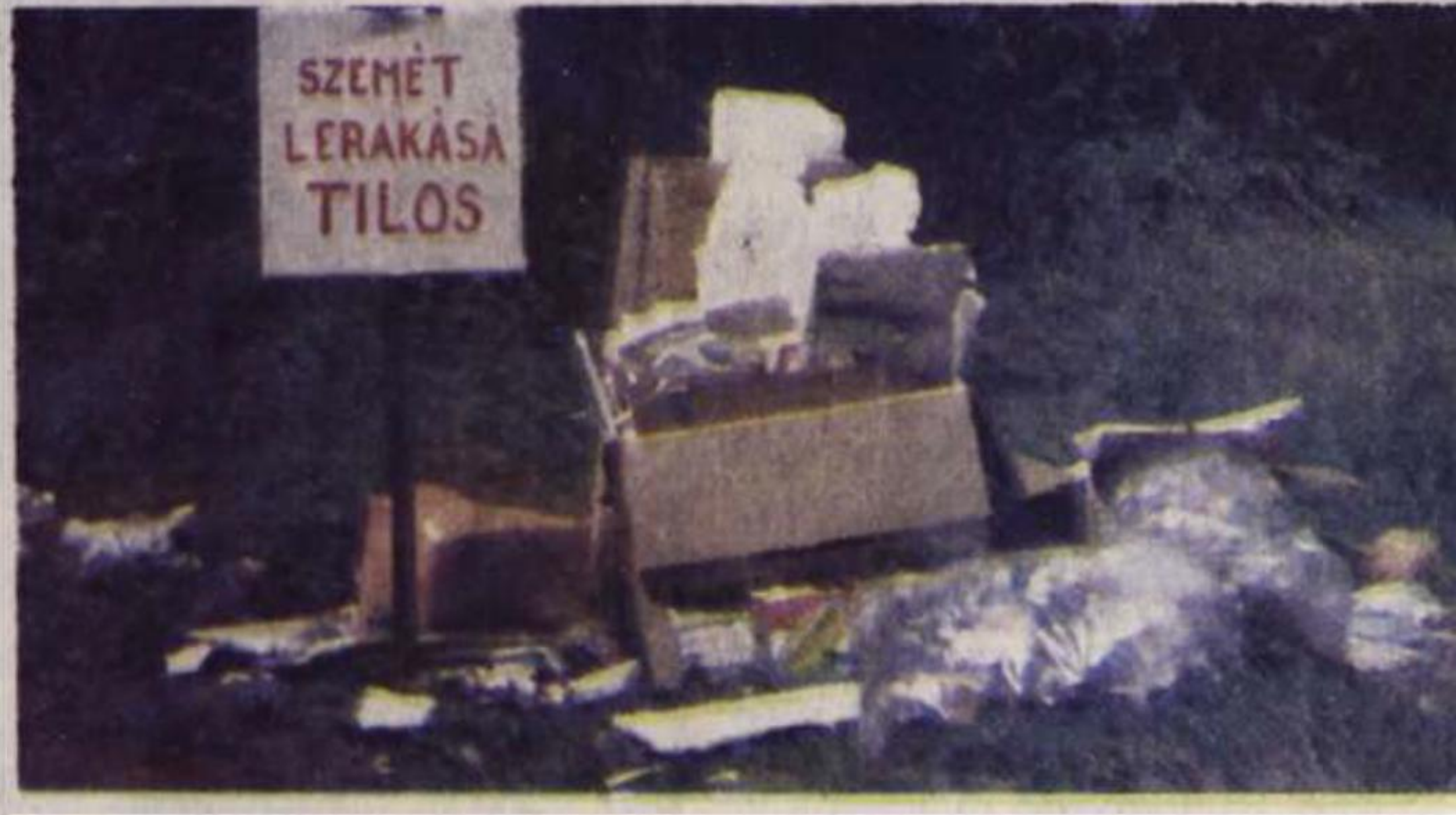

Külföldiek tehették, akik nem értettek magyarul!

(Ábrahámhegyen fotózta Nagy Gábor, abonyi olvasónk)

Kupapróba, utolsó fazonigazítással

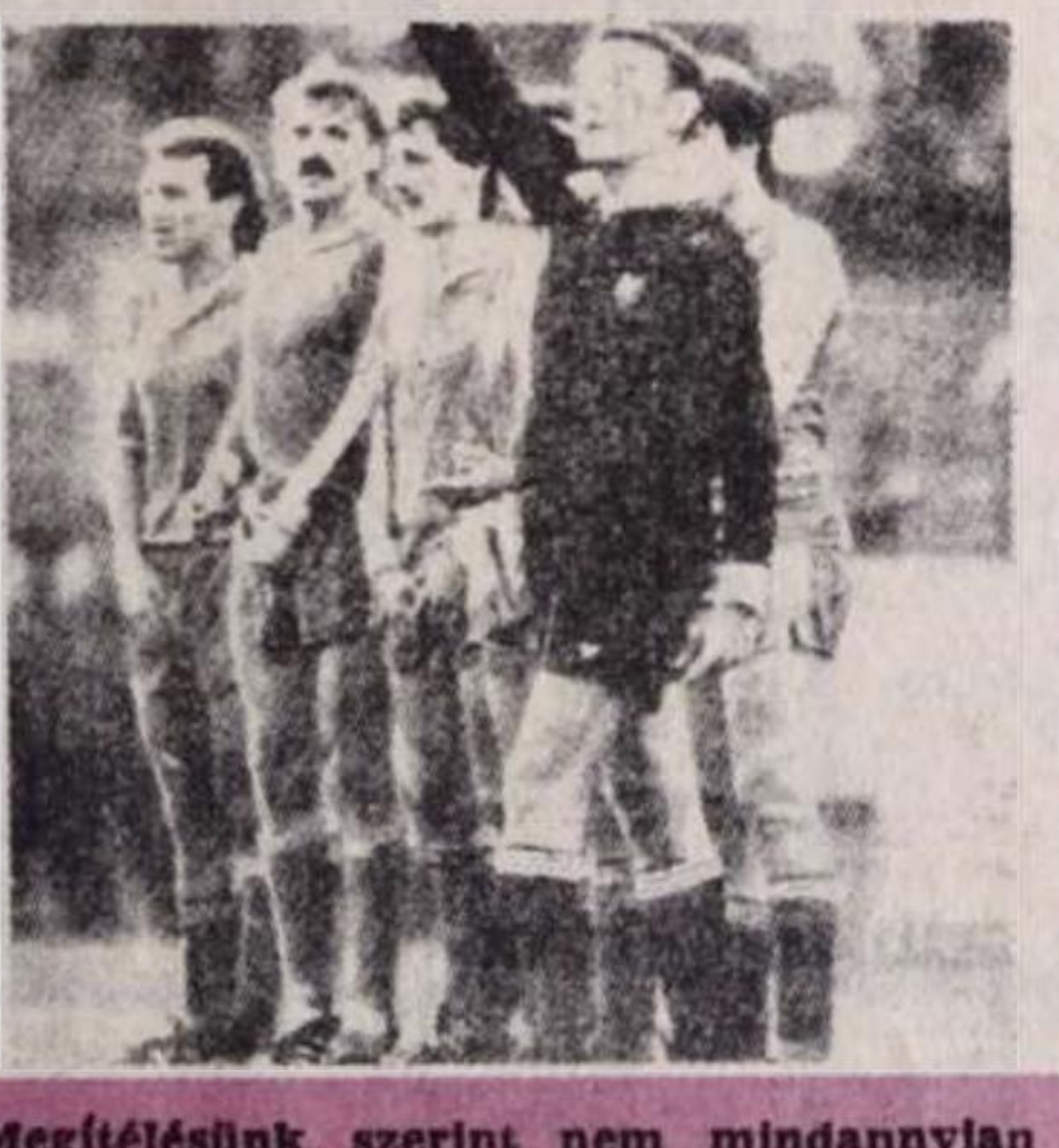

Megítélésünk szerint nem mindannyian a fazont igazítják!
(A Népsportban találta dr. Takács Istvánné, miskolci olvasónk)

Lakat Károllyal is kiestek

Gödöllői újoncbravúr

Ez már döfi!
(A Pest megyei Hírlapból ollózta Albitz Mátyás, diósdi olvasónk)

traktoros,
targoncavezető,
ív- és lánghegesztő,
traktorra szerelt rakodógép-kezelő,
szemestermény-szállító,

Odasrófolták!
(A Hajdú-Bihari Naplóban találta Bartha András, debreceni olvasónk)

Kétszínű bankrendszer

Még jó, hogy nem köpönyegforgató!
(A Szolnok megyei Néplapból merítette Csernitzky Károly)

EBADÓ — DE HÁNYSZOR?

1980 januárjától van egy kutyám. Minden évben rendesen, határidőre fizetem az ebadót, 800 forintot, egy évre. Ennek ellenére, 1981. óta minden évben (tehát hét éve) küld nekem a III. ker. Tanács adóügyi csoportja felszólításokat, hogy fizessem be a különböző összegű adóhátralékomat. Írtam a III. ker. Tanács elnökének, aki válaszlevelében közölte, hogy panaszom alapján törölték tartozásomat. Sajnos erről az adócsoport nem kaphatott értesítést, mert újra kiküldtek egy adótartozási ívet 1038,— forintról. Az 1987-re vonatkozó adórészletet (400,— Ft) február 23-án fizettem be, de ezt augusztus 10-ig nem vették nyilvántartásba.

Nem tudom, hogy sírjak vagy örüljek? Örüljek annak, hogy a kutyám öregedőben van és van még 4—5 éve, s aztán talán megszűnik a zaklatás. (Bár ebben sem vagyok biztos.) Vagy sírjak, hogy a III. kerületi tanácsi munka olyan, amilyen?

Schlenker Józsefné
Budapest

AKADÁLY

című rejtvényünk megfejtése:

— Nem, mert nem tudom, hogyan mondjam meg mindezt a férjemnek.

200—200 forintot nyertek:

Szűcs Kiss Lajosné, Magyarcsanád, Ady E. utca 26., 6932,

Akurátni Sándorné, Debrecen, Barna utca 3., 4025,

Olsvai Irma, Budapest, Táncsics utca 7., 1014.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

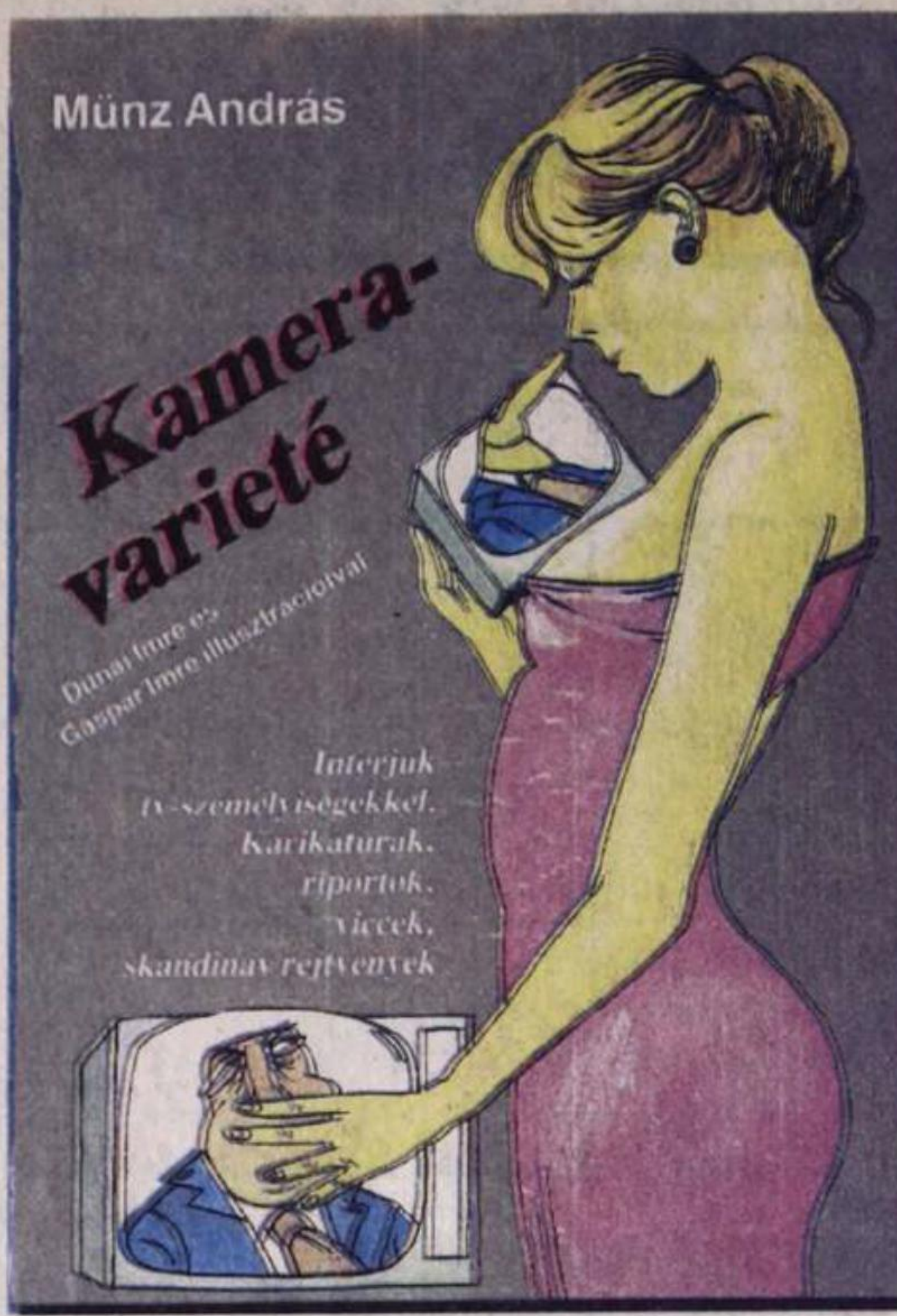
Münz András
Kamera-varieté
Dunai Imre és Gáspár Imre illusztrációival
Interjuk tv-személyiségekkel.
Karikaturak.
riportok.
viccek,
skandinav rejtvenyek

Vágás vagy átvágás? Képernyőkaloda? Patron a kapanyélben? Kiknek súgnak és kik bírják cérnával, miért imádnivaló a robot, mennyi is a riporter egyparancsolata, miért ne legyen egy szerkesztő szeszélyes, miért győztes a vesztes a televízióban?

Kameravarieté címmel a napokban jelent meg az a magazin, melynek szerzői lapunk munkatársai: **Münz András, Dunai Imre és Gáspár Imre**. A kiadványban a tévészemélyiségekkel készült beszélgetések, stúdióriportok mellett számos kamera- és képernyő-ihlette karikatúra és skandináv rejtvény is szerepel.

A Kameravarieté a hírlapárusoknál vásárolható meg.

TRIBÜN

Az amerikaiak legidősebb olimpiai érmese, a lakehursti Abel Kiviat most ünnepelte 95. születésnapját. 1912-ben, a stockholmi olimpián második lett 1500 síkon, de most újabb olimpiára készülhet. Az amerikaiak javasolják a Nemzetközi Olimpiai Bizottságnak, hogy 1992-ben, a barcelonai játékok megnyitóján ő fusson be az olimpiai lánggal. Az idős atléta kommentárja:

— Máris kezdek tanulni spanyolul.

Joe Magrane hosszú sérülés után ismét játékra jelentkezett a Cardinals csapatánál. Az első kísérlet nem járt sikerrel.

— Amikor az edzőm napórával mérte a százméteres futásom idejét — mesélte —, rögtön tudtam, hogy a következő bajnoki mérkőzésen még nem tesz be a csapatba.

* * *

Irving Rudd, a kitűnő ökölvívó szakíró mondta Hector Camachoról, a világbajnokról:

— A földkerekség legönhittebb embere. Leghőbb vágya, hogy saját karjai között haljon meg.

Közvetítésrészlet az NSZK—Franciaország mérkőzésről:

— Hansi Dorfner feltápászkodik, az arcát tapogatja. Alighanem meg akar győződni, hogy minden a helyén van...

* * *

Ben Johnson nyerte Lausanne-ban a hatvanméteres síkfutást és ezért huszonötezer dollárt kasszírozott.

— Még hat másodpercig sem tartott — büszkélkedett utóbb. — Azt hiszem órabérnek sem rossz!

(p. p.)

KARIKATÚRAPÁLYÁZAT

A KISZ Kecskemét Városi Bizottsága és a Szalvay Mihály Úttörő és Ifjúsági Otthon az idén, hetedik alkalommal is meghirdeti az amatőr rajzolók körében kedvelt és sikert aratott karikatúrapályázatot, külpolitikai témakörben.

A pályázaton való részvétel feltételei:

— A pályázat jeligés (név, cím életkor borítékban) legfeljebb három alkotással lehet pályázni.

— A pályázaton bárki résztvehet, aki beküldött rajzait még nem közölte le.

— A beküldött rajzok a kiállító tulajdonába kerülnek, a zsűrizett alkotások kiállításon vesznek részt.

Technikai megkötöttség nincs, a hagyományos grafikai, illetve plasztikai megoldások mellett külön értékeljük az új technikákat, módszereket.

Díjazás:

I. helyezett 3000,— Ft
II. helyezett 2000,— Ft
III. helyezett 1000,— Ft

Közönségdíj, különdíjak.

Az alkotásokat országos szintű zsűri döntése alapján kiállításon mutatjuk be. A kiállításra és az eredményhirdetésre a Kecskeméti Tavaszi Napok keretében kerül sor.

A pályázat beküldési határideje: 1988. február 10.

Cím: VII. Országos Karikatúrapályázat KISZ Kecskemét Városi Bizottsága 6000 Kecskemét Erkel u. 1/a.

KISZ KECSKEMÉT VÁROSI BIZOTTSÁGA

AJÁNLAT

Az igazgató kilép az irodája ajtaján és megkérdezi a titkárnőjétől: – Mancika, van valami programja ma estére? – Nincs semmi, főnök – mondja felcsillanó szemmel a titkárnő, az igazgató ajánlatát várva.

A főnök válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 12-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

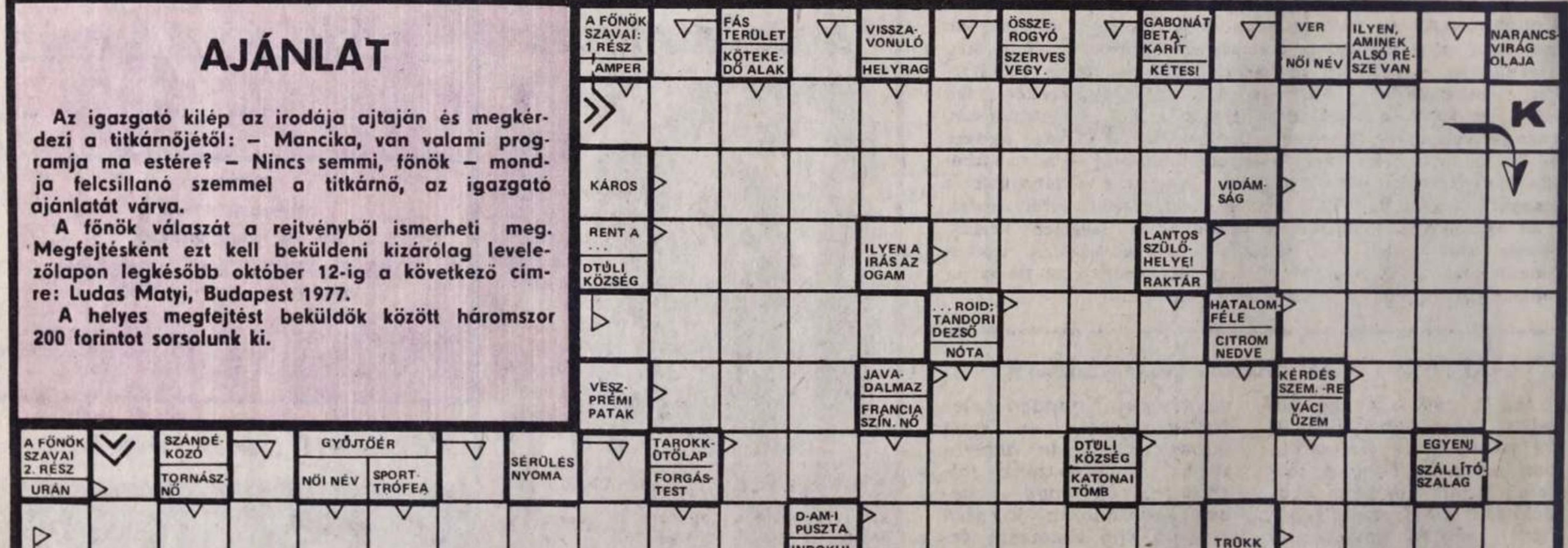
A FŐNÖK SZAVAI: 1 RÉSZ
AMPER
FÁS TERÜLET
KÖTEKEDŐ ALAK
VISSZAVONULÓ
HELYRAG
ÖSSZEROGYÓ
SZERVES VEGY.
GABONÁT BETAKARÍT
KÉTES!
VER
NŐI NÉV
ILYEN, AMINEK ALSÓ RÉSZE VAN
NARANCSVIRÁG OLAJA
K
KÁROS
VIDÁMSÁG
RENT A ...
DTÜLI KÖZSÉG
ILYEN A IRÁS AZ OGAM
LANTOS SZÜLŐHELYE!
RAKTÁR
... ROID; TANDORI DEZSŐ
NÓTA
HATALOMFÉLE
CITROM NEDVE
VESZPRÉMI PATAK
JAVADALMAZ
FRANCIA SZÍN. NŐ
KÉRDÉS SZEM. -RE
VÁCI ÜZEM
A FŐNÖK SZAVAI 2. RÉSZ
URÁN
SZÁNDÉKOZÓ
TORNÁSZNŐ
GYŰJTŐÉR
NŐI NÉV
SPORTTRÓFEA
SÉRÜLÉS NYOMA
TAROKKÜTŐLAP
FORGÁSTEST
DTÜLI KÖZSÉG
KATONAI TÖMB
EGYENJ
SZÁLLÍTÓSZALAG
D-AM-I PUSZTA
INDOKUL FELHOZ
TRÜKK
BIBLIA RÉSZE
ETIÓP TERÜLET
ÁZSIAI ÁLLAM
ANGOL HADVEZ.
HATÁROZÓRAG
SZIGETKÖZI
FOSZTÓKÉPZŐ
MÉLYBE
FÜLLENTŐ
LENGYEL NŐI NÉV
TRENÍROZ
NŐI NÉV BECÉZVE
A ... ATYAFIAK MIKSZÁTH
KAVICS
ALBÁN PÉNZ
KOCSIS ÜLÉSE
AZ USA POLGÁRA
GARAM SZLOV-UL
KESERVESEN SÍR
A TALP RÉSZE!
FRANCIA FOLYÓ
BABAFEKHELY
VERSENYSZAKASZ
ELEVE
FORMA
HASONMÁS
... CHANEY
KÖZSÉG A BAKONYBAN
MINDEN KASTÉLY MAGVA!
FFINÉV
KELETI FFINÉV
HÓNAPRÓVIDÍTÉS
RITKA FFINÉV
SZENVEDÉLYES
GONDBAN VAN!
MEGFORMÁLÁ
ARZÉN
SÍKSÁG
KÉRDŐSZÓCSKA
DÖRE
EGYE!
TENGERI HALFAJ
ANGOL KÖLTŐ
M
ÓGÖRÖG TÖRZS

IMPORT HUMOR

PÁRBAJ

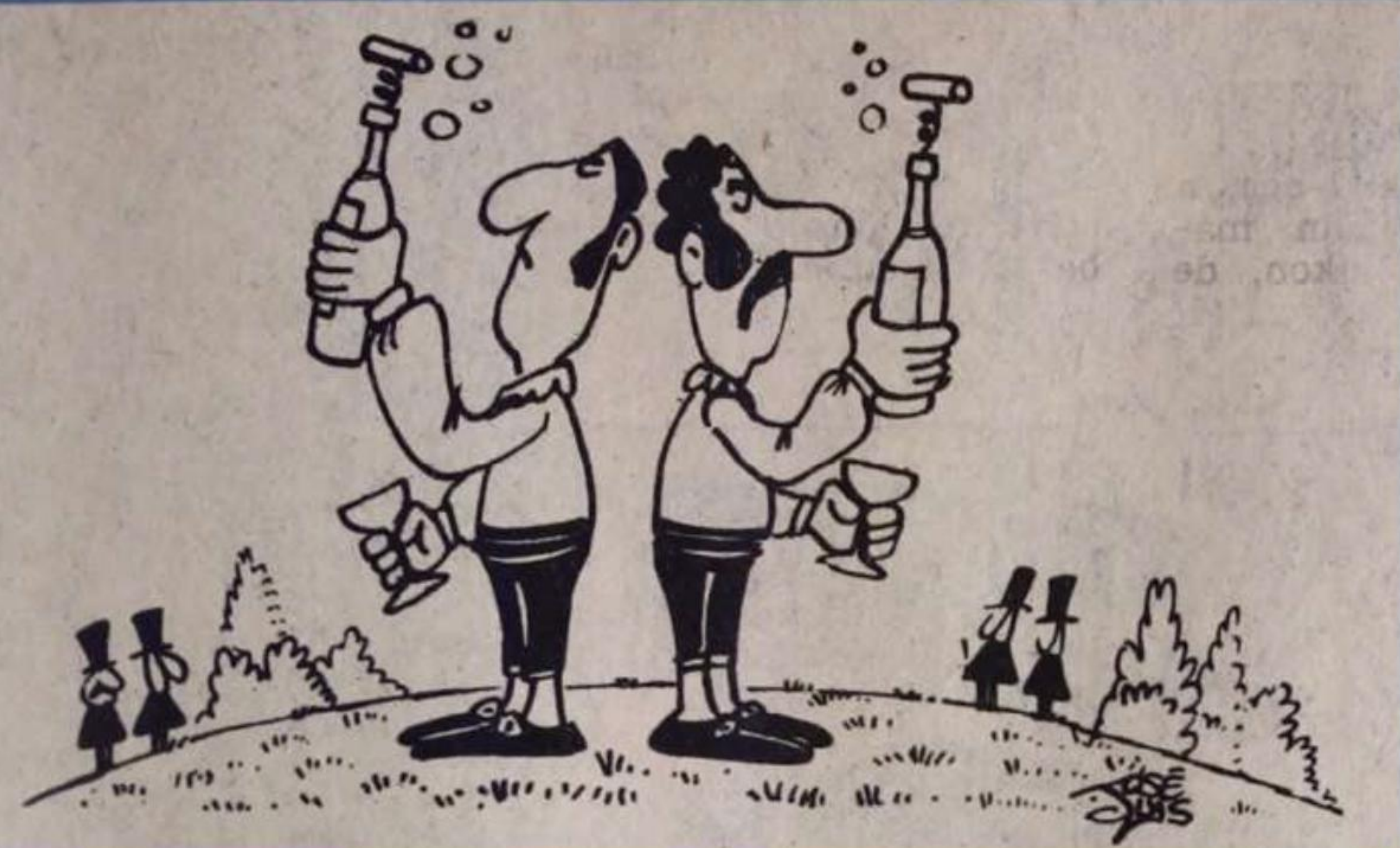

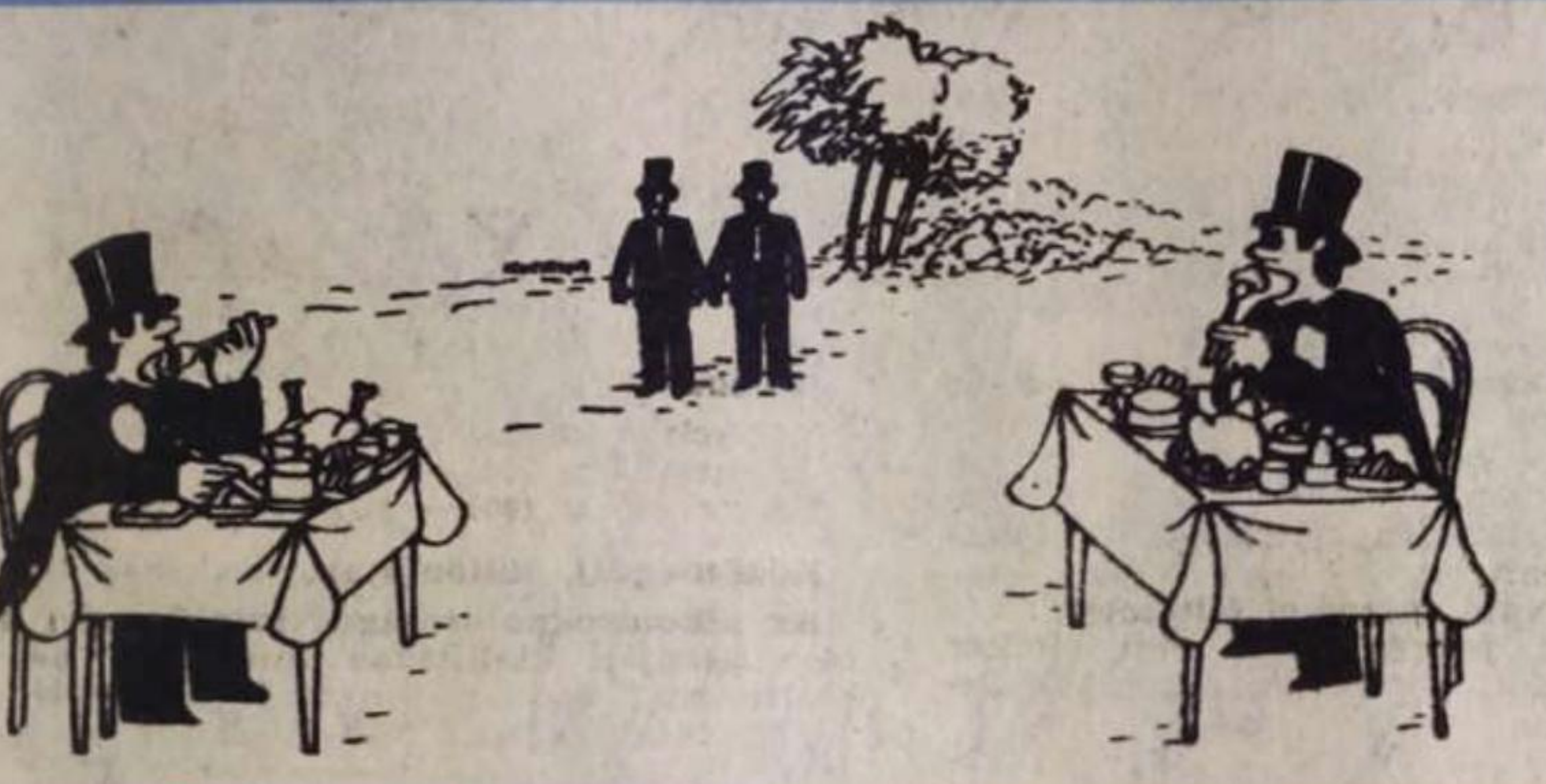

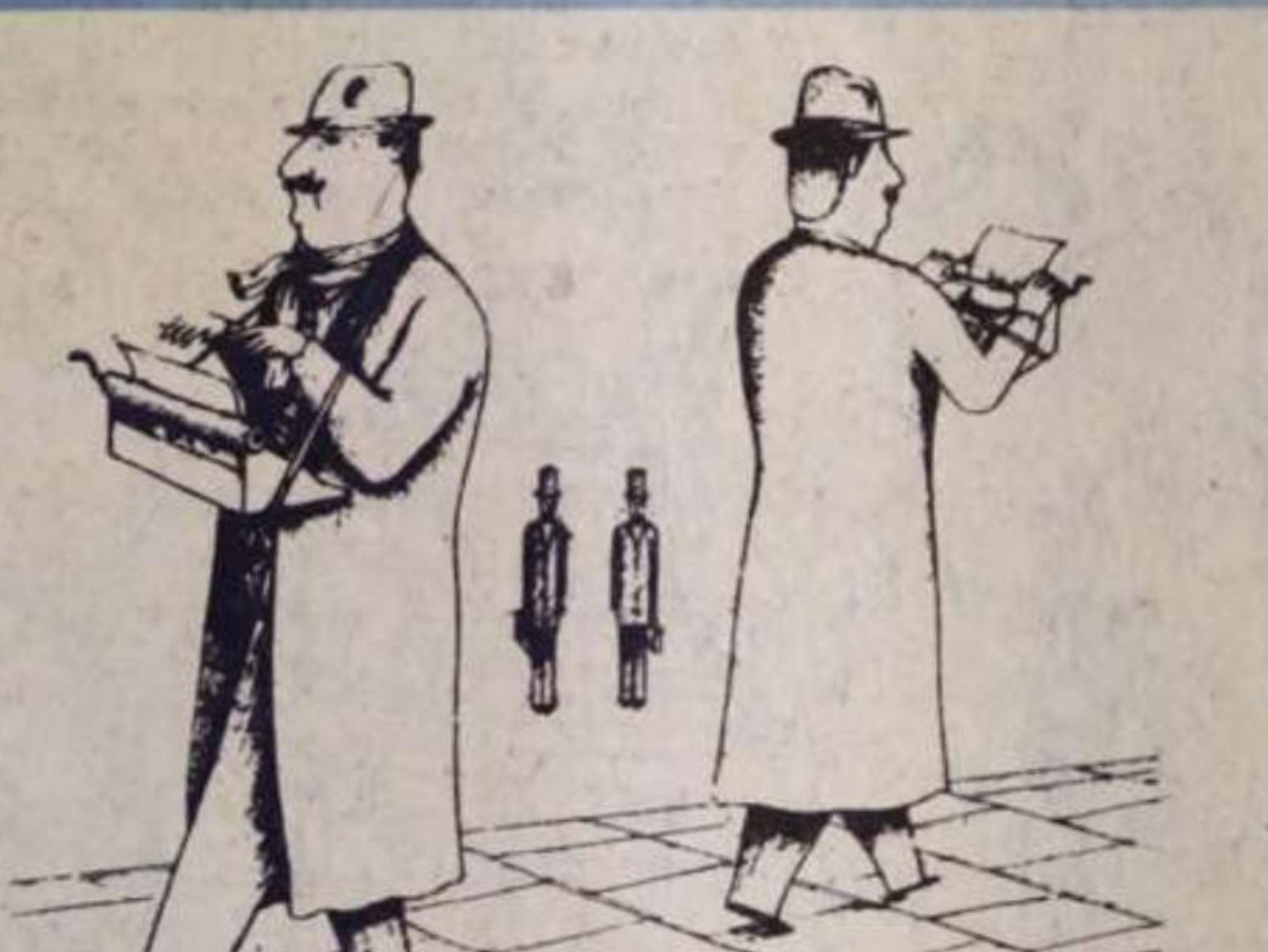

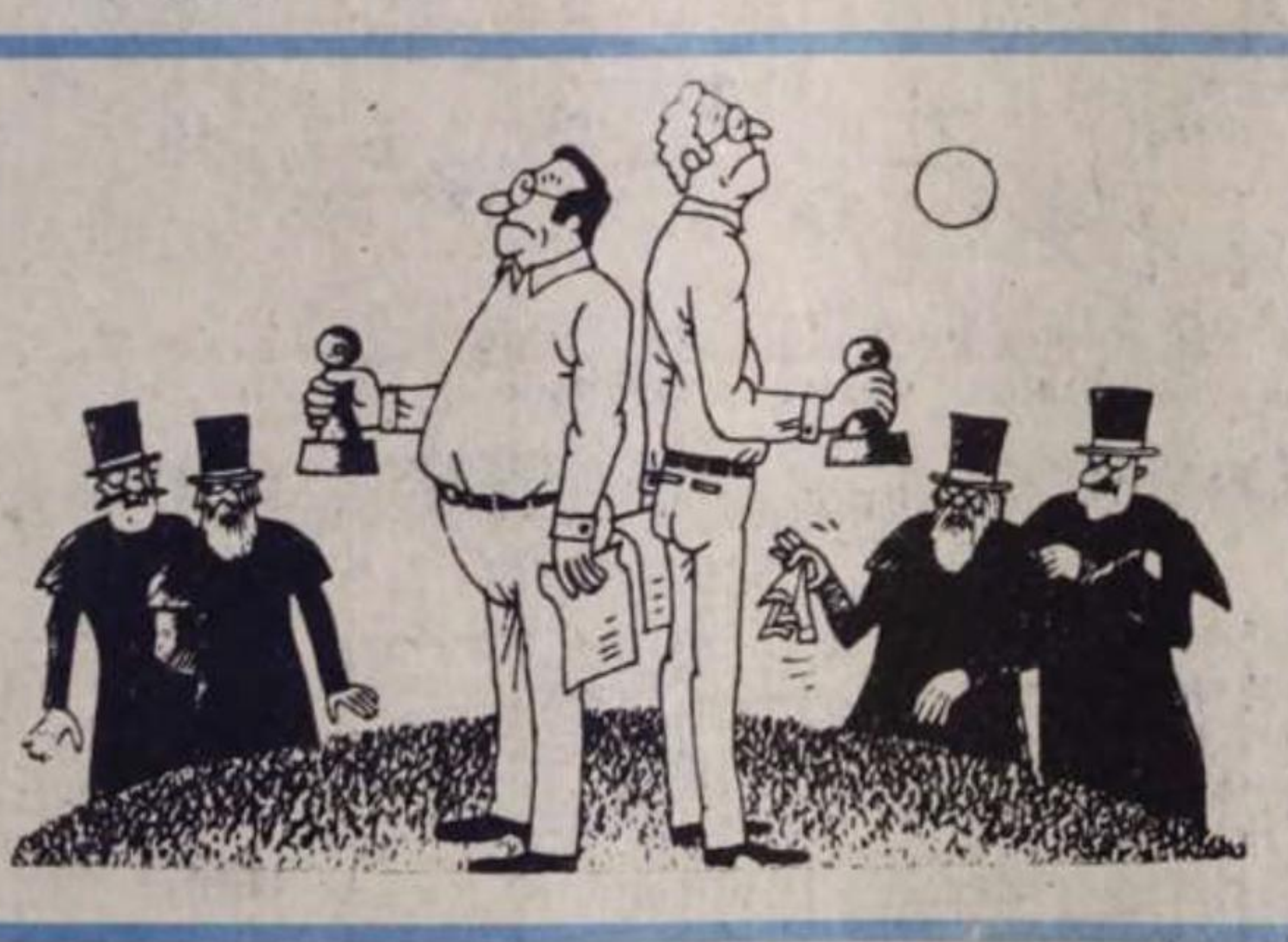

HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK

DOKTOR MINORKA VIDOR
NAGY NAPJA

Hogyan csinál rendet a piacon egy 10 éves kislány, Dorka és egy okos tyúk, a bölcsészettudományok doktora?

Kiderül a **DOKTOR MINORKA VIDOR NAGY NAPJA**

című, színes magyar filmből, amelyet
Békés Pál regényéből
Sólyom András
rendezett.
Bemutató: október 8-án

MOKÉP

Jó lóra tesz, aki

PESTI
TURF
-ot vesz

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
87.2308/20-40
Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

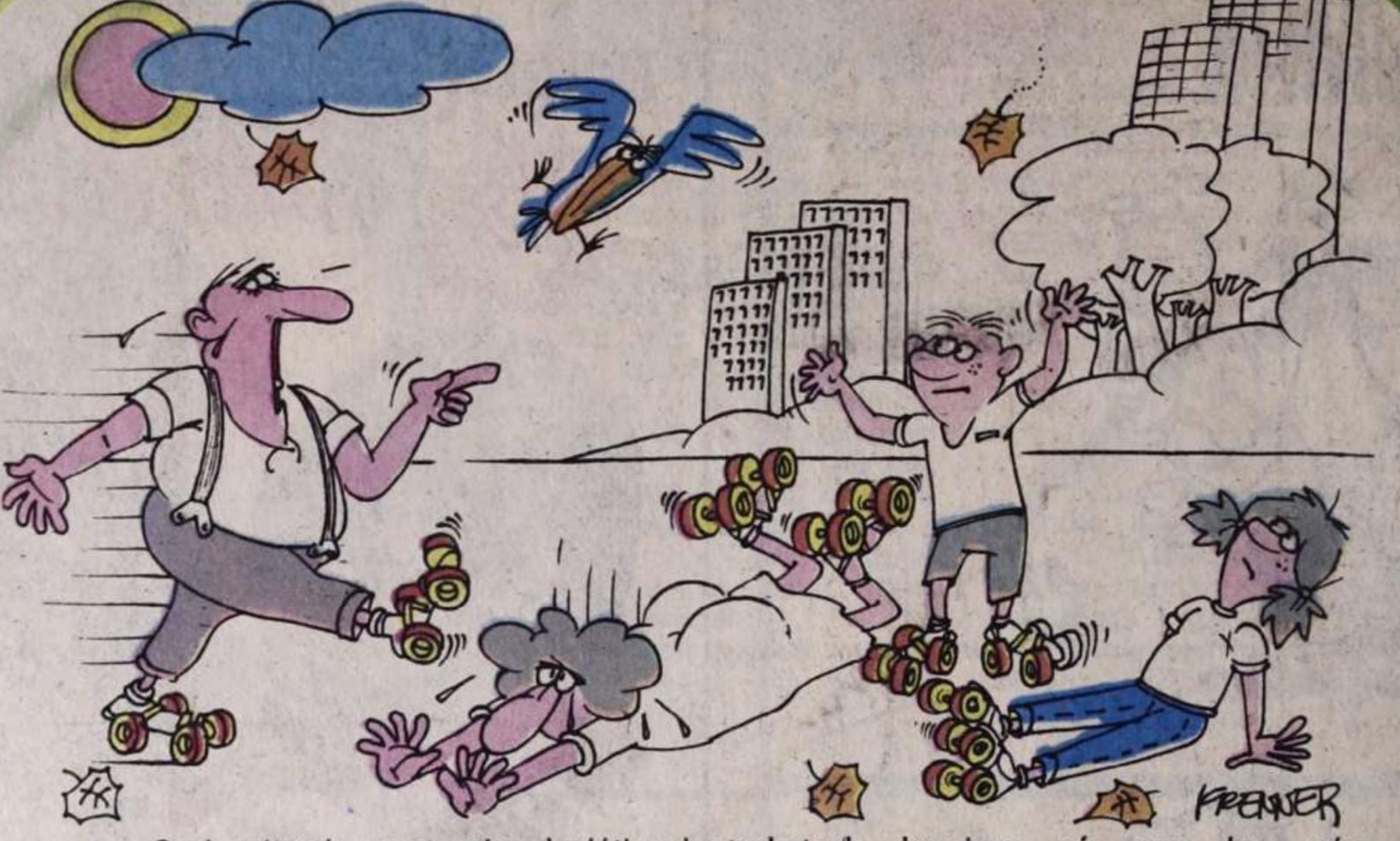

– Gyakoroljatok, mert mire korlátlanul utazhatunk, benzinre már nem lesz pénzünk . . .!

SZABAD AZ ÚT?

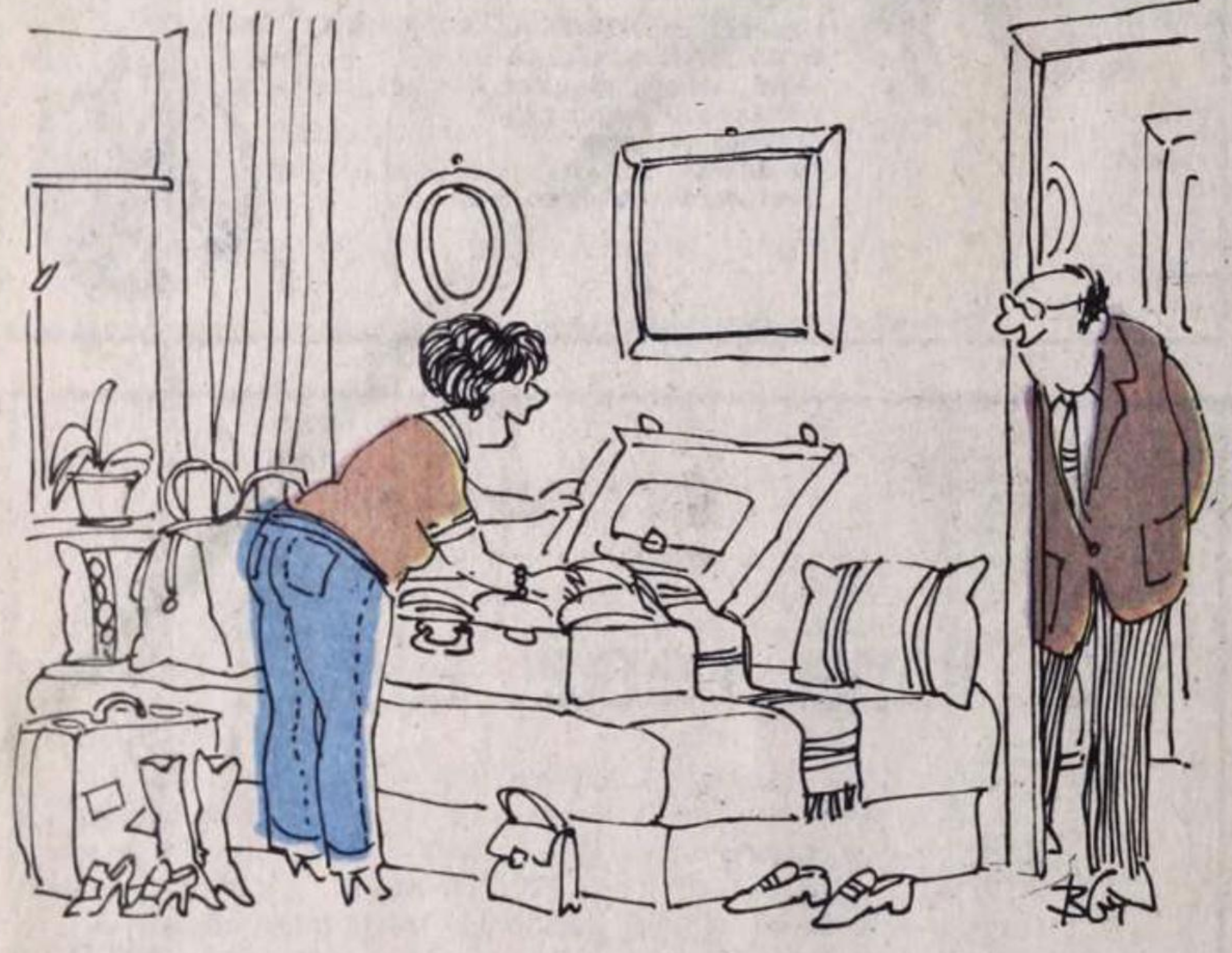

– Harminc évig túl magabiztos volt a Rózsi tánti Bécsben, hogy csak háromévente ugrunk be hozzájuk!

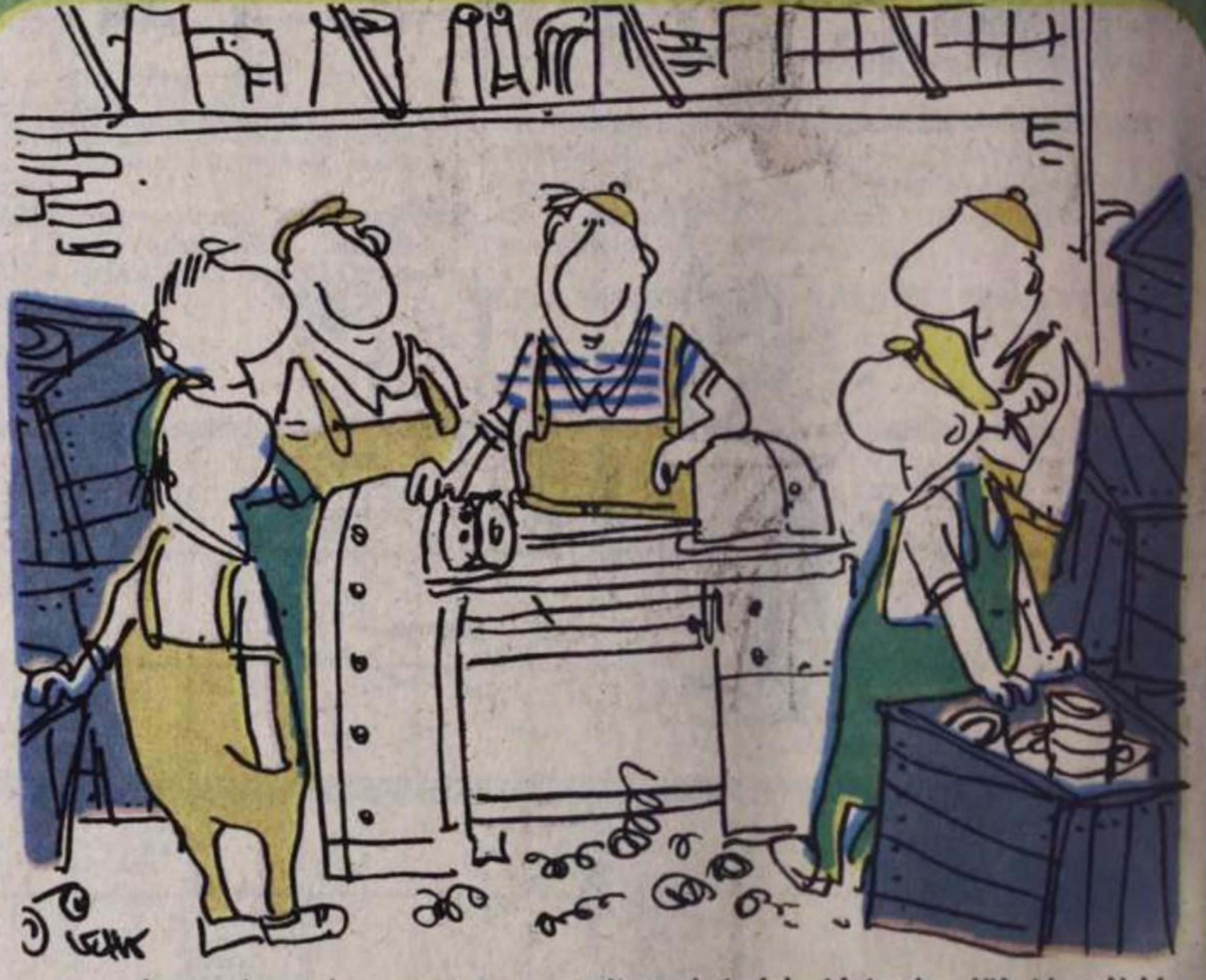

– Javasolom, hogy mint szocialista brigád, járjunk elöl jó példával, és ezentúl közös kasszába gyűjtsük a dollárt!

ŐSZI MUNKA

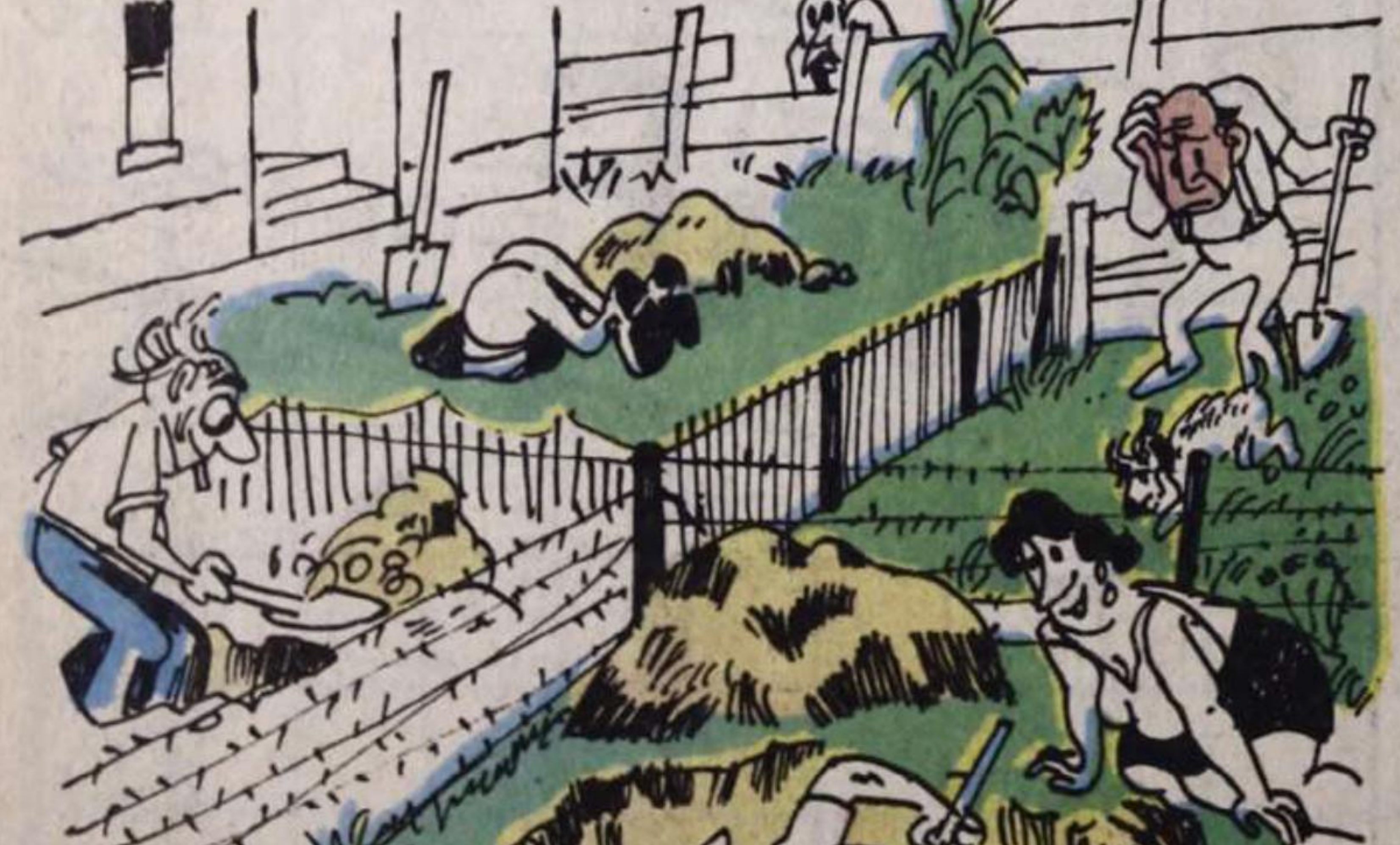

– No, asszony, kiáshatjuk a valutát!

TŐZSDEKRACH ELŐTT

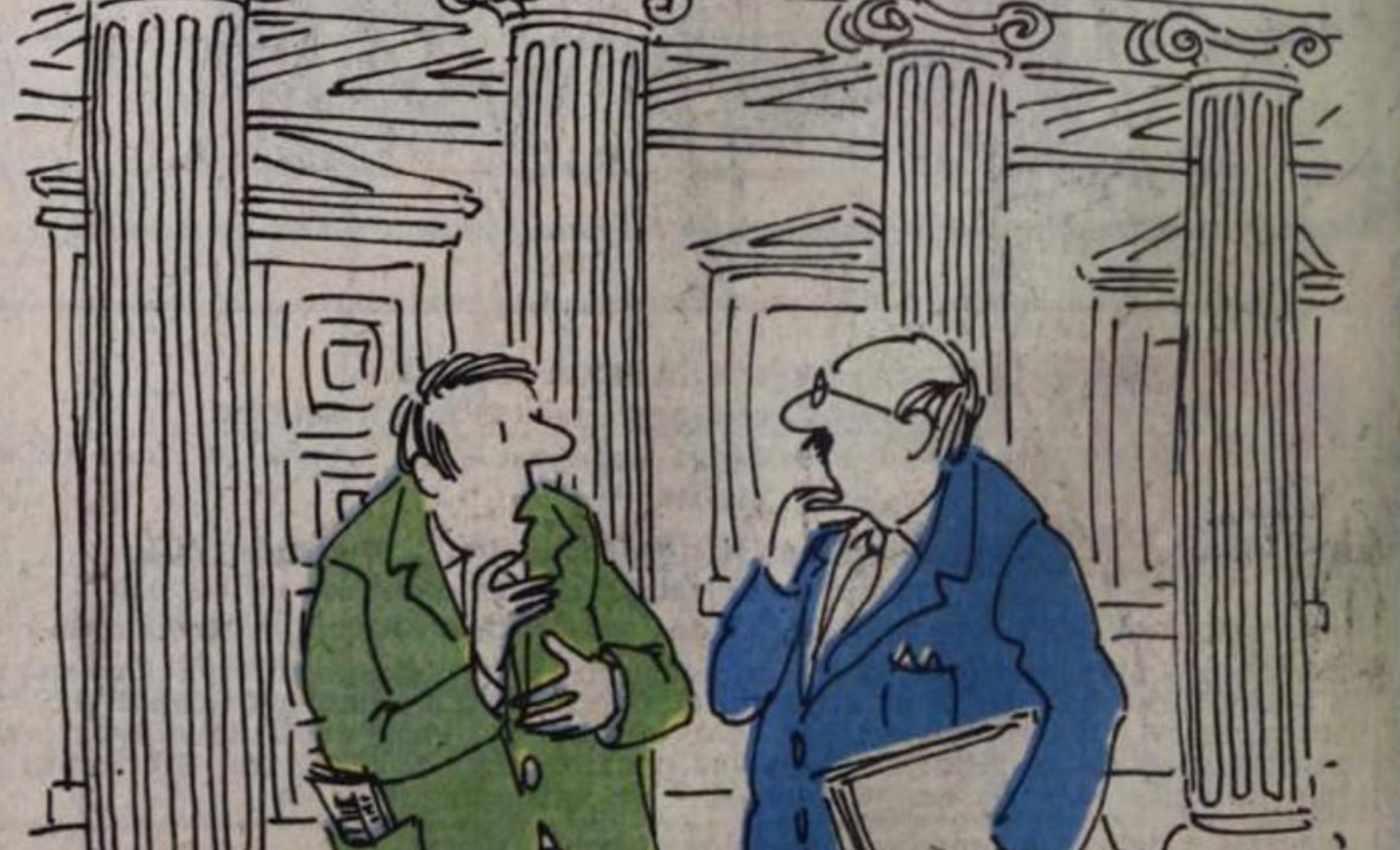

– Biztos lezuhan a dollár árfolyama, ha a magyarok az összes dugipénzt előszedik a matracokból . . .